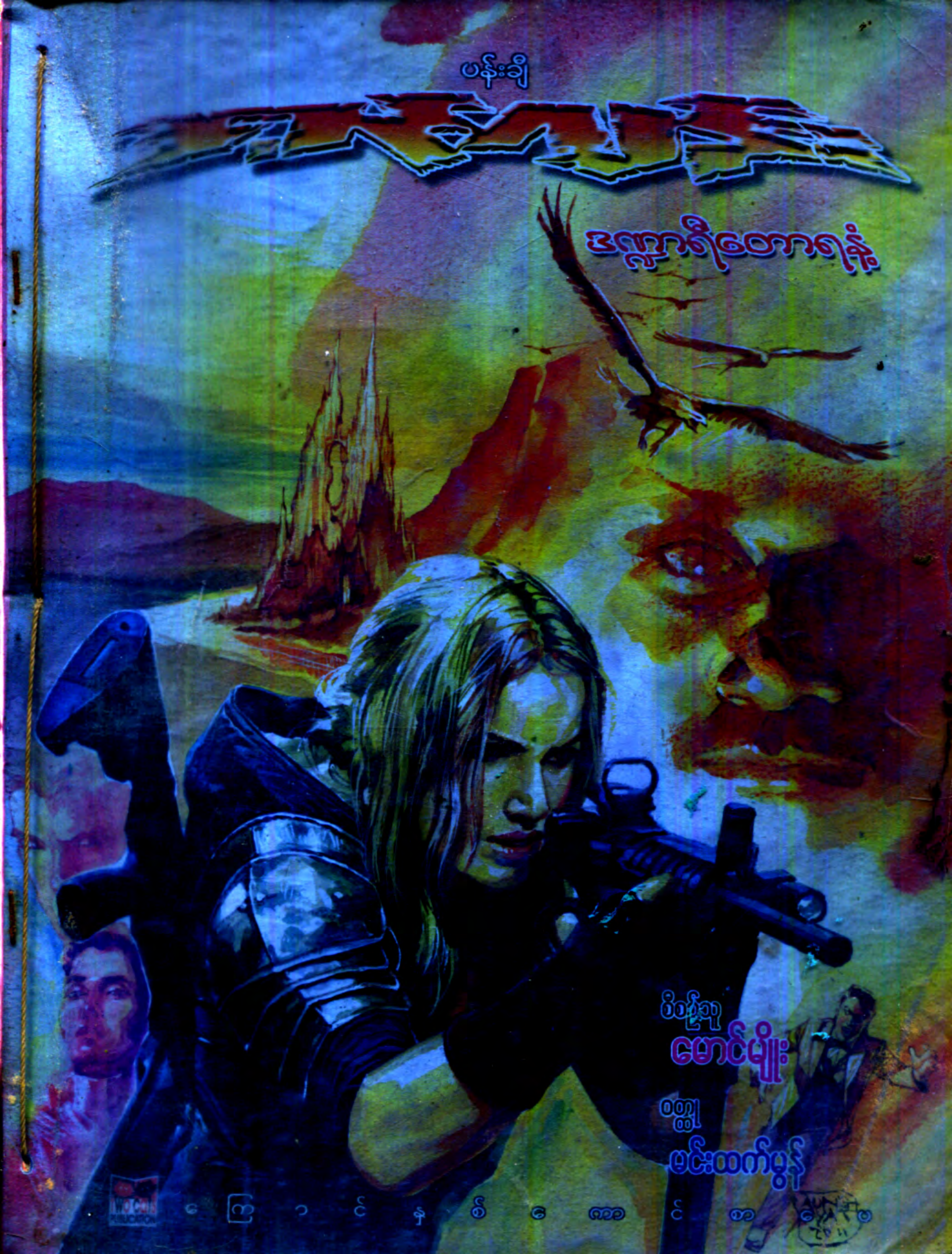
ပန်းချီ
ဒဏ္ဍာရီတောရန့်
စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး
ဝတ္ထု
မင်းထက်မွန်
ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပန်းချီ

မြို့တော် ရန်ကုန်မြို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ကောင်လေးကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ကောင်လေး၏ မိဘနှစ်ပါးသည် ကောင်လေး အရွယ် မရောက်မီက ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။
ကောင်လေးသည် အသက်၈၀ ကျော် အဘိုး၏ အရိပ် အာဝါသကို ခိုလှုံ၍ အရွယ်ရောက်ခဲ့ရသည်။
၂

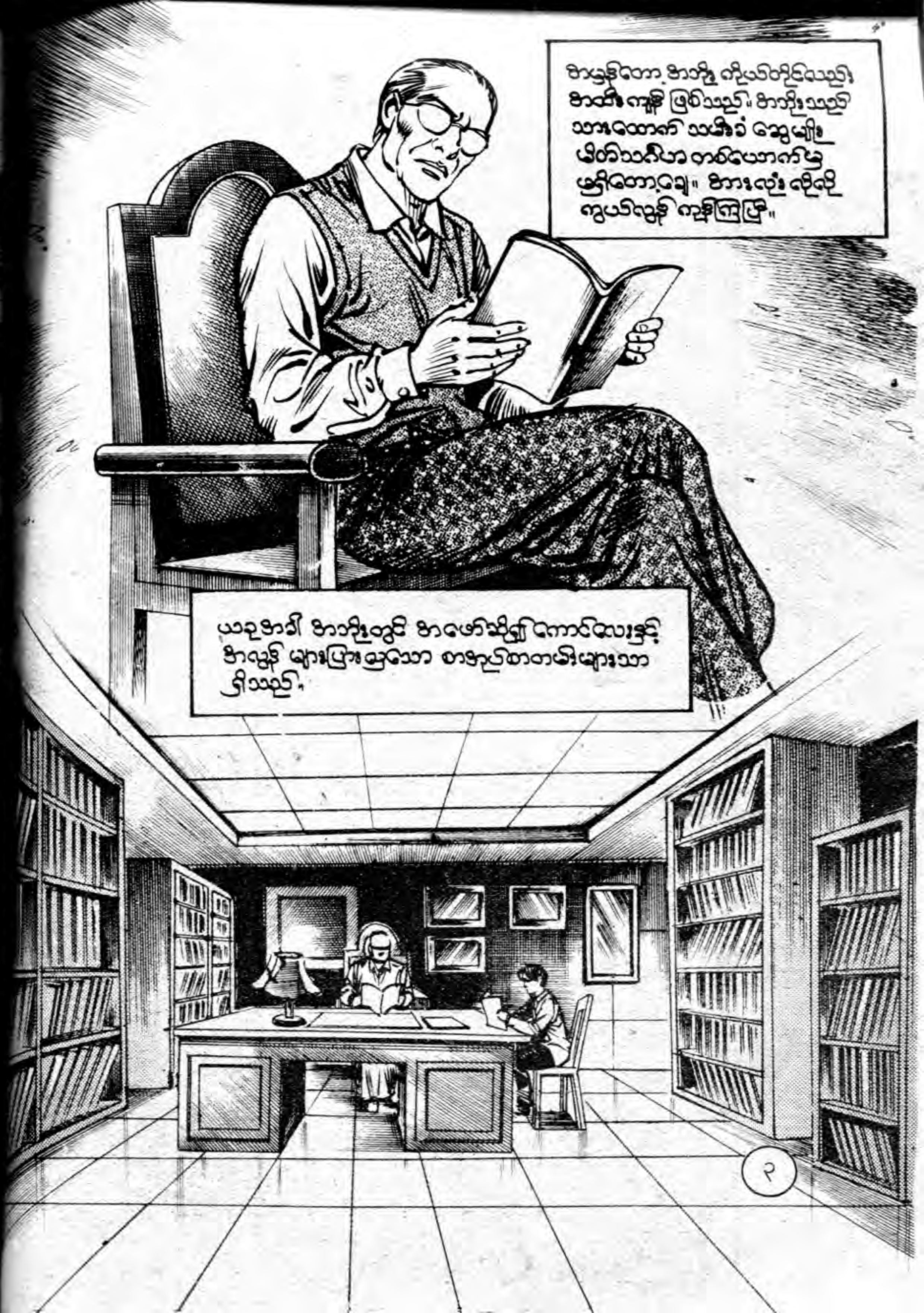
အကျွန်ဝေါ့ အဘိုး ကိုယ်ပိုင်သည့် အထိန်းကျွန် ဖြစ်သည်။ အဘိုး သည် သားသော် သမီးသော် ဆွေမျိုး ပေါင်းသင်္ဂဟ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ချေ။ အားလုံး လိုလို ကွယ်လွန် ကုန်ကြပြီ။
ယခုအခါ အဘိုးတွင် အဖော်ဆို၍ ကောင်လေးနှင့် အလွန် များပြားလှသော စာအုပ်စာတမ်းများသာ ရှိသည်။

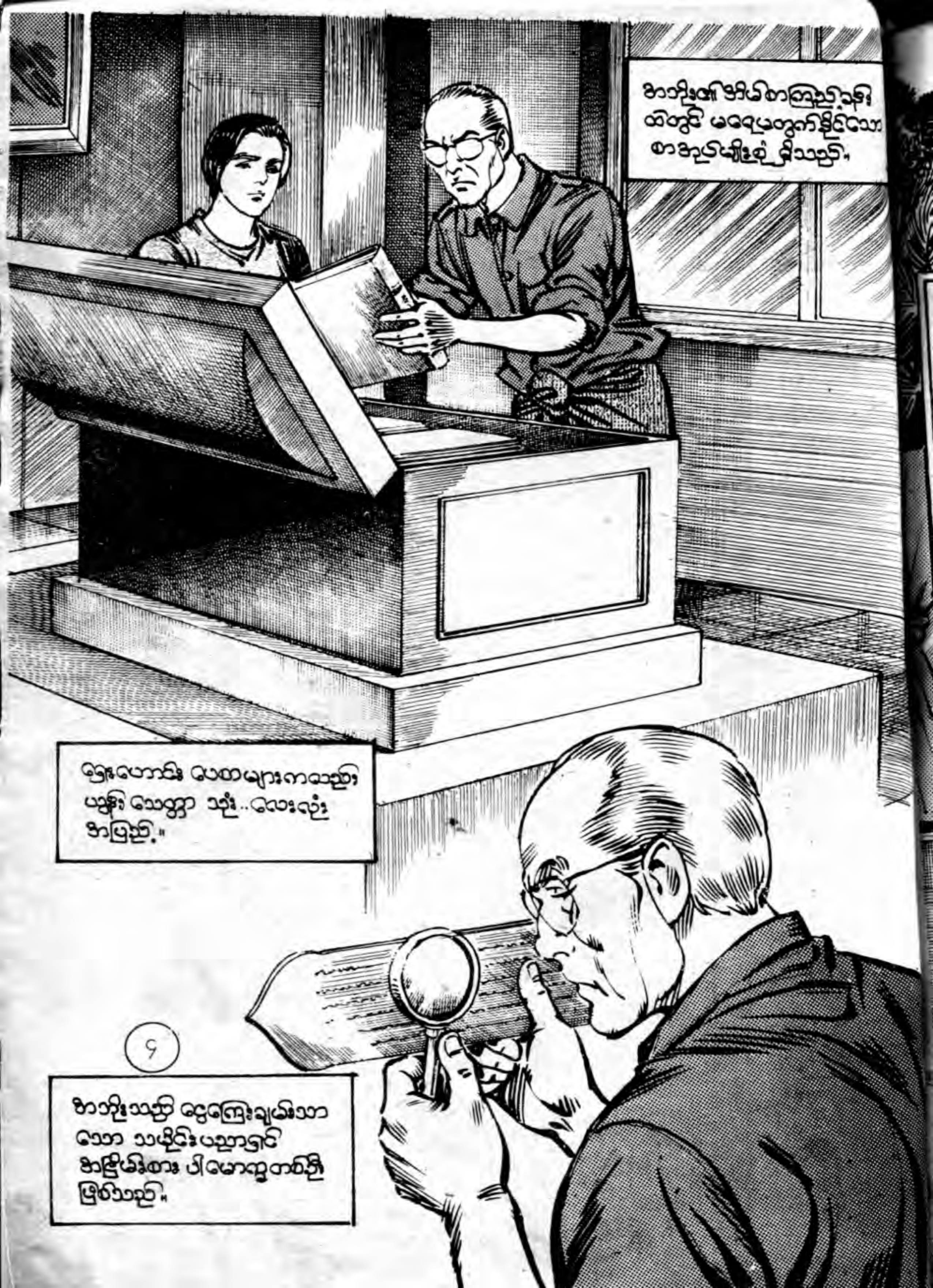
အဘိုး၏ ဒီပါစာကြည့်ခန်း
ထဲတွင် မရေမတွက်နိုင်သော
စာအုပ်များစွာ ရှိသည်။
ရှေးဟောင်း ပေစာများကလည်း
ယခုမှ သေတ္တာ သုံး..လေးလုံး
အပြည့်။
အဘိုးသည် ငွေကြေးချမ်းသာ
သော သမိုင်းပညာရှင်
အငြိမ်းစား ပါမောက္ခတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

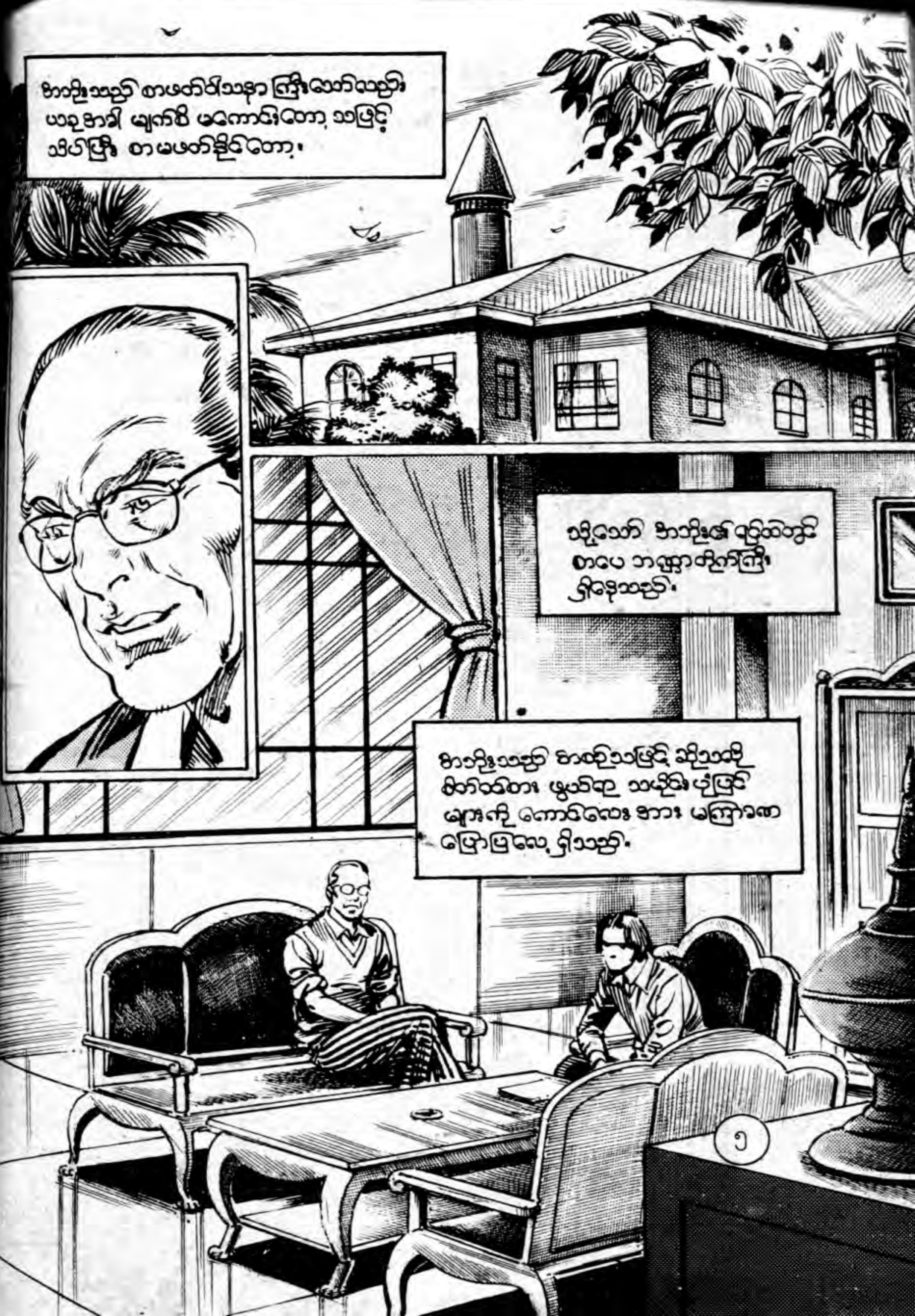
အဘိုးသည် စာဖတ်ဝါသနာ ကြီးသော်လည်း ယခု အဘိုး မျက်စိ မကောင်းတော့သဖြင့် သိပ်ပြီး စာမဖတ်နိုင်တော့။
သို့သော် အဘိုး၏ ခြံထဲတွင် စာပေ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီး ရှိနေသည်။
အဘိုးသည် အစဉ်သဖြင့် ဆိုသလို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ သမိုင်း ပုံပြင် များကို ကောင်လေး အား မကြာခဏ ပြောပြလေ့ ရှိသည်။

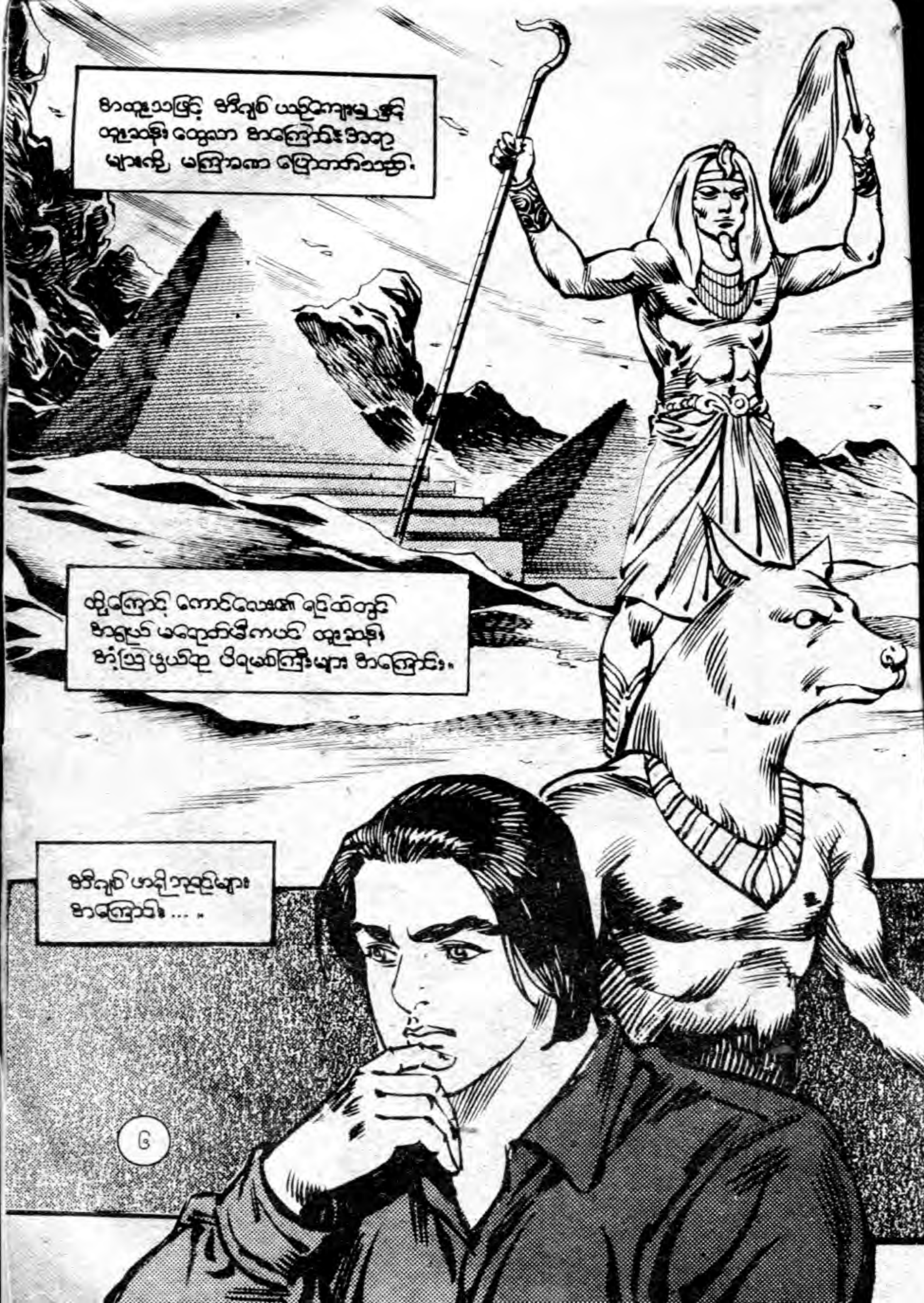
ဗဟုသုတဖြင့် အီဂျစ် ယဉ်ကျေးမှုနှင့်
ထူးဆန်း ဝေဝါးသော စာကြောင်း အရေ
များကို မကြာခဏ ပြောတတ်သည်။
ထို့ကြောင့် ကောင်လေး၏ ရင်ထဲတွင်
စာချုပ် မရေတွက်နိုင်ကာပင် ထူးဆန်း
ဆန်းကြယ်ဖွယ်ရာ ပိရမစ်ကြီးများ အကြောင်း။
အီဂျစ် ဖာရိုဘုရင်များ
အကြောင်း ....။

ဒုန်ဖေါင်း ထောင်ချို ကြာချောင်း
ဂေါက်သည်း မူလာဒါဇိုး
မပုပ်မသိုး တည်ရှိသည့် မာမီ
ရုပ်အလောင်းများ အကြောင်း .
အီဂျစ်ဘုရင်များ
ကိုး ကွယ်သည့်
နိုက်ဘုရားမများ
အကြောင်း... "
လားသို့ အနုဘိရုပ်
ပေးနိုင်သည် ဆိုသော
ကျိန်စာများ အကြောင်း။
7

ရွှေငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြားနှင့် နီးစပ် ရတနာများပါ ဝင်ဆံ့သွား၍ မြှုပ်နှံ ထားသည့် အီဂျစ်ဘုရင်တို့၏ သင်္ချိုင်းဂူတော်များ၊ အကြောင်း စသည့် ရှေးအီဂျစ် တို့၏ သမိုင်းမှတ်တိုင်များသည် ကောင်လေး၏ ရင်ထဲတွင် နက်ရှိုင်းစွာ နေရာယူ ထားလေသည်။
အဘိုး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ အဘိုး၏ ပိုင်ဆိုင်သည့် စည်းစိမ် ဥစ္စာများနှင့် အတူ မကုန် မခမ်းနိုင်သော စာပေ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီးကို ပါ ကောင်လေး ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လေသည်။

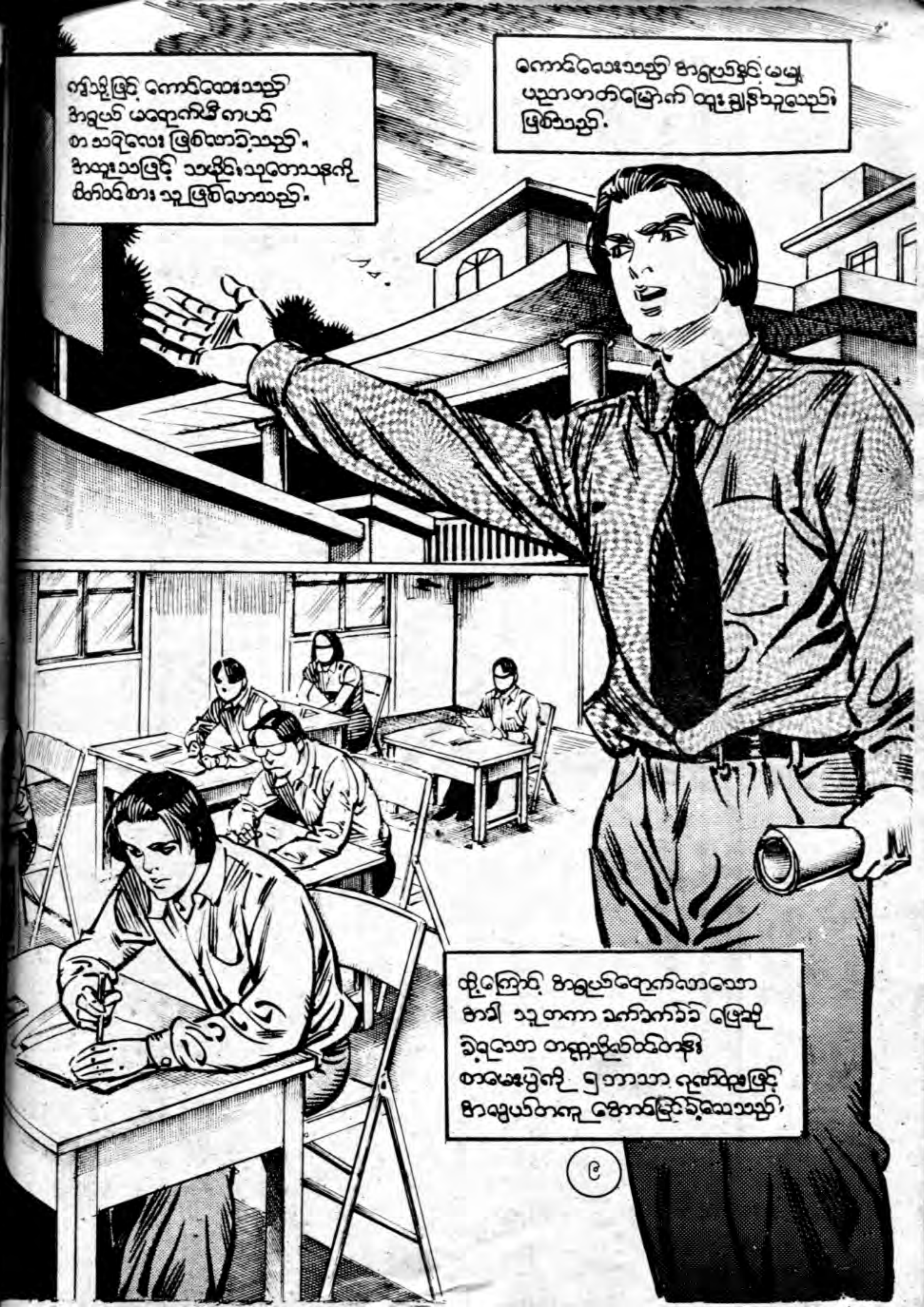
ဤသို့ဖြင့် ကောင်လေးသည်
အရွယ် ရောက်ပြီး ကာယဗလ
တ သခိုလေး ဖြစ်လာခဲ့သည်။
အထူးသဖြင့် သမိုင်းသုတေသနကို
စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်လာသည်။
ကောင်လေးသည် အရွယ်ရောက်သည့်မမှ
ပညာတတ်မြောက် ထူးချွန်သူလေးပင်
ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် အရွယ်ရောက်လာသော
အခါ သူ တကာ သက်ဝင်ဝင် ဖြေဆို
ခဲ့ရသော တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
စာမေးပွဲကို ၅ ဘာသာ ဂုဏ်ထူးဖြင့်
အလွယ်တကူ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။
၉

ကောင်လေး ဆေးသိပ္ပံ တက်ခွင့် ရသည်။ သို့သော် ကောင်လေးသည် ဆေးသိပ္ပံ မတက်ဘဲ သမိုင်း ဘာသာရပ်များကို သာ စိတ်ဝင်တစား သင်ယူခဲ့သည်။
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာ ဘွဲ့ ရသည်အထိ ကောင်လေး ပညာသင်ယူခဲ့လေသည်။
နောက်တော့ ကောင်လေးသည် ဗာဂိုယား လမ်း နေအိမ်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်သွား လေသည်။
၁၀

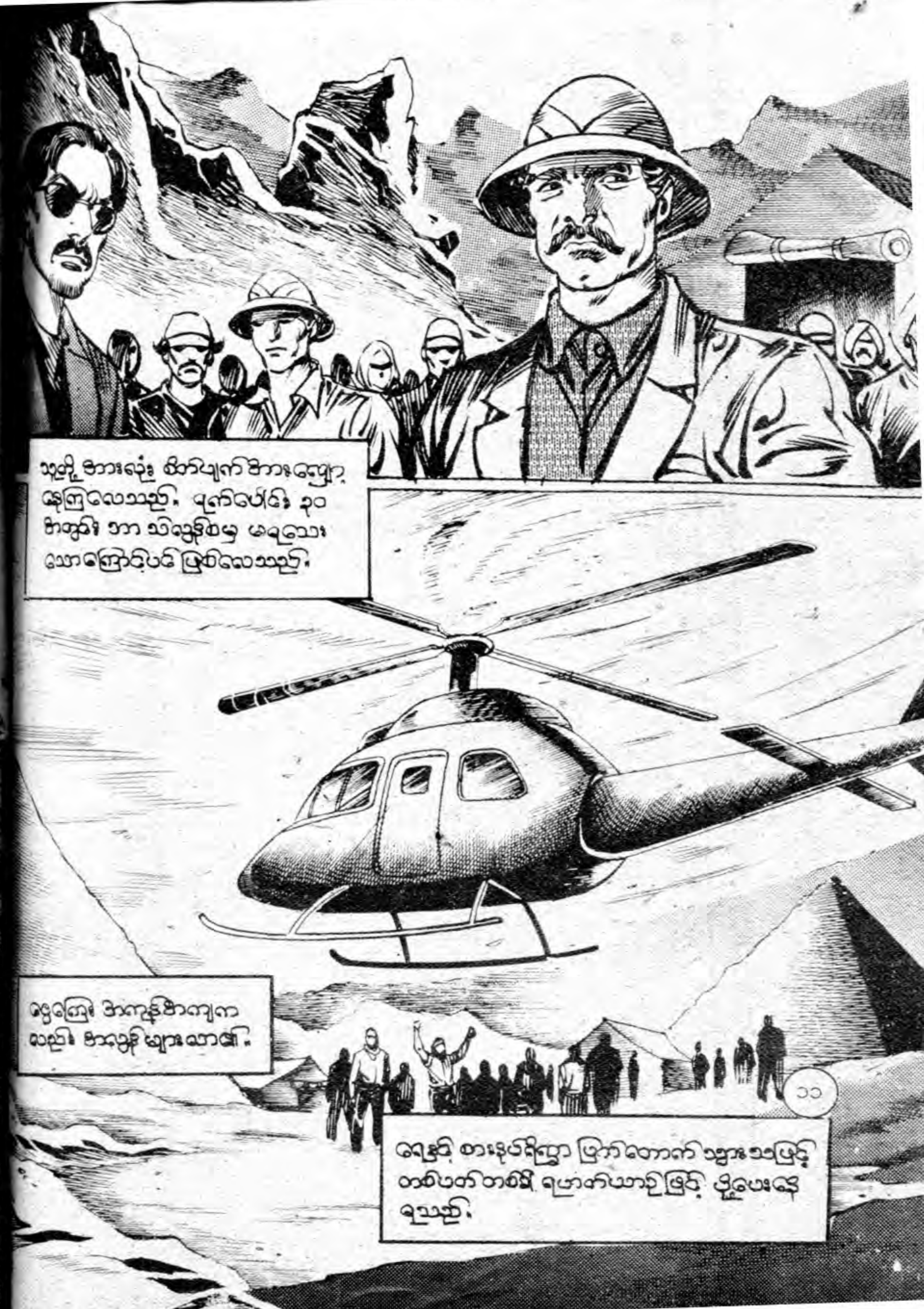
သူတို့ အားလုံး စိတ်ပျက်အားလျော့
နေကြလေသည်။ ရက်ပေါင်း ၃၀
ကြာပြီ ဘာ သဲလွန်စမျှ မရသေး
သော ခရီးစဉ်ပင် ဖြစ်လေသည်။
ငွေကြေး အကုန်ခံကာကျ
ရေချို စားနပ်ရိက္ခာ ဖြတ်တောက်သွားသဖြင့်
တစ်ပတ်တစ်စီး ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ပို့ပေးနေ
ရသည်။

နောက်တော့ အာရှုပ်ချုပ် ဗိတ်ဂင်ကြွယ်ရှာ
ကြောင့် အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ပြန်သွားရလေတော့သည်။
ကိုလိုနီမြို့နှင့် မိုင်ပေါင်း ၅၀ ကျော် ကွာဝေးသော
သဲကန္တာရထဲတွင် ဗိတ်ပျက် အားဝှေ့ခြင်း
မှရှိသော ကျူးနိုင်သည့် အဖွဲ့မှာ ပါမောက္ခ မိုလဘာနိုဖ်၏
အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ပါမောက္ခမိုလဘာနိုဖ်၏ အဖွဲ့ဝင် ၃၅ ဦး
ရှိပြီး ၎င်း၏ လက်ထောက်မှာ မြန်မာပြည်သား ဒေါက်တာ
အင်ဂျန်း ပါဝင်သည်။
အတွင်းရေးမှူးမှာ ဂျူယာနီမလေး မီးကိုင်
ဖြစ်သည်။ သူတို့ ၃ ယောက်စလုံးမှာ
သမိုင်း ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။
ဓာတ်ပုံဆရာ ဂိုဒ်ဒီ နှင့် ကျန် အဖွဲ့ဝင်သားများ
များမှာ အီဂျစ်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။

အာဖြိုကာကယ်ပါဝေဒွီး ဘုရင် သက်နီဖာ၏
သင်္ချိုင်းတော်ကို ရှာဖွေ ရသည်မှာ အလွန်
ကြီးမားသော စွန့်စားမှုကြီး တစ်ခုပင်
ဖြစ်ပေသည်။
အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘုရင် သက်နီဖာသည်
အီဂျစ် သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ
ထားရှိသော ဘုရင် မဟုတ်ချေ။
၁၃
အမေရိကန် ပညာရှင်များပင်
သူ့ အကြောင်းကို မသိကြ။
အကြား မညီသူ ဖြစ်သည်
မသိချေ။

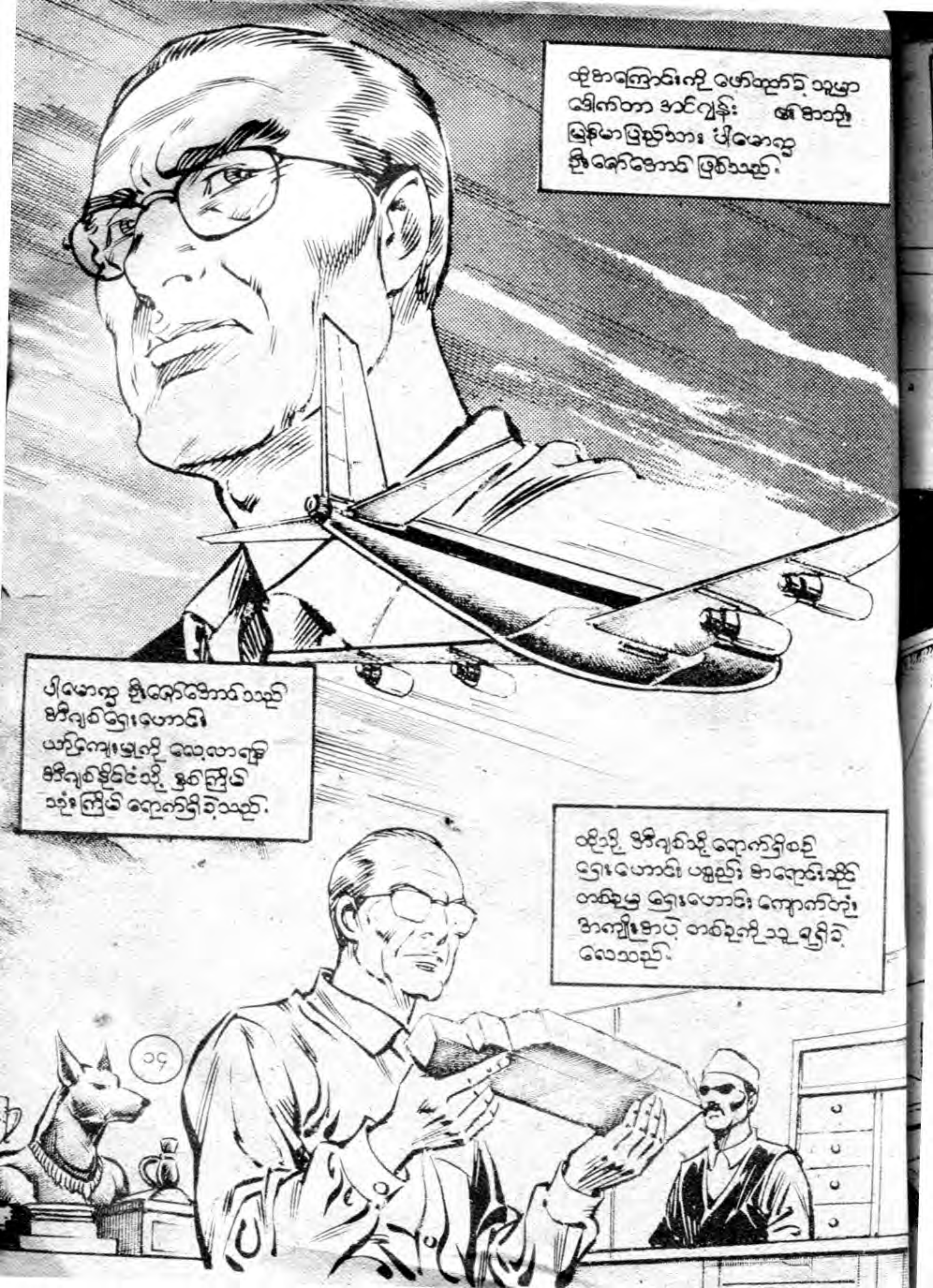
ထိုအကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သူမှာ
ဒေါက်တာ ဒင်ဂျွန်း
မြန်မာပြည်သား ပါမောက္ခ
ဦးဇော်ဇော်ဝင် ဖြစ်သည်။
ပါမောက္ခ ဦးဇော်ဇော်ဝင်သည်
အီဂျစ်ရှေးဟောင်း
ယဉ်ကျေးမှုကို လေ့လာရန်
အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ နှစ်ကြိမ်
သုံးကြိမ် ရောက်ရှိခဲ့သည်။
ထိုသို့ အီဂျစ်သို့ ရောက်ရှိစဉ်
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်
တစ်ခုမှ ရှေးဟောင်း ကျောက်တုံး
အကျိုးအပဲ့ တစ်ခုကို သူ ရရှိခဲ့
လေသည်။

ထိုကျောက်တုံး အကျိုးအပဲ့မှာ
တစ်ပေ သာသာ အရွယ်ရှိပြီး
ရှေးဟောင်း၊ အီဂျစ်
စာပေများ ရေးထွင်း ထားပေ၏။
ပါမောက္ခသည် အီဂျစ်ရှေးဟောင်းစာပေကို
တတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံသို့
ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ဘုရင်ဆက်နိုဖာ၏
အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့လေသည်။
ဘုရင် ဆက်နိုဖာ သည်
အီဂျစ် နိုင်ငံတော်ကြီးကို
၁၈ နှစ်ကြာ စိုးစံ မင်းပြုပြီး
ကြီးပွားတိုးတက်အောင်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သော
ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

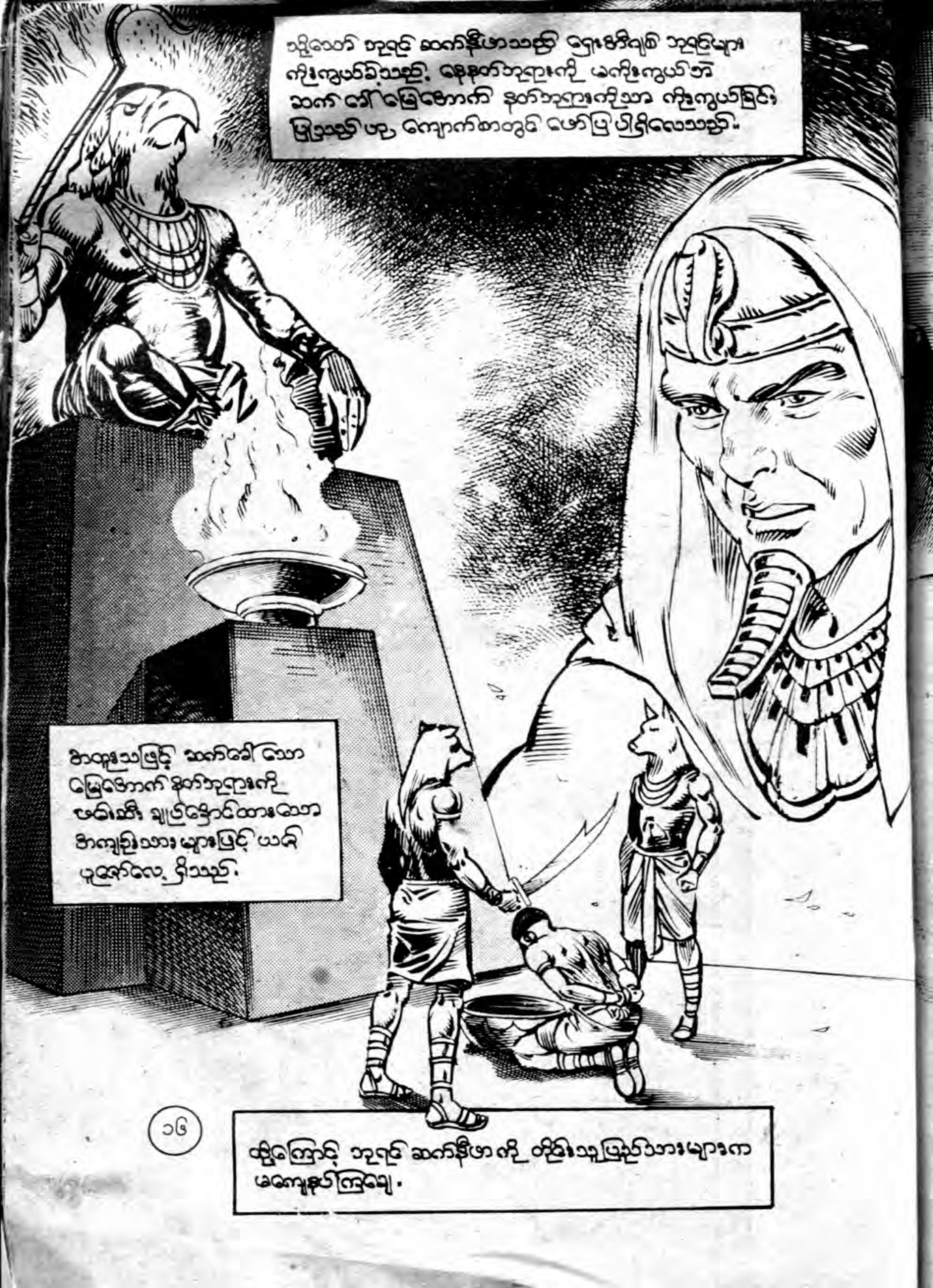
သို့သော် ဘုရင် ဆက်နီဖာသည် ရှေးဖာရိုဘုရင်များ ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် နေနတ်ဘုရားကို မကိုးကွယ်ဘဲ သက်တော် မြွေဟောက် နတ်ဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုသည်ဟု ကျောက်စာတွင် ဖော်ပြ ပါရှိလေသည်။
ဘာကူးသဖြင့် သက်ဝင်သော မြွေဟောက် နတ်ဘုရားကို ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားသော အကျဉ်းသားများဖြင့် ယဇ် ပူဇော်လေ့ ရှိသည်။
ထို့ကြောင့် ဘုရင် ဆက်နီဖာကို တိုင်းသူပြည်သားများက မကျေနပ်ကြချေ။

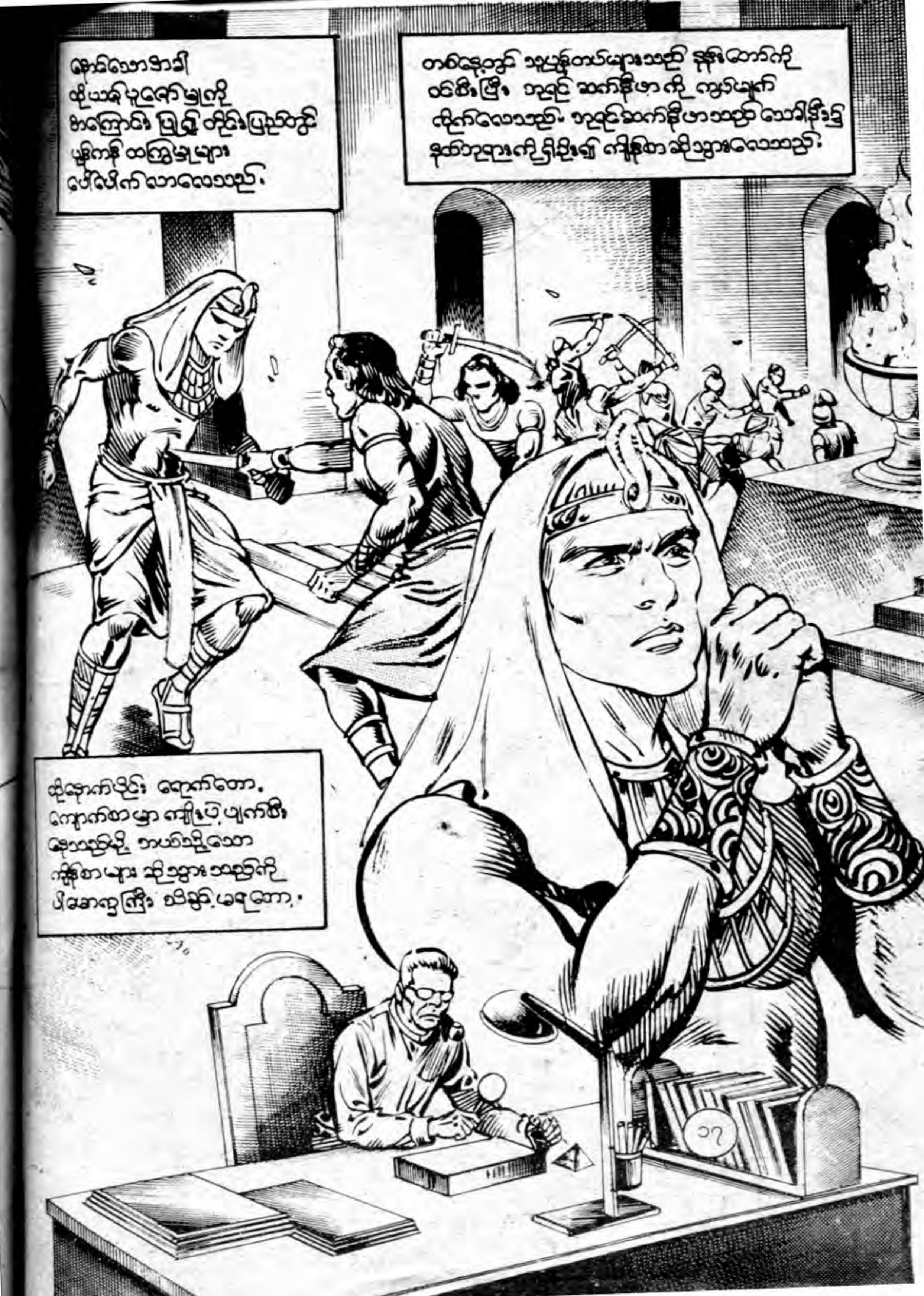
နောင်သောအခါ
ထိုယဉ်ကျေးမှုကို
အကြောင်းပြု၍ တိုင်းပြည်တွင်
ပုန်ကန် ထကြွမှုများ
ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။
တစ်နေ့တွင် သူပုန်တပ်များသည် နန်းတော်ကို
ဝင်စီးပြီး ဘုရင် အက်ခ်နာဖာ ကို ကွပ်မျက်
လိုက်လေသည်။ ဘုရင်အက်ခ်နာဖာသည် သေခါနီး၌
နတ်ဘုရားကို ရှိခိုး၍ ကျိန်စာ ဆိုသွားလေသည်။
ထိုနောက်ပိုင်း ရောက်တော့
ကျောက်စာမှာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီး
နေသည်မို့ ဘယ်ပိုဒ်မှသော
ကျိန်စာများ ဆိုသွားသည်ကို
ပါမောက္ခကြီး သိရှိ၍ မရတော့။

ပထမတော့
ထိုအကြောင်းများကို
ပါမောက္ခကြီး
ယုံကြည်မရ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
အီဂျစ်တို့၏ သမိုင်းတွင်
ဘုရင် သက်ရှိဟာ အကြောင်း
မှတ်တမ်း မှတ်ရာ မရှိ
သောကြောင့်ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် အီဂျစ် ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှု
သမိုင်းကို ဖန်တစ်ရာ ကြေအောင်
လေ့လာ ရတော့သည်။
ဥနှစ်ခန့် ကြာသောအခါမှ အီဂျစ်
မင်း ဆက် ကွင်း ဆက်ပြတ်ခဲ့သော
သမိုင်း အထောက်အထား
တစ်ခုကို သူ တွေ့ရှိသွားလေ၏။

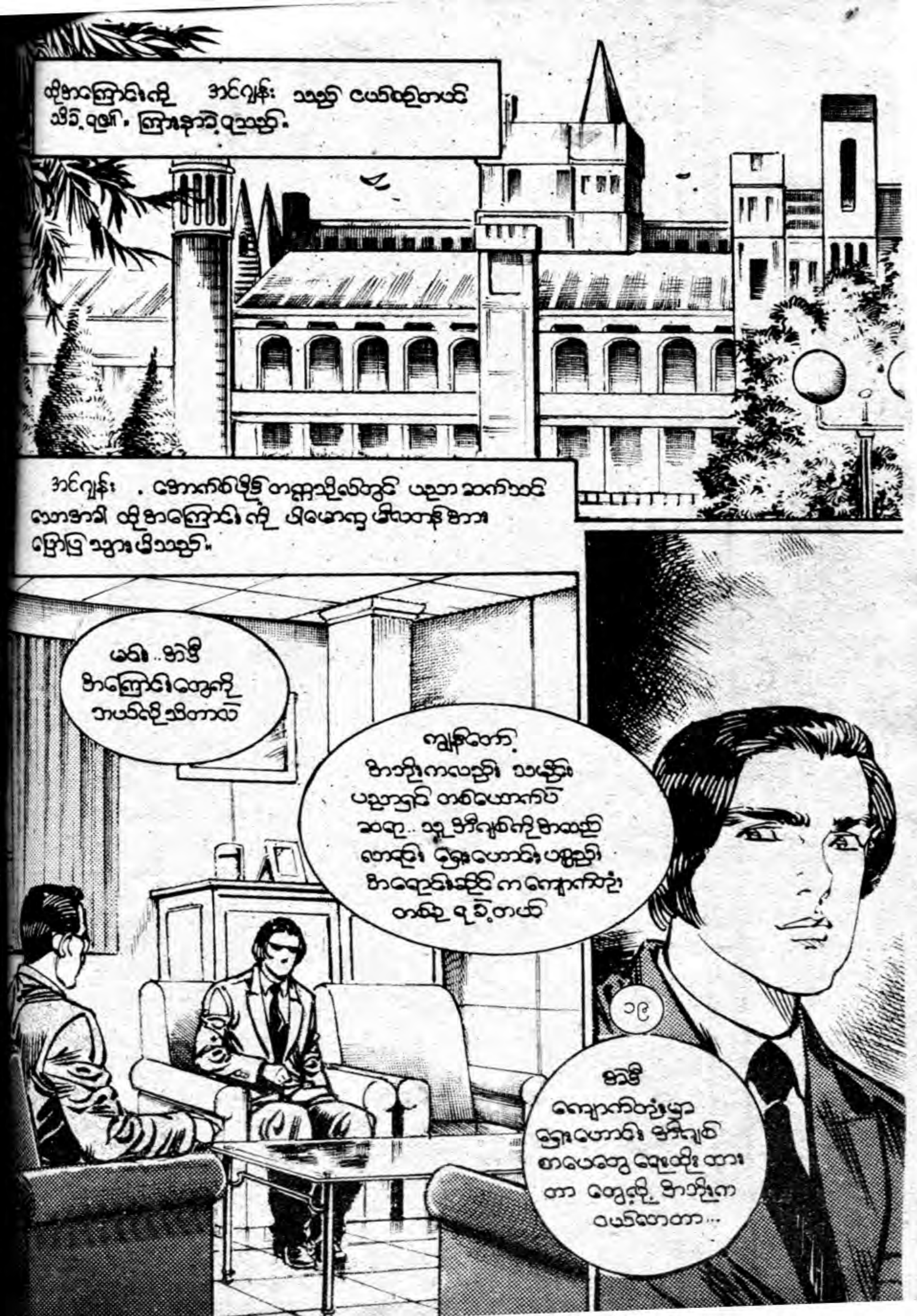
ထိုအကြောင်းကို အင်ဂျန်း သည်သာ ပေါ်စေခဲ့တာပင်
သိပ်ရှာ၍ ကြားနာခဲ့ရသည်။
အင်ဂျန်း . အောက်စ်ဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်တွင် ပညာ ဆက်သင် သောအခါ ထိုအကြောင်းကို ပါမောက္ခ မီလာတန် ထံသို့ ပြောပြ သွားပါသည်။
မင်း.. အဲဒီ အကြောင်းတွေကို ဘယ်လိုသိတာလဲ
ကျွန်တော့် အဘိုးကလည်း သည်လိုပဲ ပညာရှင် တစ်ယောက်ပဲ ဆရာ.. သူ အီဂျစ်ကို အထူး လေ့လာ့ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် က ကျောက်တုံး တစ်ခု ရခဲ့တယ်
အဲဒီ ကျောက်တုံးမှာ ရှေးဟောင်း အီဂျစ် စာပေတွေ ရေးထိုး ထားတာ တွေ့လို့ အဘိုးက ပေးခဲ့တာ...
၁၉

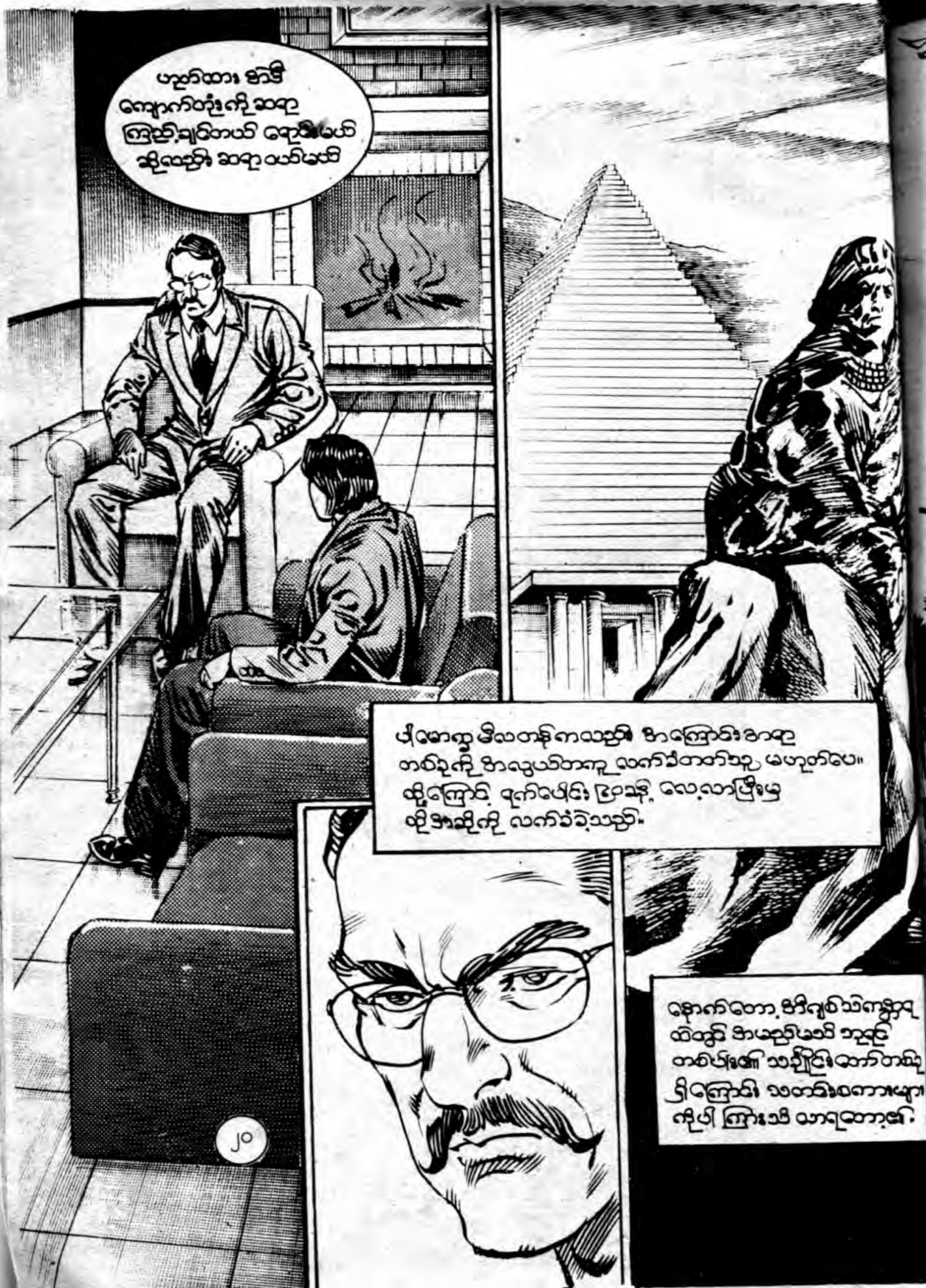
ဟုတ်သား၊ အဲဒီ
ကျောက်တုံးကို ဆရာ
ကြည့်ချင်တယ် ရှေ့ဆက်မယ်
ဆိုလျှင် ဆရာ ယူခဲ့မယ်
ပါမောက္ခ မီလတန်က သည်အကြောင်းအရာ
တစ်ခုကို အလွယ်တကူ လက်ခံတတ်သူ မဟုတ်ပေ။
ထို့ကြောင့် ရက်ပေါင်း ၂၀ ခန့် လေ့လာပြီးမှ
ထိုအဆိုကို လက်ခံခဲ့သည်။
နောက်တော့ အီဂျစ် သင်္ချိုင်းဂူ
ထဲတွင် အာယုဉ်ရှည်သော ဘုရင်
တစ်ပါး၏ သင်္ချိုင်းတော်တစ်ခု
ရှိကြောင်း သတင်းစကားများ
ကိုပါ ကြားသိ ရတော့၏။

ဒီသတင်းဟာ မေစာ ကျော်ကိစ္စ ဒီလောက် ဖိထားပြီး ပေးမယ်လို့ မဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ မပြောနိုင်ဘူး ကွ..
တစ်လျှောက်မှာပဲ တည်ရှိ ခဲ့တာ မဟုတ်လား ဆရာ
ဒီကြောင့် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စား စရာ ကောင်းတာ ပေါ့....

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရင် အကါနီဖာဟာ ဗိုဖြာ ဘုရင်တွေနဲ့ မတူညီဘူးဆိုတာကို တို့ ပထမဦးဆုံး သတိပြုသွားရမယ်
ဗိုဒီယာ မိချက်က ဘုရင်ဟာ ပြည်သူတွေနဲ့ တစ်သားတည်း ရှိ မနေခဲ့ဘူး
အဲဒါကြောင့် အကါနီဖာရဲ့သင်္ချိုင်း ဂူကို ရှာမတွေ့ မရှိတဲ့ သဲကန္တာရ ဗိုလယ်ပါမှာ သွားပြီး တည်ဆောက် ခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်

အဲဒါဆိုရင်တော့ သက်နိုဖာရဲ့ သင်္ချိုင်းတော်မှာ အယျာအနို့ မတွေ့ရ အခြား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တွေထဲမှ ရှိပေလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဆရာ
ဒီမိ့ သေချာတာပေါ့ မသေချာတာကတော့ ဒီ သင်္ချိုင်းတော်ကို ရှာဖွေဖို့ ဆိုတာ တကယ့်ကို မလွယ်ဘူး
ဟုတ်တယ်ဆရာ အခုလောက်ဆို .. သင်္ချိုင်းတော်ဟာ သဲတွေအောက်ပေ တစ်ထောင် အနက် လောက်မှာ ရောက် နေပေလိမ့်မယ်

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အဲဒီ သချိုင်းတော်ကိုပဲ
တွေ့အောင် ရှာမယ် ငွေကြေး
အဖြုတ်အစွန်ရှိ တော့
ရှိသမျှ ရှိမယ် ဒါပေမယ့်
တခြားသူ မဖြုတ်ခိုးခင်တော့ သချိုင်း
အထောက်အထားတွေတော့
အများကြီး ရထိပါ့မယ်
ဂျူလီ ဖြစ် သူနှင့် ပါမောက္ခ မီလာတန် တို့သည်
သက်နီဖာ ဘုရင်၏ သချိုင်းတော်
ရှာဖွေရေး အဖွဲ့ တစ်ခုကို တည်ထောင်
ဖွဲ့စည်း ခဲ့ကြသည်၊ ထိုသတင်းကို ကြားတော့
အများစုက ရယ်မောလှောင်ပြောင်ကြသည်။
အရူးတွေ

ဆိုရှေ့ချင် အီဂျစ်ဘုရင်များ၏ သင်္ချိုင်းတော် အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် အနှံ့ ပျက် ရှိသော ဖောက်ထွင်း ပိရမစ် သုတေသီများကပင် ထိုသတင်းကို စိတ်မဝင်စားကြ။
ဖီလာတန်ဒီဆိုတဲ့ ပိမောဂူ ဟာ... ဦးနှောက် ပျက် နေတာ ကွ
ဟုတ်တာပေါ့ကွ သူ့ရှိတဲ့ စည်းဆိုင် ဥစ္စာလေး ရေထဲချ လိုက်ရင်တော့ အသံကြားရပြီပေါ့

အာလှနိဒ္ဒါကိုဂိုလ် နေ့ခံရလျှင်
သင်္ချိုင်းဂူ အီဂျစ်ရှင်ဘုရင်ကာလက
ထိုသတ္တဝါကို ဖိတ်မခေါ်ထား
ထို့ကြောင့် အက်ဒ်မှာ ဘုရင်၏
သင်္ချိုင်းတော် ကျူးကျော်ရေး
ကိစ္စကို တစ်စွန်းတစ်စနိုးပါး ကြားဖော်
ဆွေးနွေး ယူရလေသည်ပါ
နောက်တော့ဆည်း
သင်္ချိုင်းရှာ ဒုတိယကို
ဒွိဟဖြစ်ပွားမိ၏။ သို့သော်
မြော်လင့်ချက်တော့ မထား၊
ကျုပ်တို့ကတော့
မထင်ဘူး ဒီပုံများတို့
အာကျွန်အာကျုံခဲ့ရပါ
လုပ်ပါလေ့ ဗျာ..
၂၆

အမှန်တကယ်ပါပဲ ငွေကြေး အကုန်အကျ များလှ၏. ပါမောက္ခကြီး အသွယ်ပါကောင်း ၁၀ဖြင့် အခြား ခွင့်ပြု. ပါတော့.. အနည်းငယ် သက်သာခွင့် ရသည်.
သို့သော် သိကျွန်ုပ်ရထဲတွင် အချိန် တစ်လကျော် ရှာဖွေသည့်တိုင် မည်သည့် အထောက်အထားမှ မတွေ့ရသောအခါ ထို့နောက်ဖွဲ့သည် စိတ်ပျက် အားလျော့ပြီး ပြန်ဖို့ ဒ္ဓ ကြတော့၏.
၂၇
ပြောကြပေ့ ဆိုတော့လည်း၊ သက်ရှိပါ ဘုရင်၏ သချိုင်းတော် ရှာဖွေရေးမှာ ရှေ့မ ရှုံးနိမ့်မှုကြီး ဖြစ်လေသည်.

သဲကန္တာရထဲတွင် အခြားသော ဘေးအန္တရာယ်များကို
အပထား၊ ပူပြင်းသည့် ရာသီဥတု ဒဏ်ကို နေ့စဉ်
ကြုံတွေ့ ခံစားနိုင်ဖို့ပင် မလွယ်ပါ။
ကန္တာရ မြွေဆိုးများ၊ ဝံပုလွေများ၊
လူသားကိုပင်စားတတ်မျှ ရှိသော ကန္တာရ
သိမ်းငှက်ကြီးများ။
ဒိုင်း
သူတို့ ရှိကြလည်း မလေး။
သေနတ်ကို အမြဲကိုင်ထား
ရသည်။ ဒိုဟာနီ တွေ့သည်နှင့် ပစ်
၂၈

ကန္တာရ မြေမြွေးဟု ခေါ်ဆိုသော သဲကန္တာရ
ဓားပြ များ ရှိကြသည်။ ကြောက်ရသေး၏။
ယခုထိုနေ့ထိတော့ သူတို့က
ရန် မူခြင်း မရှိသေး။
ကုလားအုတ်ပေါ်များနှင့် ဖြတ်သွား
ဖြတ်လာ လုပ်နေသည်ကိုတော့
မြင်တွေ့နေရသည်။
ထို အာရပ်အနေချိုးတွင်
အံ့ဩဖွယ် ကောင်း ယောက်ကြောင်
ဤဤ ခံနိုင် သူက မိကိုစံ။
သူက အာရှသည့်ကျလျက်
ပေယာဂကြီး များနှင့်သော
ညာဘက်ကင်း တော
ရှိသေးသည်။

တစ်ခါတစ်ခါတော့ သူ့ကို သနားသဖြင့် အင်ဂျန်း က သူ့ကိုယ်စား စောင့်ပေးရသည်။ သို့တိုင် သူက မအိပ်ပဲ အင်ဂျန်း နှင့် ထိုင်၍စကားပြော နေတတ်သည်။
သူတို့သည် စခန်းကို တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်း နေရသည်မှာလည်း အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။
ယာရှသည်၊ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ခွဲ၍သွားသည်နှင့် ပစ္စည်းများကို ထရပ်ကားပေါ်တင်ပြီး တစ်နေရာကို ရွှေ့ပြောင်းရပြန်သည်။

ယခု နောက်ဆုံး ရွှေ့ပြောင်းလာသည့် နေရာသစ်မှာ ကန္တာရ မြေခြေးတို့၏ ပိုင်နက်အတွင်း ဖြစ်နေသည်ကိုတော့ သူတို့ မသိချေ။
သူတို့ စခန်းချသည့် နေရာလေးမှာ သာ၊တော့ သာယာ ရှိသည်။
ဟိုး အဝေးဆီက တောင်ထွတ် ဖိမ်းဖိမ်းများကို မြင်တွေ့နေရသည်။
ထို့ပြင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သဲတောင်ကျွန်း ယို့ယို့လေးများ ရှိနေသဖြင့် သဲကန္တာရ တောသသို့ ဖြစ်နေ၏။

ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး ခြုက်ဖျပ်တဲများ
တောက်နေကြရသဖြင့် ည ရောက်သော့
ဦးသားလုံး ထိုထို အိပ်ပျော် ကျသွား
ကြလေသည်။
အချိန်တန်ခါ ထိုထို သတိရှိနေ
တတ်သော အင်ဂျင်နီး ယော်နဲ
သည်ပင်ရေ့ ည အိပ်ပျော်ကျ
သွားသည်။
တာဝန်ကျ ကင်းသမားများပင်
တဝေါ်ဝေါ် အိပ်ပျော်ကျ နေကြ၏။

ထိုအခြေအနေကြောင့် သားရဲကြီး တစ်ကောင် သူတို့
စခန်းအတွင်း ဝင်လာသည်ကို မည်သူမျှ
မသိလိုက်ကြချေ။
ကျားသစ်...
ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကျားသစ်
ကျားသစ်တစ်ကောင်က
ပါမောက္ခ၏ ဓာတ်ခွဲခန်း
အတွင်း ဝင်ရောက်
သွားလေသည်။
၃၃

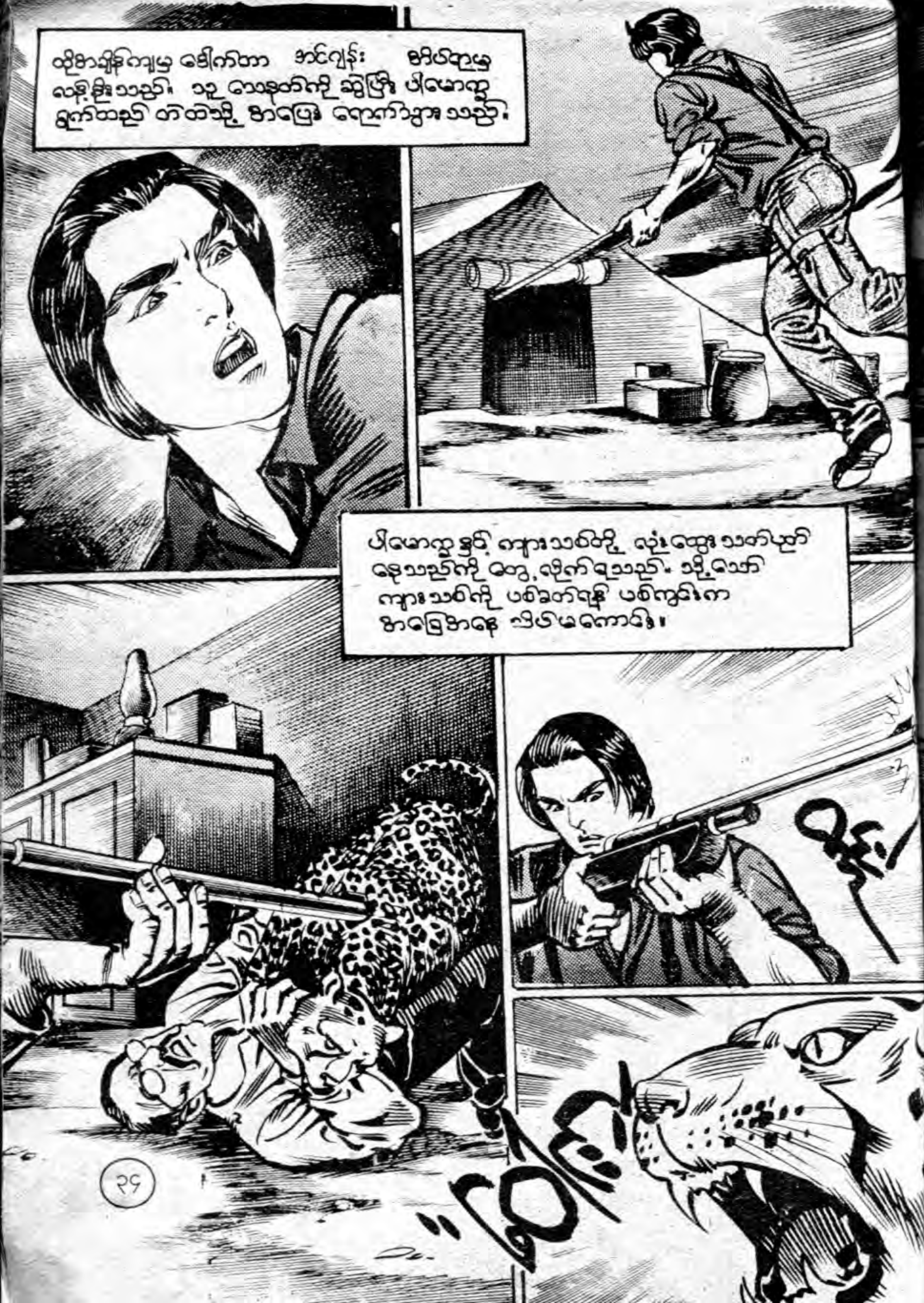
ထိုအချိန်ကျမှ ဒေါက်တာ အင်ဂျင်း အိပ်ပျော်ရာမှ လန့်နိုးသည်။ သူ သေနတ်ကို ဆွဲပြီး ပါမောက္ခ ရှိသည့် တဲဆီသို့ အပြေး ရောက်သွားသည်။
ပါမောက္ခ နှင့် ကျားသစ်တို့ လုံးထွေး သတ်ပုတ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့သော် ကျားသစ်ကို ပစ်ခတ်ရန် ပစ်ကွင်းက အခြေအနေ ပေးမကောင်း။
ဒိုင်း

ကျားသစ်က ပါမောက္ခ ဒွင့်
လုံးထွေး နေရာမှ ရုန်းကာ
ထွက်ပြေး သွားတော့၏။
သေနတ်သံ ကြောင့် ဗိုလ်အားလုံး
အိပ်ရာမှ လန့်နိုး သွားကြပြီး
အပြေး အလွှား ရောက်လာ
ကြတော့၏။
ဘာဖြစ်တာလဲ ဗျ..
ကျားသစ်က ပါမောက္ခကို ယက်တို့ ကြည့်ထားကြ
ဒေါက်တာ ဘင်ဂျန်း က လူများအားမေးကို
အပြည့်အစုံ ပြန်မဖြေနိုင် ၊ ကျားသစ်
နောက်သို့ အပြေးလိုက်သွား တော့၏။

ဒိုဗ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ဦးခနဲ ပစ်လိုက်၏။
ကျားသစ် တစ်ကောင် ထိကျ သွားသည်။
ဒေါက်တာ အင်ဂျွန်း က ကျားသစ်ကို ပေါ်ပြီ အထင်ခွင့် အနီးလို့ တိုးကပ် သွားလေရာ...။
၃၆

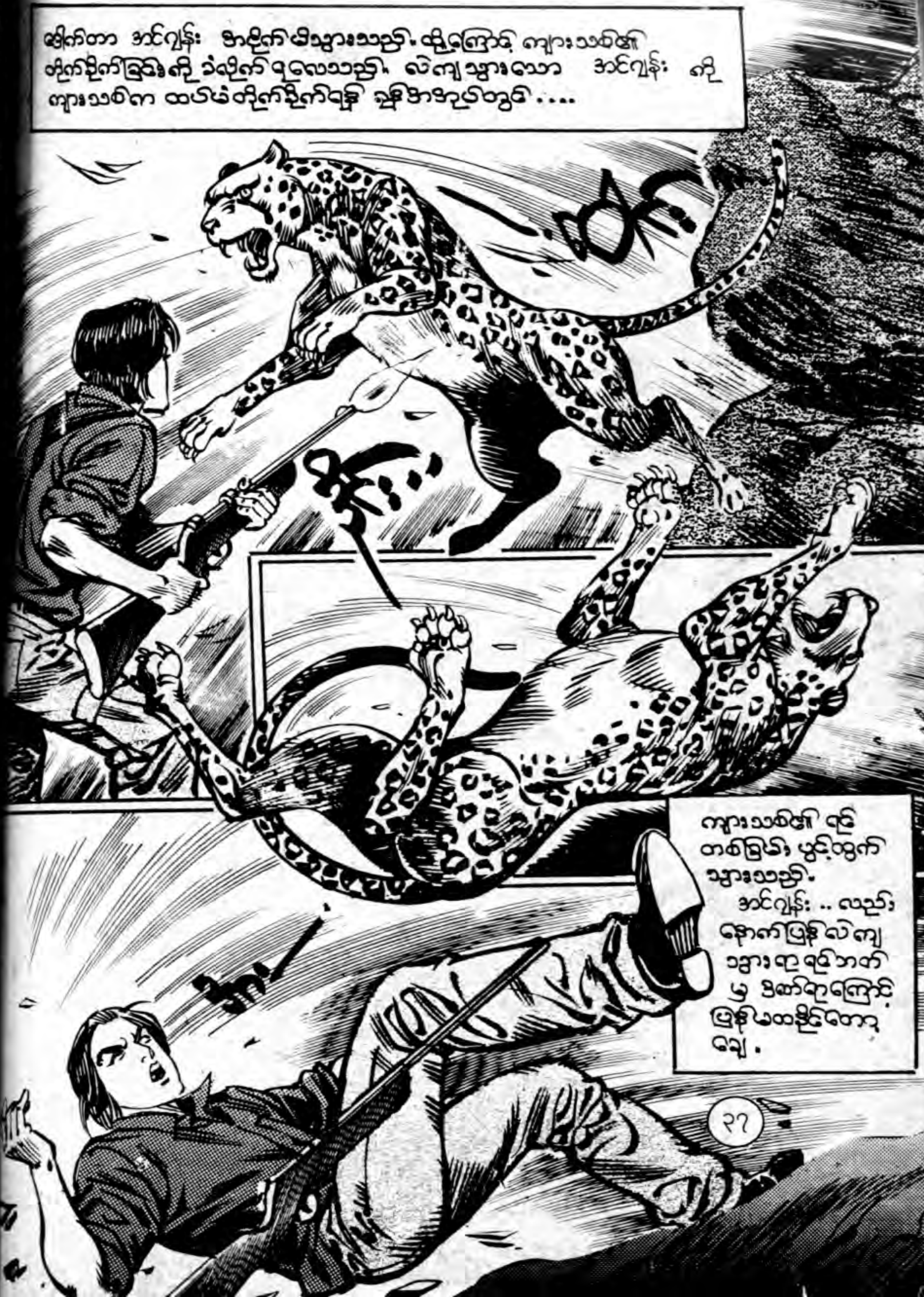
ဒေါက်တာ အင်ဂျွန်း အငိုက်မိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျားသစ်၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။ လဲကျသွားသော အင်ဂျွန်း ကို ကျားသစ်က ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် ချိန်ဆဲဆဲပင်တွင် ....
ကျားသစ်၏ ရင် တစ်ခြမ်းမှ ပွင့်ထွက်သွားသည်။
အင်ဂျွန်း .. လည်း နောက်ပြန်လဲကျသွားရာ ရင်ဘတ်မှ ဒဏ်ရာကြောင့် ဖြစ်ဟန်ဟုထင်ရတော့သည်.

ပါမောက္ခ မီလတန်နှင့် အောင်ဂျွန်း တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရရှိကြလေသည်။
ထို့ကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံးကို ကိုဗီရှို ဆေးရုံသို့ ချက်ချင်း ပို့လိုက်ရလေသည်။
ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ဒေါက်တာ အောင်ဂျွန်း မှာ အသက်ရှင်ခွင့် ရသော်လည်း ပါမောက္ခ မီလတန်မှာ ဆေးရုံသို့ ရောက်ပြီး ၃ ရက် အကြာတွင် ကွယ်လွန် သွားလေသည်။

ဆက်နိုဗာ ဘူရူပါ၏ သချိုင်းတော် ရှာဖွေရေး အဖွဲ့၏ အခြေအနေမှာ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ဖို့မှ တစ်ပါး အခြား နည်းလမ်း မရှိတော့။
အထူးသဖြင့် ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ သည်အတွက်ကြောင့် အီဂျစ် အလုပ်သမားတွေက အလုပ် ထွက်ချင် နေကြသည်။
ပါမောက္ခ မီယာတနီ မရှိတော့ပေမယ့် ငါတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ငါတို့ရဲ့ အလုပ်က ပျက်မသွားဘူး အားလုံးကို ငါ တာဝန်ယူတယ်.. မင်းတို့ရဲ့ လုပ်ခတွေကို ငါ တစ်ပတ် အတွင်း ရှင်းပေးမယ်

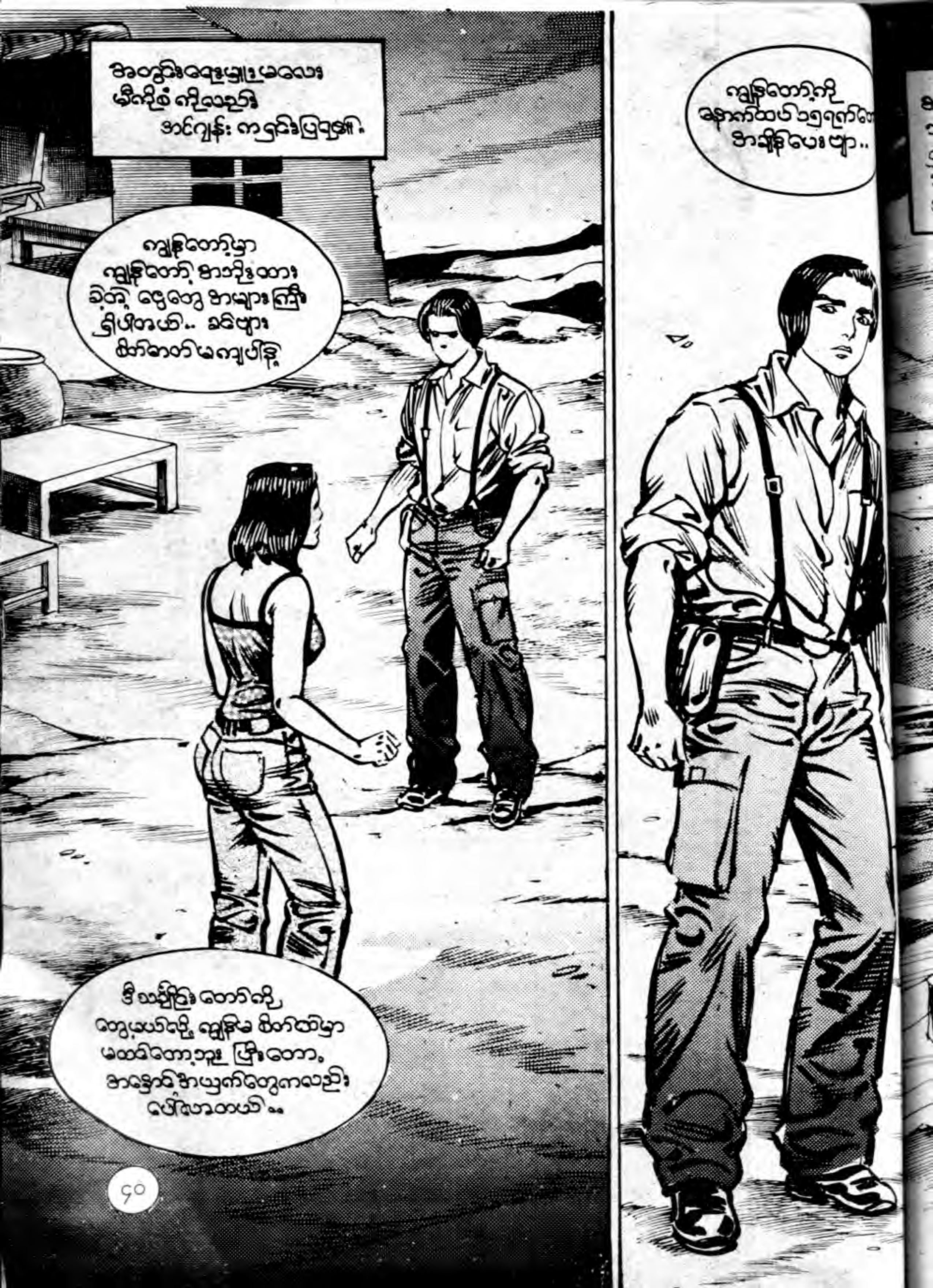

အတွင်းရေးမှူး မလေး
မီးကိုင်း ကိုလည်း
အင်ဂျန်း ကရှင်းပြသည်။
ကျွန်တော့်မှာ
ကျွန်တော့် အဘိုးထား
ခဲ့တဲ့ ငွေတွေ အများကြီး
ရှိပါတယ်.. ခင်ဗျား
စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့
ဒီ သင်္ချိုင်း တောင်ကို
တွေ့ရပြီး ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ
မထင်တော့ဘူး ဖြိုးတော့
အဘွားဝင် အိမ်ပျက်တွေကလည်း
ပေါ်လာတယ်..
ကျွန်တော့်ကို
ဒီနောက်ထပ် ၁၅ ရက်လော
အချိန်ပေး ဗျာ..

အားလုံးကို တောင်းပန်ပြီး ဆက်နိုင်ဟာ
ဘူဂျီဖတ် သချိုင်းတောင်ကို အတက်လက်
ဂျာမွေ့စေသည်။ သို့သော် ဘာ သဲလွန်စ
အယောက်ဒီသားမှ မတွေ့ရ။ ပိုဆိုးသည်က
သဲကန္တာရဒုက္ခသွင်း မုန်တိုင်း ကျလာခြင်း ပင်။
ဘာမှ ပေါ်မလာတော့။ အပြင်သို့
ထွက်မရ။ ကန္တာရ တစ်ခုလုံး သဲတွေ
လွှမ်းပြီး မှောင်အတိ ကျနေသည်။

မုန်တိုင်းက ၃ရက်
လုံးလုံး မစဲဘဲရှိနေ၏
ပို၍ပို၍ ဆိုးလာ၏။
စခန်း အနီး၌ တောင်ကုန်းများပင်
ဘဝပြောင်းပြီး ပင်လယ်
လှိုင်းလုံးကြီးများ သဖွယ်
ဖြစ်နေသည်။
၄ ရက်မြောက်သော နေ့ရောက်မှ
မုန်တိုင်း က စဲသွားလေသည်။

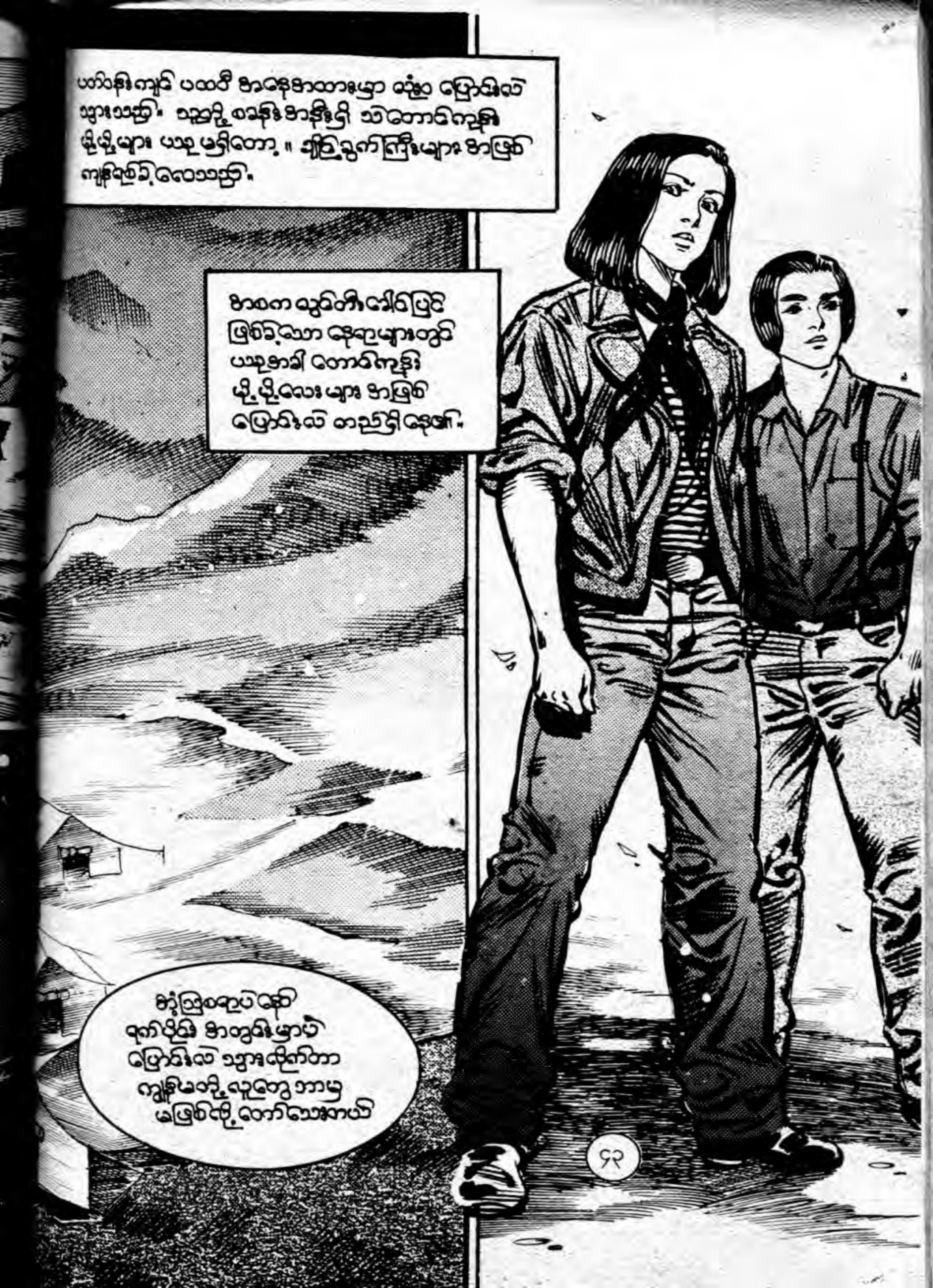
ပတ်ဝန်းကျင် ပထဝီ အနေအထားမှာ လုံးဝ ပြောင်းလဲ သွားသည်။ သူတို့ စခန်း အနီးရှိ သဲတောင်ကုန်း မို့မို့များ ယခု မရှိတော့။ ချိုင့်ခွက်ကြီးများ အဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။
အစက သဲကန္တာရပြင် ဖြစ်ခဲ့သော နေရာများတွင် ယခုအခါ တောင်ကုန်း မို့မို့လေးများ အဖြစ် ပြောင်းလဲ တည်ရှိ နေ၏။
အံ့ဩစရာပဲနော် ရက်ပိုင်း အတွင်းမှာပဲ ပြောင်းလဲ သွားပေမဲ့ ကျွန်မတို့ လူတွေ ဘာမှ မဖြစ်လို့ တော်သေးတယ်

ဒီလိုကြီးသာ ကြည့်ပေါ့ ဆရာမရယ် နှစ်ပေါင်း ထောင်ချီပြီး ကြာညောင်း နေတဲ့ သင်္ချိုင်းတော်ကြီးရဲ့ ဒီနေရာဟာ ဘယ်လိုဖြစ် မလဲလို့
ဒါလူသောက်ဆို ကျွန်မတို့ ရှာဖွေနေတဲ့ သင်္ချိုင်းတော်ဟာ ဒီဝိုင် ရောက်နေပြီလား မသိဘူး ..
ဆရာမ တွေးသလို မျိုး ဖြစ်နိုင်ပါတယ် .. ပထဝီ အနေအထားဟာ မုန်တိုင်းတွေ ငလျင်တို့ကြောင့် ပြောင်းလဲ နေတာဆိုတော့ ဒီလိုမျိုး မဖြစ်ပါဘူးလို့ မပြောနိုင် ဘူး ..

ဒါပေမယ့် အဲဒါကို ကြောင်းပြန် ဆုံးတော့ရင် အဖြေက တစ်ချို့ ထွက်လာနိုင် ပြန်ပါတယ်
ဘယ်လို အဖြေ မျိုးလဲ
သတ္တုမ ပြောသလို သန်းပြိုင်တောင်ဟာ မြေအောက် အတွင်းပိုင်း နေရာကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရောက်သွားနိုင်သလို ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် မြေကြော တွန့်ခေါက်ပြီး အပေါ်ကိုလည်း ကြွတက်လာနိုင်တယ် ဗျ ..
ဟုတ်တယ်နော် ဒါကို မေ့နေမိ မသိခဲ့ပါဘူး

တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ သူတို့ နှစ်ယောက် စကားကောင်းနေစဉ်
ရှာဖွေရေး အလုပ် လုပ်နေကြသော အလုပ်သမားများ၏
အော်သံများကို ဆူညံစွာ ကြားလိုက်ရသည်.
တွေ့ပြီဟေ့
သခင်နိုဟာ ရဲ့...
သချိုင်းတော်
တွေ့ပြီ
တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အလုပ်သမား တစ်ယောက်
သူတို့ နှစ်ယောက်ထံ အပြေး ရောက်လာပြီး
သတင်းပို့ သည်.
သဲတွေအောက်မှာ
ကျောက်ပြားကြီး တစ်ချပ်
တွေ့တယ် ဆရာ...
အကြီး ကြီး ပဲ
ဟုတ်လား
ဒါဆိုရင်တော့
တို့ ကံကောင်း
သွားပြီ ပေါ့

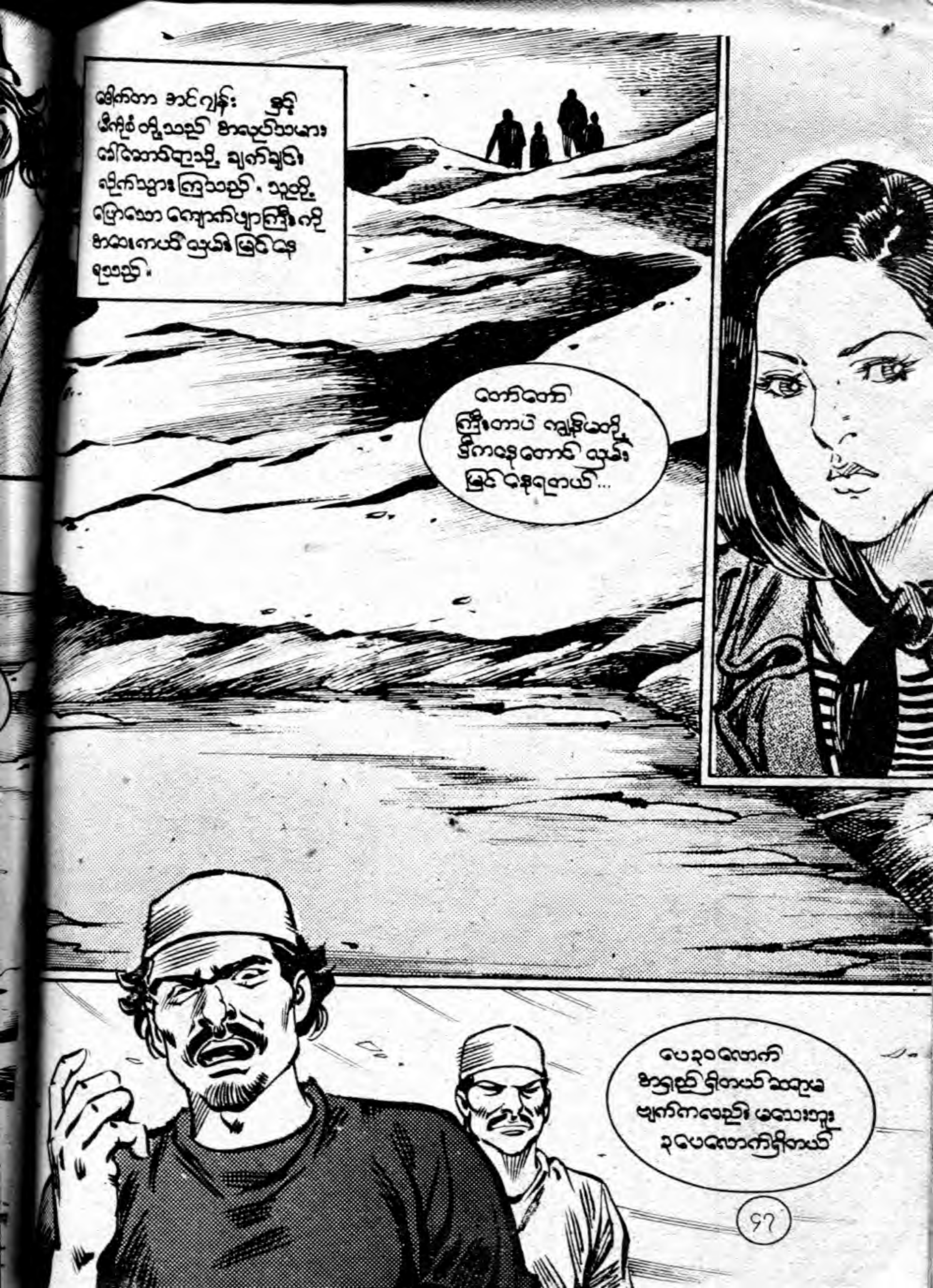
ဒေါက်တာ ခင်ချွန်း နှင့်
မီကိုစ် တို့သည် အာရပ်သားများ
ဝါဒီအာဘီရာသို့ ချက်ချင်း
ရောက်သွား ကြသည်။ သူတို့
ရှာသော ကျောက်ပျာကြီး ကို
အဝေးကပင် လှမ်း မြင်နေ
ရသည်။
တော်တော်
ကြီးတာပဲ ကျွန်မတို့
ဒီကနေတောင် လှမ်း
မြင်နေရတယ်...
ပေ ၃၀ လောက်
အမြင့် ရှိတယ် ဆရာမ
ပျက်ကလေးပြီ မသေးဘူး
၃ ပေ လောက်ရှိတယ်

ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ စာတွေ ဘာတွေ ရှိသလား။
ဘာတွေလဲတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး ပုံရုပ်တွေတော့ ရှိတယ်ဗျ
ဒါဆိုရင်တော့ သေချာပြီ ဆရာ..
ဟုတ်တယ်ဗျ သချိုင်းတော်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ပြီ

မကြာမီ ထိုနေရာသို့ ၎င်းတို့ ရောက်သွားကြ၏။ ဓာတ်ပုံဆရာ ဂိုဒ္ဒါ က ဓာတ်ပုံရိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
အာလေပါ့ဘယား တွေကို စာနားအားပေးလိုက်ပါ ဒီနေ့အတွက် လုပ်ခကို လည်း နှစ်ဆပေးမယ် လို့ ပြောလိုက်
သေချာတယ် ဆရာရေ ကျွန်တော်တို့ အက်ဒီဖာဒို့ သင်္ချိုင်းတော် တွေ့ပြီ ..
ဂိုဒ္ဒါ က အာလေပါ့ဘယား ပေဆီကို လျှောက်သွားလေသည်။

မကြာမီ ...
ဗီဂျစ်ဗာလည်သားများ
သီချင်းများ အော်ဆိုပြီး
စခန်းရှိရာ ပြန်သွားကြလေ၏။
ဗာလည်သားများ ပြန်သွား
သောအခါ ကျမှ ကျောက်ပြား
ကြီးကို တူးဖော်ပြီး ရှေးဟောင်း
ဗီဂျစ်စာပေ ဗာလည်ဗာဏ္ဍာ
များကို လေ့လာကြသည်။
ကျောက်ပြားပေါ်တွင်
ဗာလုပ်ကြား သုံးက ဗာလည်
ကြိုးယားရှာ ရေးထွင်း
ထားသည့် မြေလှ ပုံကြီး
ဖြစ်၏။
၅၀

အင်ဂျုန်း သည် ချွေးယောင်း ဇာဂျစ်
တစေကို တတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်လေရာ တစ်နာရီခန့်
ကြာအောင် လေ့လာ ဖတ်ရှု လိုက်သည်။
ဘာ
ထူးသလဲ
ဆရာ။
ဒီ ကမ်းနီမှာ
ဘုံဥင်အကြောင်း ကျွန်တော်တို့
သိထားတာဟာ တစ်ပိုင်းပဲ
ရှိတာပေါ့..
ရှင်....

မက်ဂါနီဟာ ဟာ တကယ့် သူရဲကောင်း သူရဲ တစ်ပါးပဲ.. သူဟာ ကန္တာရဓားတွင်း မှာရှိတဲ့ ခိုင်း ဓားတော်များများကို သိမ်းယူပြီး ဗီလျစ်နိုင်ငံတော်ကြီး ထူထောင်ခဲ့တဲ့ သူရဲတစ်ပါးပဲ ဒါကြောင့် သူ့ကို ခိုင်း ဓားတော် များများက..
ကန္တာရခြင်္သေ့ကြီး လို့ ဘွဲ့ပေးခဲ့ ကြတယ်

တစ်ခါမှာတော့ သက်ကိုဖာ တပ်တွေနဲ့ ထရိုဂျန်တွေ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ရာမှာ သက်ကိုဖာရဲ့ တပ်တွေ ရှုံးနိမ့်ပြီး ပြိုကွဲသွားတယ်
သက်ကိုဖာ တူရပ်ဟာ ရှုံးသူတွေ ကြားမှာ ပါလာပြီ နေလို့ မြေအောက်ဂူငယ် တစ်ခုအတွင်း ဝင်ရောက် ပုန်းအောင်း နေခဲ့ရတယ်

ဗာမြခိက
သက်ရှိဖာဘုရင်ပါ
ရှေးအီဂျစ်ဘုရင်တွေလို
နေနတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်
တဲ့ ဘုရင်ပါပဲ...
ဒါပေမယ့်
သူ ပုန်းခိုနေတဲ့ ဥမင်ထဲမှာ
နတ်ကျွန်း တစ်ခု ရှိနေတာကို
တွေ့ရတာ အဲဒီ နတ်ကျွန်းရှေ့မှာ
ရှို့ တောက်ပြီး ဆုတောင်း
သစ္စာဆိုပြိုက်တယ်
အသင် နတ်မင်းတို့
အကျွန်ုပ်ကို ကူညီမယ်ဆိုရင်
နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း အကျွန်ုပ်သား
တစ်ယောက်ရဲ့ လည်ချောင်းသွေးနဲ့
ပူဇော်ပသပါ့မယ်
အဲဒီလို သစ္စာဆို
ပြီးတဲ့ ညမှာပဲ ပုန်းခိုနေတဲ့
ဥမင် ထဲကနေ ထွက်လာခဲ့
ပြီးတဲ့နောက် တပ်တွေကို
ပြန်စုစည်းပြီး ထရိုဂျန်တွေကို
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်တယ်

သက်နိုဖာဟာ
သူ့ဘာဝပြီး ကျေးရွာကို
ဗိထူ သိတက်ဘုရလည်း
ဖြစ်တယ်...
သက်နိုဖာဘုရားဟာ
သူ့ကြောင်း ဘုရားဖြစ်တာဝပြီး
ဖြစ်သလို ကက်သစ္စာကို
လည်း တည်တယ်..
ဒီကြောင့်
သင်္ချိုင်းတွေကို စောင့်ဖို့
ဥပြိ တစ်နှစ် အကြိမ်မှာ
သုံးယန် ဗိကျော်းသား
တစ်ရာ ရဲ့ သည်ချောင်းသွေးနဲ့
ဖြေအောက် နတ်ဘုရားကို
ယဇ်ပူဇော် တယ်.
နောက်တော့
ဗိကျော်းသားတွေရဲ့
သည်ချောင်းသွေးနဲ့
ယဇ်ပူဇော်တယ်

ဖာရိုဘုရင်ကြီးကို
တိုင်းသူပြည်သားတွေက
မကျေနပ်ကြဘူး ဘုရင်က
သေပြီ၊ သူ့ကတော်သစ္စာ
ဒီပျက်မယ့် ဦးပိုင်ရဲ့ယက်
မင်္ဂလာပွဲ ဆက်ရမည်တယ်
နောက်ပိုင်းကိုတော့
ကျွန်တော်တို့ သိထားတဲ့
ဒီတိုင်း ပုန်ကန်ထကြွမှုတွေ
ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အကန်ပွဲမှာ
ဘုရင် လုပ်ကြံခံရတယ်...
နောက်တော့
ဘုရင့် သချိုင်းတော်ကို
ဦးဖြစ်ဖွယ်ရာမှာ မဖြူဖြိုးဘဲ
သင်္ချိုင်းရာ ဒီသယ်မှာ
လာကြောက် ဖြူဖွဲ့ပစ်လိုက်
ကြတယ်...

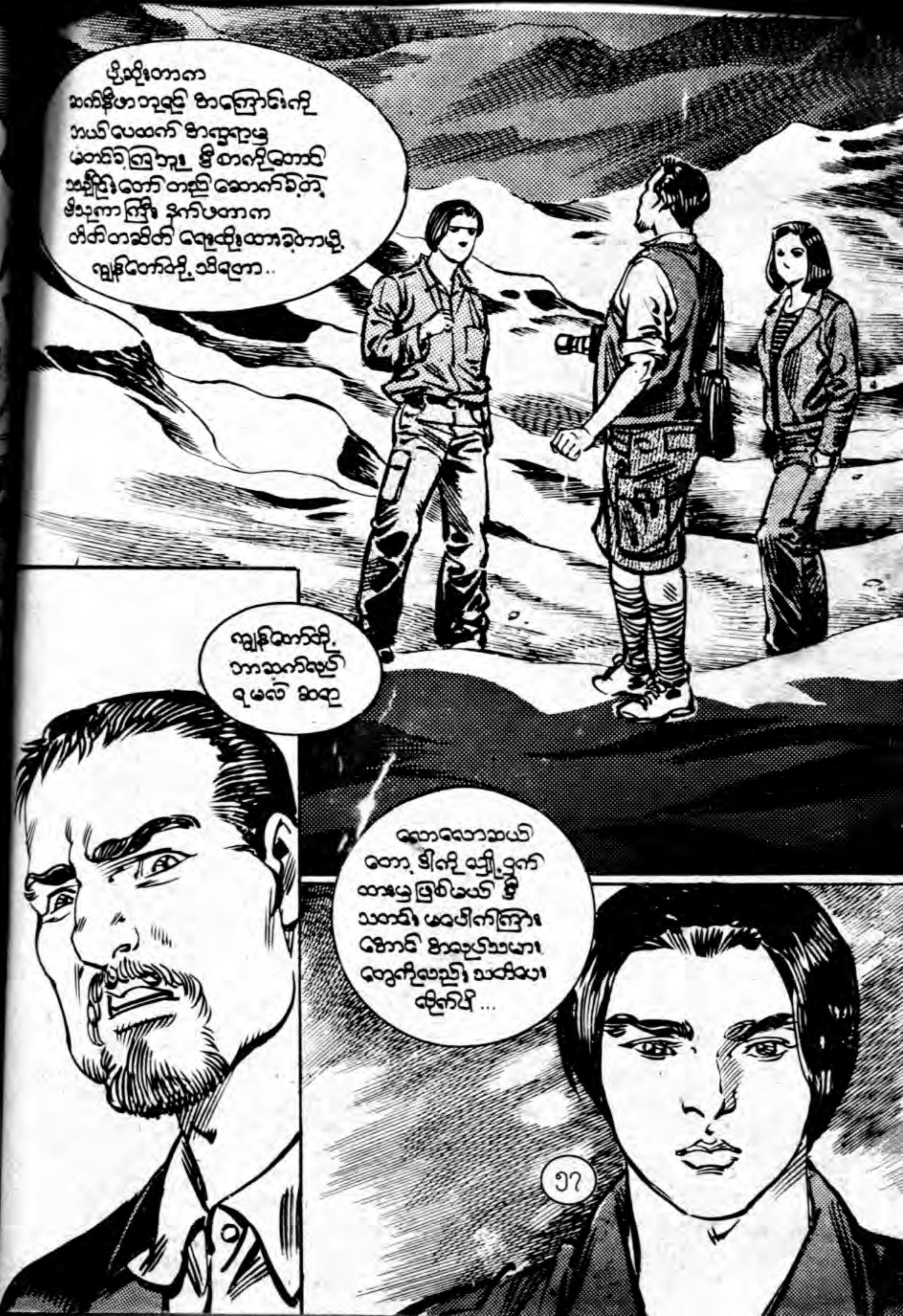
ပိုဆိုးတာက အကဲနိုဟာဘုရင့် စာကြောင်းကို ဘယ်ပေထက် စာရေးရာမှ မတင်ခဲ့ကြဘူး ဒီစာကိုတော့ ဘချီဖြိုးတော်တည့် ခေတ်ကခဲ့တဲ့ မိသုဏာကြီး နိုက်ပတောက တိတ်တဆိတ် ရေးထိုးထားခဲ့တာမို့ ကျွန်တော်တို့ သိရတာ..
ကျွန်တော်တို့ ဘာသက်သေပြ ရမလဲ ဆရာ
လောလောဆယ်တော့ ဒီကို လျှို့ဝှက်ထားမှု ဖြစ်မယ် ဒီသတင်း မပေါက်ကြား၊ အောင် စာချုပ်သယော၊ တွေကိုလည်း သတိထား၊ ထိုက်ပါ ...

ဟုတ်ပါသည်။ သင်္ချိုင်းတောင်က
တွေ့ မတွေ့ မသေချာသေးဘဲနှင့်
သတင်း ပေါက်ကြား သွားချေပြီ
အာရှနှင့် အာရပ်တွေ အများကြီး
ပေါ်လာနိုင်သည်။
ဗိုလ်ထူးသာဖြင့် ထိုသတင်း ပြန့်သွား
သည်နှင့် သတင်းထောက်တွေ
ဂူပ်ဖြင့်သံကြား ဒုန်းတွေ
ရောက်လာကြတော့မည် ဖြစ်၏။
ဆောက်တစ်ခု ကလေးသည်း ကန္တာရ
မြေပြင်ပေါ် သဲကန္တာရ ခါးပြများ
ရှိကိုလည်း ကြောက်စရာ ကောင်းသည်။

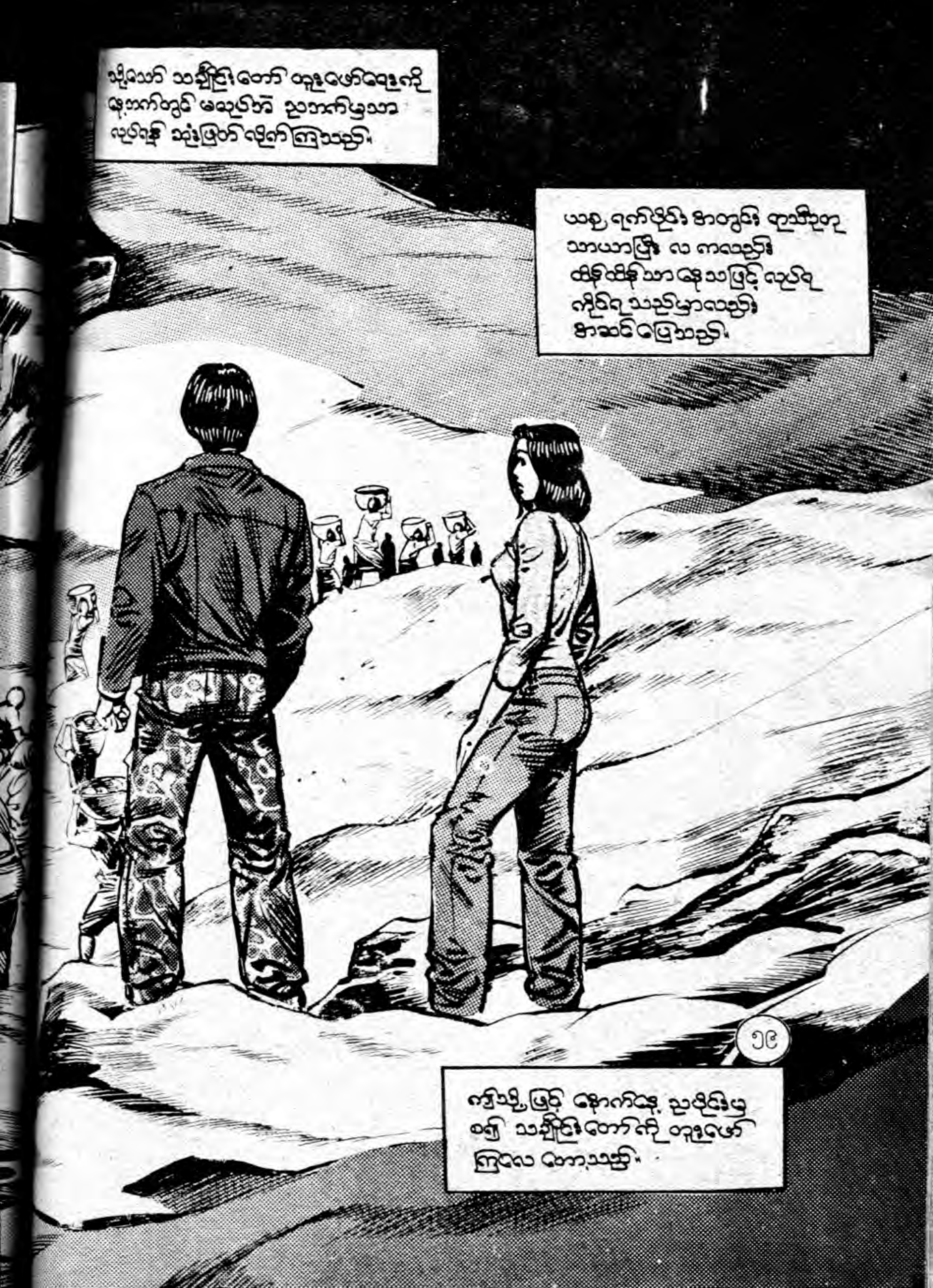
သို့သော် သချိုင်းတော် တူးဖော်ရေးကို
နေ့ဘက်တွင် မလုပ်ဘဲ ညဘက်မှသာ
လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်ကြသည်။
ယခု ရက်ပိုင်း အတွင်း ရာသီဥတု
သာယာပြီး လ ကလည်း
ထိန်ထိန်သာ နေသဖြင့် လုပ်ရ
ကိုင်ရ သည်မှာလည်း
အဆင်ပြေသည်။
ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံး ညပိုင်းမှ
စ၍ သချိုင်းတော်ကို တူးဖော်
ကြလေ တော့သည်။

ဘိုးဝေဘ် ဥရော် ခြောက်သည့် နေ့သည် ကျောက်ဖျာကြီး၏ အောက်ခြေကို မရောက်သေး။
ဟုတ်ပါသည်။ ခြေအောက် ပေ ၅၀ အထိ တူးဖော်ပြီးသည့်တိုင် ကျောက်ဖျာကြီး၏ အောက်ခြေ မပေါ်သေး။
ဒီကျောက်ဖျာကြီးက ပူလ ကတည်းက ဒီနေရာမှာ တည်ရှိနေတာ ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်သက်လုံး တူးလို့ ကုန်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး...
ဆက်တူးမှာ.. အချိန်ကုန်ကို ကိုင်ကြ အကျယ်ပါသလဲ ရောက် အောင် ဘာမှ အနက် ပေအထိဦး ဆက်တူး
ဘယ်လို ရပ်ကြမလဲ

ဆရာက
ဒီကျောက်ဖျာကြီးကို
ထုဆောင်ဘာနဲ့ တူစေဖို့
စိတ်ကူး လို့လား
ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာမ.. မရရင်
ကြိုးနဲ့ ချကြမယ်
ဒီမှာ ဒီဟာပုံ
တစ်ခုခု ရှိနေသလား
မသိဘူး
ရုပ်ပရိမလေး ဖိုးကိုစံ သည် အာရှတိုင်းသူ
ဖြစ်လေရာ.. ဘာဘာ ညာညာ တွေကို ယုံကြည်ပါ၏
ထို့ကြောင့် ဘုရားတရားများကို ရှုပ်ဖက်
သရုပ်ဖော်ယ် ၍ ဆုတောင်းခဲ့သည်။

သင်္ကာဒီပ ဘုရား
မဟိန္ဒမြတ်ကြီးနှင့် ဘုရား
မဟိန္ဒမြတ်၏ သချိုင်းတော်ကို လူ
ဖော်ထုတ်သည့် သချိုင်းတော်ကို
ပျက်ဆီးရန် မဟုတ်ပါ.. သမိုင်းတွင်
ညှိုးမှိန် ပျောက်ကွယ် နေသော
အရှင်မဟိန္ဒမြတ်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို
ပေါ်လွင်စေရန် ဖြစ်ပါသည်.
ဂိုမ်း.. ဂျိုင်း...
ကြံ့ခိုင်သော
သဒ္ဓါ စကားကြောင့်
သဒ္ဓါတရားကို ပြန်နိုးတော်
မူသော အရှင်မဟိန္ဒမြတ်သည်
အကျွန်ုပ်တို့ မှား ဖောင့်ချောက်
တော်မူပါ..

အလွန်တရာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော
အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပေသည်။ ဖိုက်ဂိုဏ်၏
ဆုတောင်းသံ ဆုံးသည်နှင့်
ပေါက်ကွဲသံလို အသံကြီး တစ်ခု
ပေါ်လာပြီး ချောမ ကျောက်ဖျာကြီး
ယိမ်းထိုး ပြိုပြုန်း လာသည်။
အလုပ်သမားတွေ ဘေးကို ဖယ် နေကြ.....
ဝေ...ဝုန်း!!
ဒေါက်တာ ဒင်ဂျွန်း
မဆုံး မီမှာပဲ ကျောက်ဖျာကြီးမှာ
ပြိုလဲ ကျသွား တော့၏။

သို့သော် ကျောက်တုံးကြီး အောက်တွင်မူ ဘာအထောက်အထားမှ မတွေ့ရချေ။
ဒီညတော့ ဒီလောက်နဲ့ပဲ တော်ပြီ နက်ဖြန် ညကျမှ အလုပ်ပြန်စကြမယ် ဟေ့...
သူတို့ အားလုံး စခန်းကိုပြန်လာခဲ့ ကြတော့သည်။

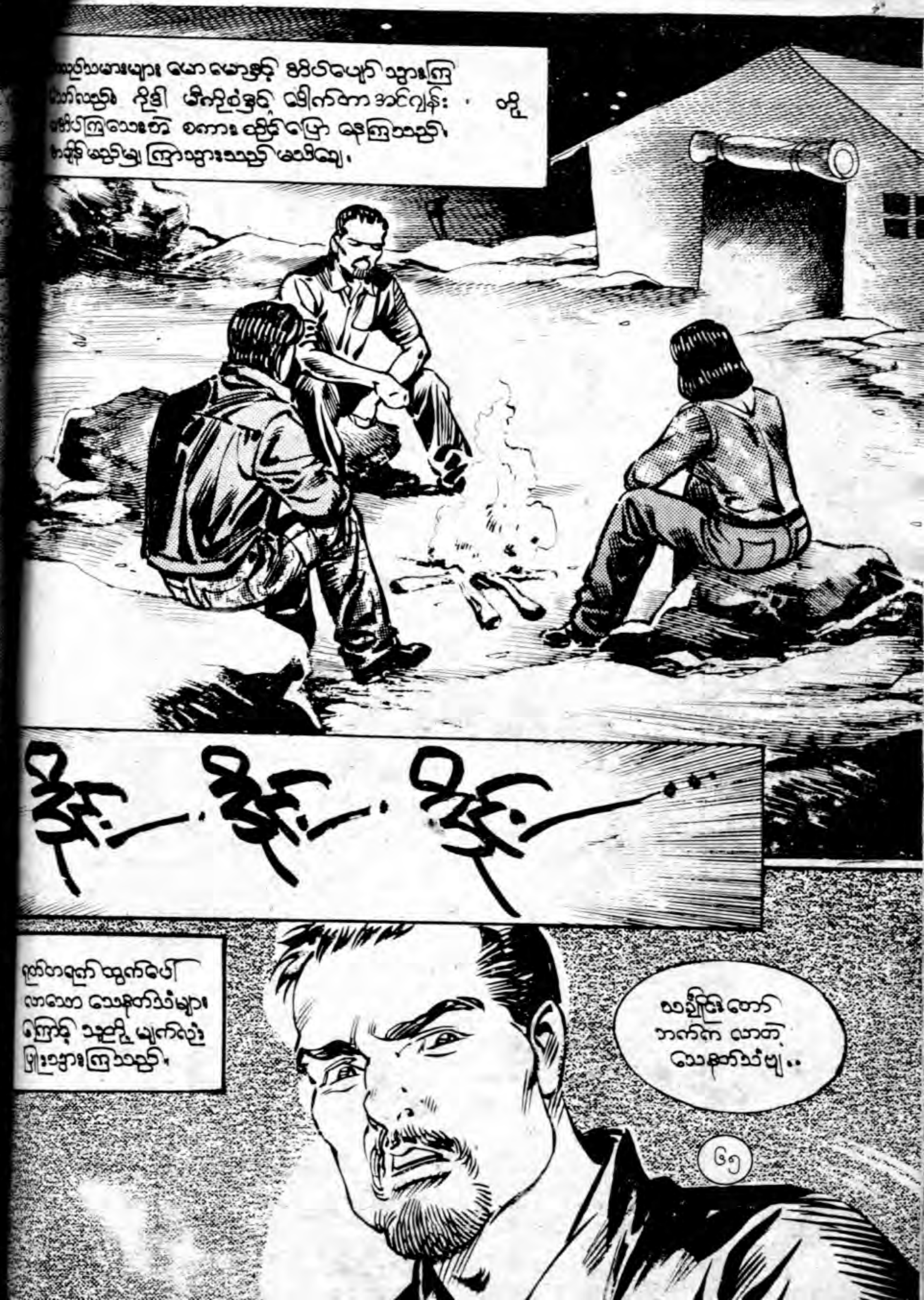
ည်သားများ မောမောနှင့် အိပ်ပျော်သွားကြ
သော်လည်း ဂျိုဇီ မီကိုစ်ဝံနှင့် ဒေါက်တာ အင်ဂျန်း ၊ တို့
မအိပ်ကြသေးဘဲ စကား ပြိုင် ပြော နေကြသည်၊
အချိန် မည်မျှ ကြာသွားသည် မသိချေ၊
ဦး—. ဦး—. ဦး—...
ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်
လာသော သေနတ်သံများ
ကြောင့် သူတို့ မျက်လုံး
ပြူးသွားကြသည်။
သေချာပြီ တော်
ဘက်က လာတဲ့
သေနတ်သံဗျ..

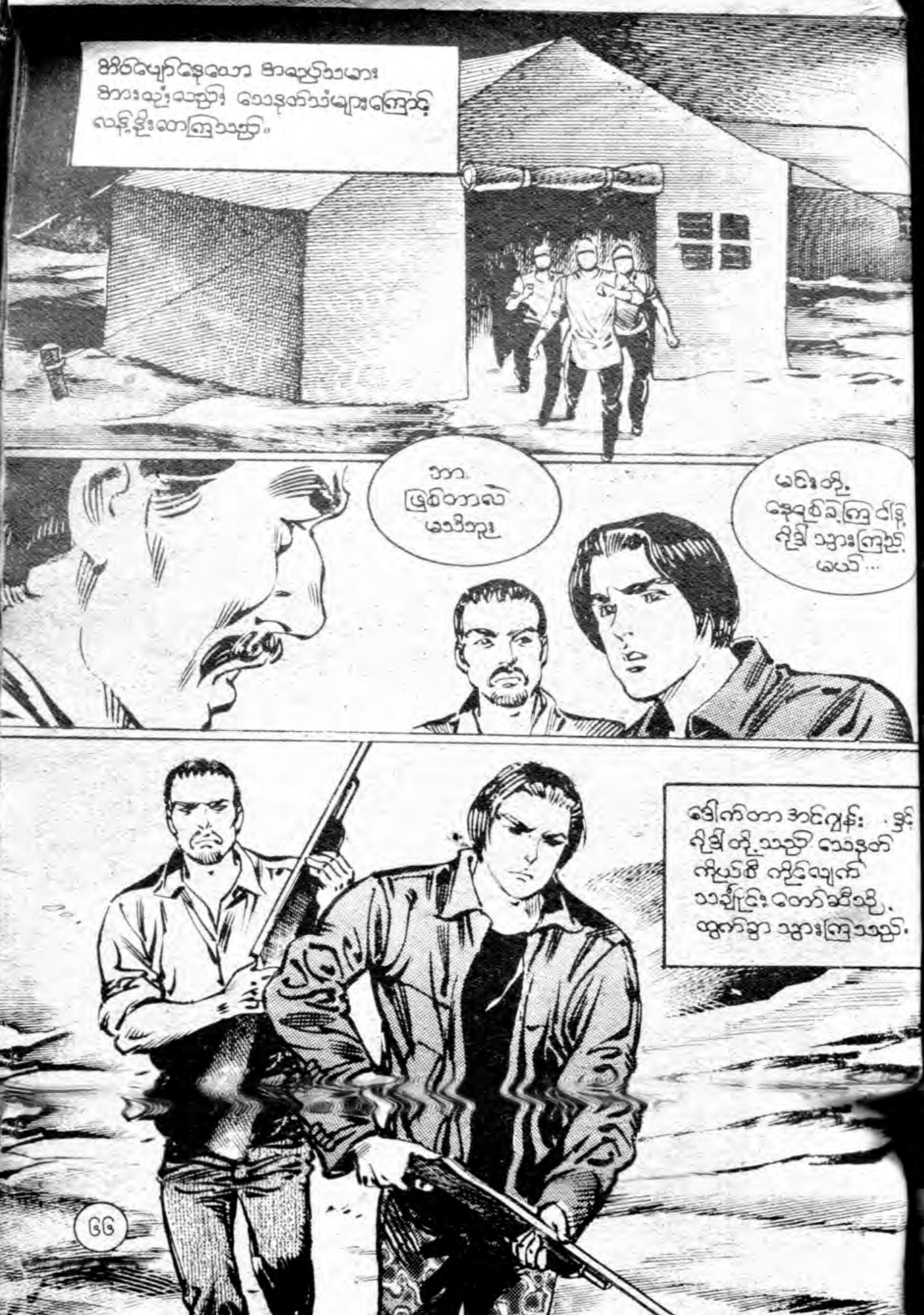
အိပ်ပျော်နေသော အာရှပြည်သားများ
အားလုံးလည်း သေနတ်သံများကြောင့်
လန့်နိုးလာကြသည်။
ဘာ ဖြစ်တာလဲ မသိဘူး
မင်းတို့ နေရစ်ခဲ့ကြ ငါနဲ့ ဂျိုး သွားကြည့် မယ်...
ဒေါက်တာ အင်ဂျန်း နှင့် ဂျိုး တို့သည် သေနတ် ကိုယ်စီ ကိုင်လျက် သချိုင်း တော်ခင်သို့ ထွက်ခွာ သွားကြသည်.

ဗား...
အမေရေ..
ကယ်ပါ..
လူတစ်ယောက်
ဒီမှာရောက်နေတဲ့
အော်သံပဲ ဆရာ
ဘာဖြစ်နေတယ်
မသိဘူး။
အသံ ကြားရာဆီသို့ သူတို့နှစ်ယောက် အပြေးအလွှား
ရောက်သွား ကြလေတော့သည်။
ဗား.. ဒိုး
ဟိုမှာ
လဲနေတာ
ကွ..

သိန်းငှက် ဒွတ်ဘီးနှင့် အာရပ်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူတို့ ရောက်သွား ကြသည့် အခါ စကား တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း ပြောကာသာ ပြောပြီး ငြိမ်သက်သွားလေ၏။
သူ ဘာပြော သွားတာလဲ ဦးဦး
သူပြောတာ သိပ် မသဲကွဲဘူး ဆရာ ကျွန်တော် နားထဲမှာ ဝါလိ ဗြက်ကြီး ဆိုလား ပဲ
ဒီလူကြီး လက်ထဲမှာ သေနတ် ရှိကွ ဘာသဘော လဲ
၆၈
စောစောက သေနတ်သံဟာ ဒီလူကြီး ပစ်လိုက်တာ ဖြစ်မယ် ဆရာရဲ့

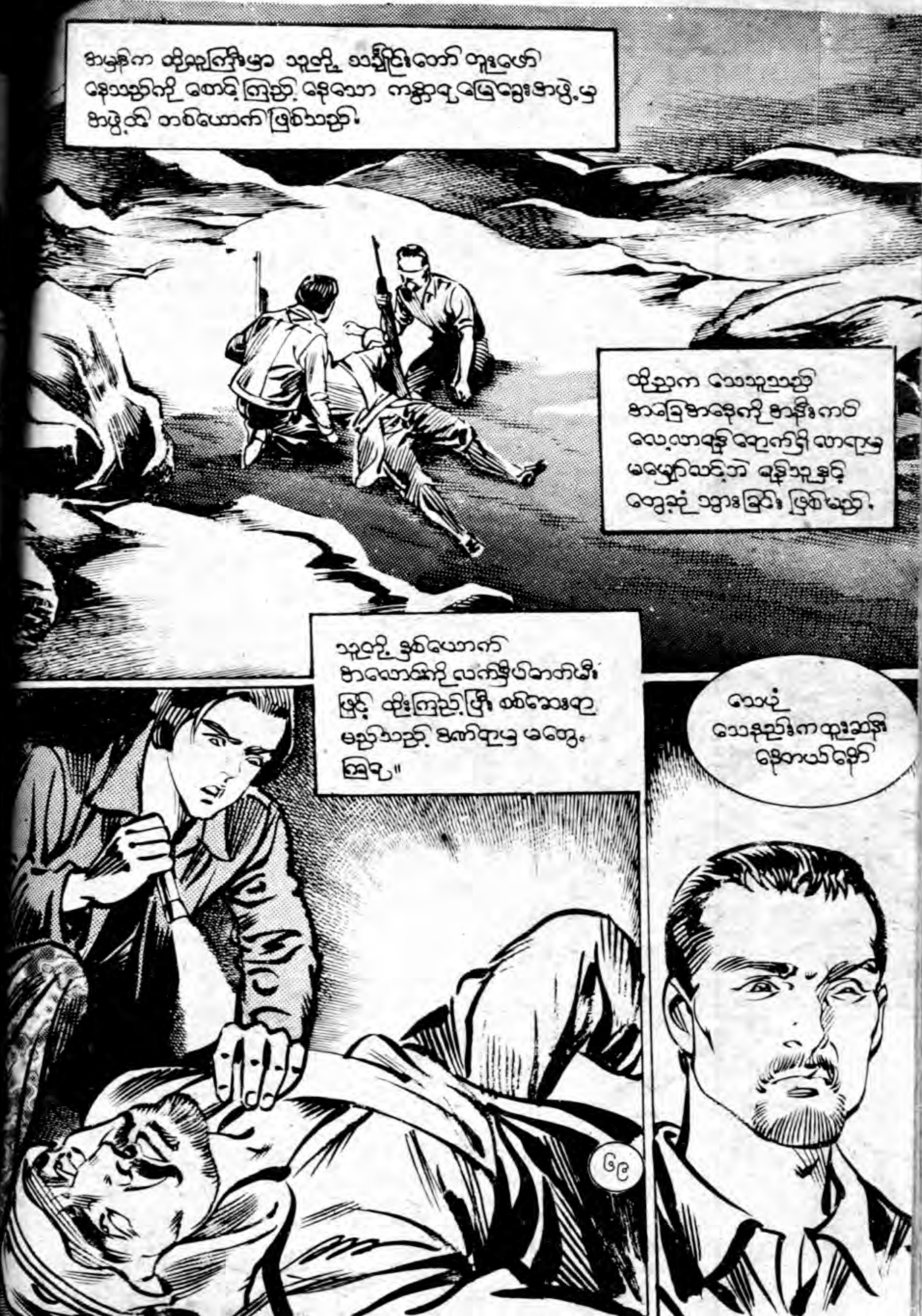
အမှန်က ထိုညနေကြီးမှာ သူတို့ သချိုင်းတော် ကုန်းပေါ် နေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသော ကန္တာရ မြေခွေးအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
ထိုသူက သေသူသည် အခြေအနေကို အနီးကပ် လေ့လာရန် ရောက်ရှိလာရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူနှင့် တွေ့ဆုံသွားခြင်း ဖြစ်မည်။
သူတို့ နှစ်ယောက် အလောင်းကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ပြီး စစ်ဆေးရာ မည်သည့် ဒဏ်ရာမှ မတွေ့ကြရ။
သေပုံ သေနည်းက ထူးဆန်းနေတယ်နော်

နံနက်မိုးသောက်သောအခါ နောက်တစ်ဖန် ထပ်မံစစ်ဆေး ကြည့်ကြရာတွင် လည်ပင်းတွင် ချွန်ထက်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် အထိုး ခံထားရသည့် အပေါက်များ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။
ကျွန်တော့် သိန်းငှက်ကြီးနဲ့ တွေ့သွားတာ ဖြစ်မယ် ဆရာ.. ဒီ အပေါက်တွေဟာ သိန်းငှက်ကြီးရဲ့ နှုတ်သီးရာတွေ ဖြစ်ဖို့ များတယ်
ထားပါကွာ အရေးကြီးတာက ဗီလူး ဘယ်သွားလဲ ဆိုတာ သိနိုင်ဖို့ လိုတယ်
ဒီလူကြီးကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သိတယ် ဆရာ။

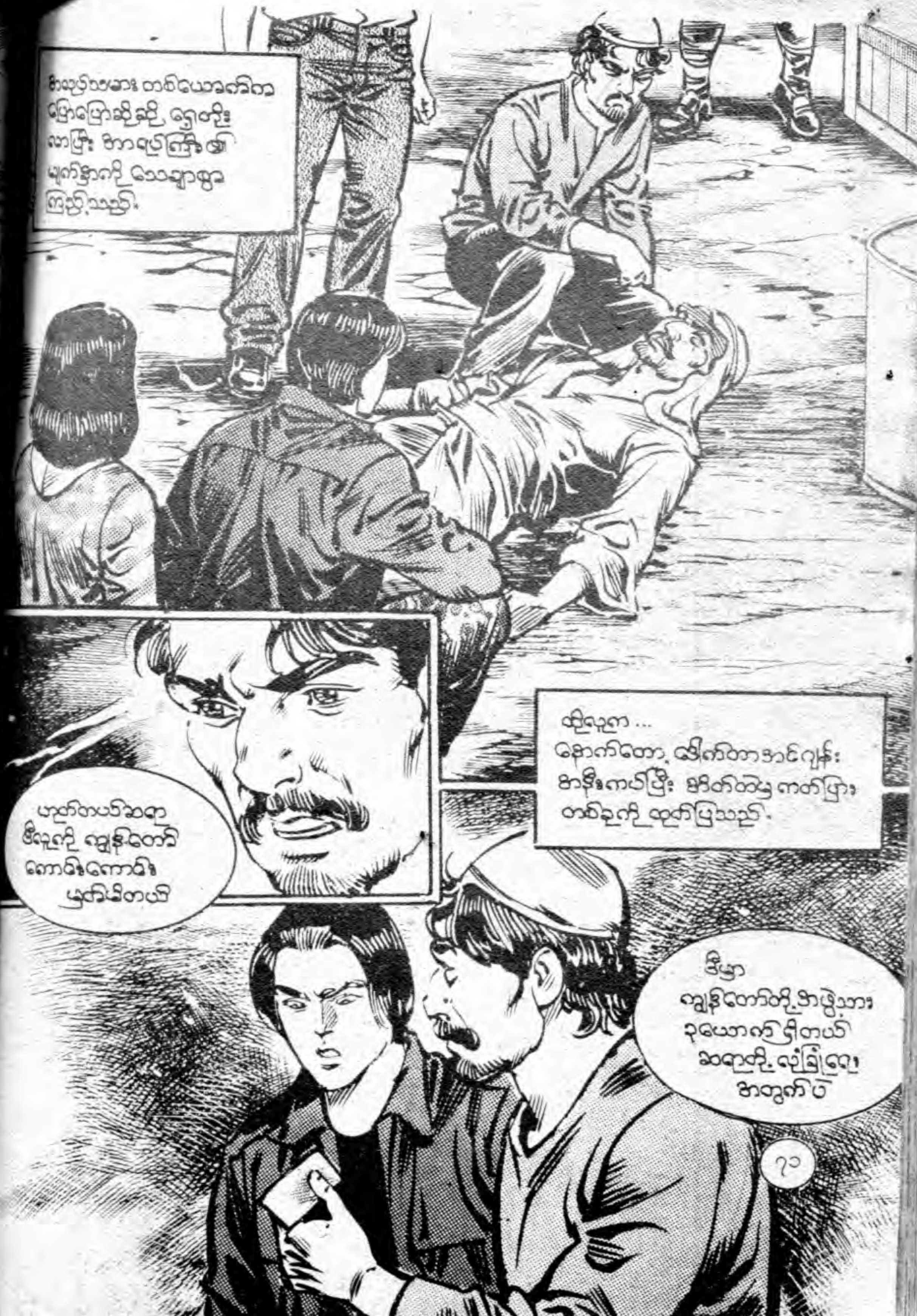
အလုပ်သမား တစ်ယောက်က ပြောပြောဆိုဆို ရှေ့တိုးလာပြီး အာရပ်ကြီး၏ မျက်နှာကို သေချာစွာ ကြည့်သည်။
ဟုတ်တယ်ဆရာ ဒီလူကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိတယ်
ထိုနောက် ...
နောက်တော့ ဒေါက်တာအင်ဂျန်း အနီးကပ်ပြီး အိတ်ထဲမှ ကတ်ပြား တစ်ခုကို ထုတ်ပြသည်။
ဒီမှာ
ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့သား ၃ယောက် ကျတယ်
ဆရာတို့ လုံခြုံရေး
အတွက်ပဲ

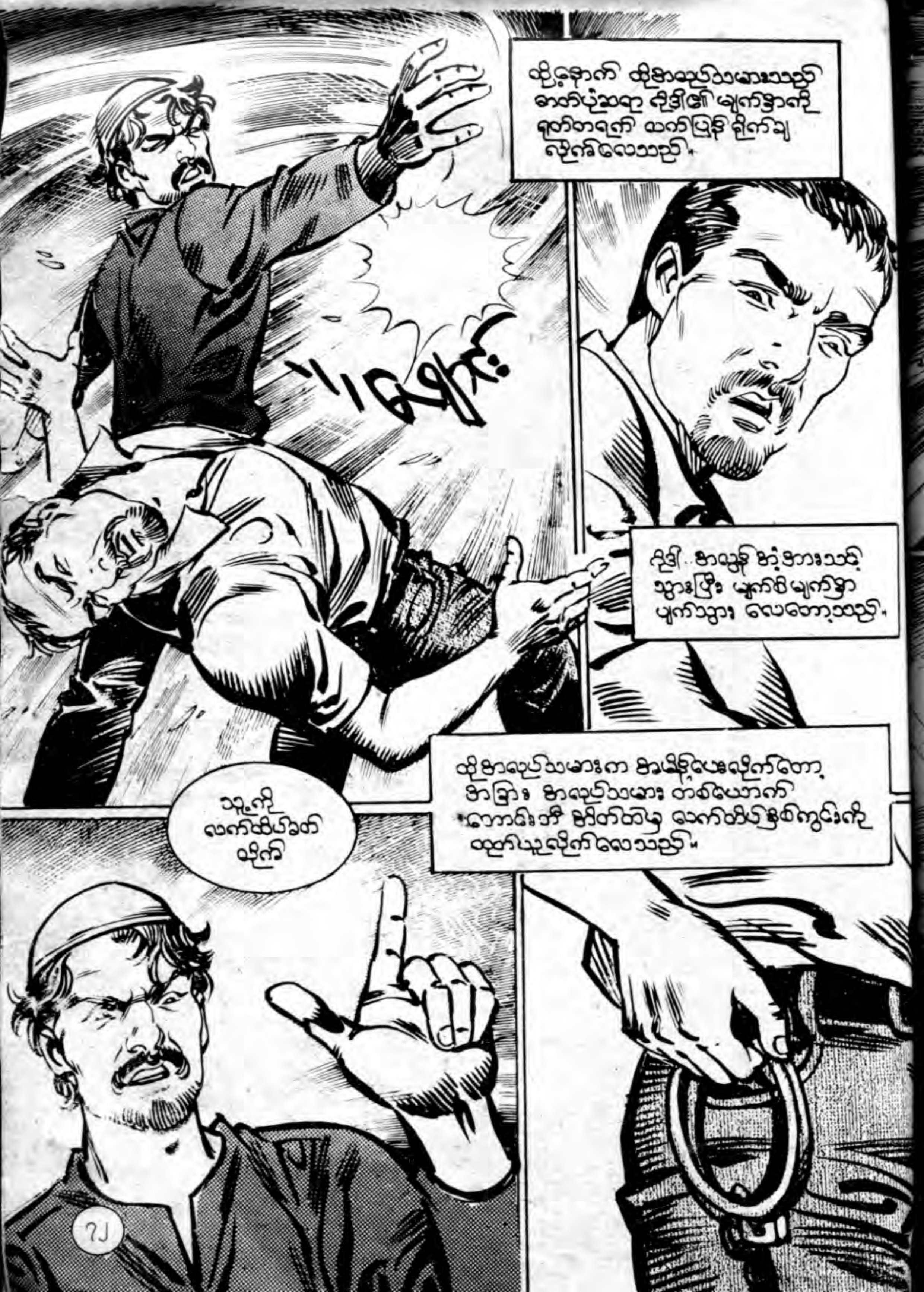

ထို့နောက် ထိုအချုပ်သမားသည်
ခက်ပုံအရ ဂျိုဒီ၏ မျက်နှာကို
ရုတ်တရက် လက်ပြန် ရိုက်ချ
လိုက်လေသည်။
ဖျန်း
ဂျိုဒီ...အလွန် အံ့အားသင့်
သွားပြီး မျက်စိမျက်နှာ
ပျက်သွား လေတော့သည်။
ထိုအချုပ်သမားက အချက်ပြပေးလိုက်တော့
အခြား အချုပ်သမား တစ်ယောက်
"ဘောဖ်"၏ ခါးပတ်ကြားမှ သော့တွဲကြီးကို
ဆွဲယူလိုက်လေသည်။
သူ့ကို
လက်ထိပ်ခတ်
လိုက်

တစ်ယောက်မှ မလှုပ်နဲ့ ဒီမှာ ဓတွေ့သား
ဟင်… ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ ကျွန်မကို လွှတ်
သူတို့ စားသည့် နောက်ကျ သွားသည်။ ဂိုဒါက မိန်းကလေး ကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ပစ္စတိုဖြင့် ထောက်ထား လိုက်သည်။
တစ်ယောက်မှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မလုပ်နဲ့ ကျုပ် နောက်ကို လိုက်လာရင် ပစ်သတ်ထည့်ပဲ

ဝိုဒါ က မီကိုစံ ကို အကာအကွ
ယူပြီး နောက်သို့ တစ်ဖဝါးချ
ဆုတ်လေသည်။ ရှေ့သို့ ယဲဖ
သဖြင့် သူ့ နောက်ဘက်မှ
အရာယ်သမား တစ်ယောက်ကို
သတိ မထားမိ။
ဒုတ်..
ဝိုဒါ လဲကျသွားစဉ် နောက်ထပ်
လူတစ်ယောက်က လက်ထိပ်ခတ်
လိုက်လေသည်။
ဘာတွေ
ဖြစ်ကုန်ကြတာလဲ
ကျွန်တော်တော့
လုံးဝ နားမလည်
တော့ဘူး ....

ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းရှိန်တောက်တဲ့ ခေတ်ပုံ ဆရာက ဖော်ခဲ့သွက်ဗျ ဟိုလူကြီး နာမည်က ... မာမွတ် သူတို့ နှစ်ယောက်က လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေ ဖြစ်ခဲ့ ဒါဖွဲ့က ..
ကျွန်တော်တို့ ကောက်ကြီး သွားသလို မဟုတ်ရင် မလွယ်ဘူးဗျ
သူက ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ရတာလဲ
ဒါတော့ ဆေးစစ်ချက် ယူကြည့်တော့မှပဲ သိမယ်..
၇၇

သူတို့ ကိုင်ရို မှ သက်ဆိုင်ရာကို
အကြောင်း ကြားလိုက်တော့
မကြာမီ ရဟတ်ယာဉ် တစ်စီး
ရောက်ရှိ လာလေသည်။
ရဟတ်ယာဉ်နှင့် အတူ လုံခြုံရေး
တပ်ဖွဲ့ဝင် ၅ ယောက် ပါလာသည်။
တာဝန်ခံ အရာရှိက
ဒေါက်တာ အင်ဂျန်း
၁၅ မိနစ်ခန့် စကား ပြောပြီး
လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့ဝင် များကို
ခွဲပြောင်း ပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရိုဒ်နှင့် မာမွတ်
ဗီလောင်းကို သယ်ဆောင်ပြီး
ပြန်လည် ထွက်ခွာ သွားသည်။
သုံးဖြိုရေး အခြေအနေအရ
ထိုနေ့မှာပင် စခန်းကို
သချိုင်းတော် ရှိရာသို့
ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ကြသည်။
ထို့နောက် ဆက်နီဗာ၏ သချိုင်းတော်ကို
ဆက်လက် တူးဖော်စေ၏။

၃ ရက်မြောက်သော နေ့တွင် မြေအောက်သို့ ဆင်းသော လှေကားထစ်များ ကို စတင် တွေ့ရှိရလေတော့သည်။
ရိုဒါ မရှိတော့သဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများကို မိကိုစ်နှင့် ဒေါက်တာ အင်ဂျန်း တို့က ကိုယ်တိုင် တာဝန် ယူရလေတော့၏။
၇၈
သင်္ချိုင်းတော်ကို တွေ့ရှိ တော့မည် ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်သမား အားလုံး ပျော်နေကြသည်။

ထို့ဖြင့် လေးရက်မြောက် နေ့တွင် သချိုင်းတော်ကြီး၏ တံခါးဝသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။
ရောက်ပြီကွ ရောက်ပြီ
အလုပ်သမားများ၏ ကြွေးကြော်သံနှင့် အတူ ကျောက်သားနံရံ တစ်ခု မြေမှုန့် မြေခဲ များ အကြားမှ တဖြည်းဖြည်း ကြွတက် လာတော့သည်။
၇၉

ဖြောင်း..ဖြောင်း ... ဖြောင်း
အကျဉ်းသားများသည် မောသည် ပန်းသည် မထင်တော့ဘဲ မနားတမ်း တူးဖော်နေကြတော့၏။
စခန်းတွင် တာဝန်ကျနေသည့် လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များလည်း အပြေးအလွှား ရောက်လာ ကြသည်။
တိုး.. သူပြေး ဖြစ်ပြီ ကိုနိ ရှာ

ထုံးဖြိုးရေး အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သော ဆယ်ဒ် ပြောလိုက်သည့် စကားကို ဟာရွန် ကြားသွားလေသည်။
ဟာရွန်ဆိုသည်က တစ်နေ့က သူ့ကို ဖမ်းဆီးပေးခဲ့သော ရဲစုံထောက်ဖြစ်လေသည်။
ကင်မရာ ကိုယ်စီဖြင့် အလုပ်များနေသော ဖိုက်တာ အင်ဂျန်း နှင့် မီကိုစ်တို့ထံ ဟာရွန် ရောက်သွားလေသည်။
သချိုင်းတောင်၏ တံခါးကြီးမှာ အနီးကပ် ကြည့်သောအခါမှ အလွန် အံ့ဩစရာ ကောင်းသော ရှေးလက်ရာများကို တွေ့ရှိရလေသည်။

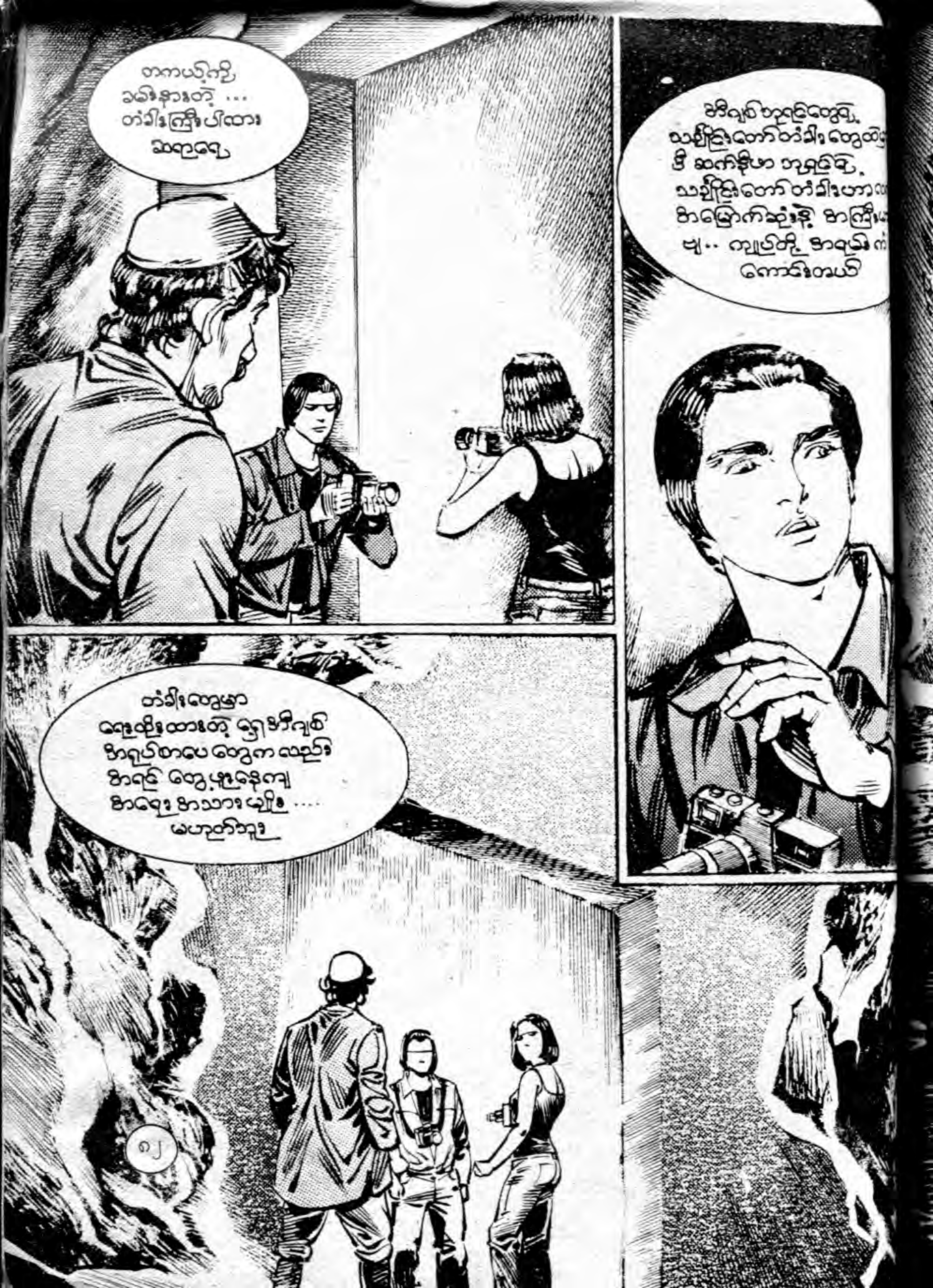

တကယ့်ကို ခမ်းနားတဲ့ ... တံခါးကြီးပါလား ဆရာရေ
အီဂျစ်ဘုရင်တွေရဲ့ သင်္ချိုင်းတော်တံခါးတွေထဲ ဒီ ဆက်ကိုဖာ ဘုရင်ရဲ့ သင်္ချိုင်းတော်တံခါးဟာ အမြောက်ဆုံးနဲ့ အကြီးမ မျ.. ကျုပ်တို့ အခုမြင်က ကောင်းတယ်
တံခါးတွေမှာ ရေးထိုးထားတဲ့ ရှေးအီဂျစ် အရုပ်စာပေတွေက လည်း အရင် တွေ့ဖူးနေကျ အရေး အသား မျိုး ..... မဟုတ်ဘူး

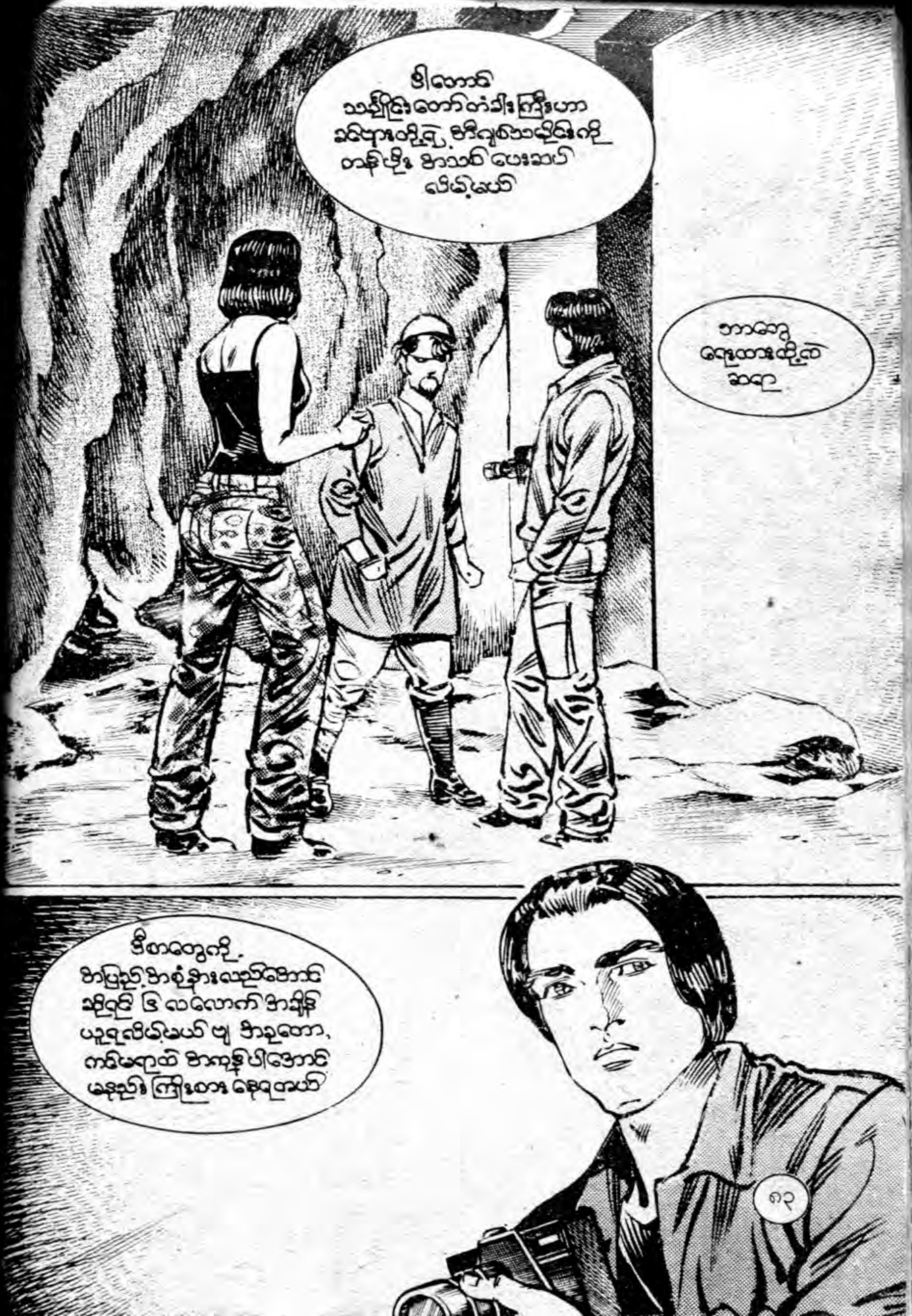
ဒါတော့
သချိုင်းတော်တံခါးကြီးဟာ
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဗီဇချစ်သချိုင်းကို
တန်ဖိုး အသက် ပေးဆပ်
လိမ့်မယ်
ဘာတွေ
ရှေ့လားဆို့လဲ
ဆရာ
ဒီစာတွေကို
အပြည့်အစုံနားလည်အောင်
ဆိုရင် ၆ လလောက် အချိန်
ယူရလိမ့်မယ် ဗျ အခုတော့
ကင်မရာထဲ အကုန်ပါအောင်
မှတ်သို့ ကြိုးစားနေရတယ်

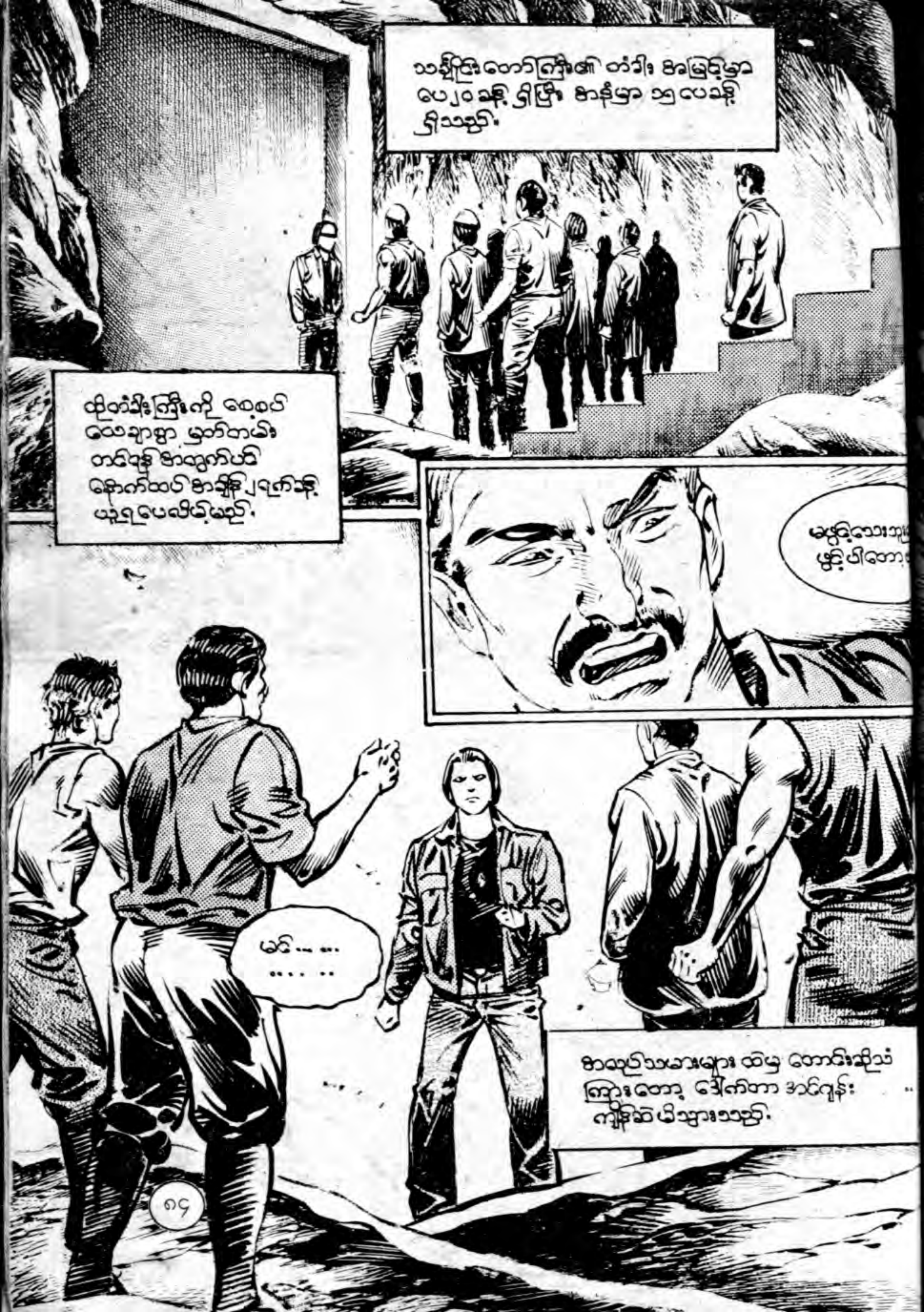

သင်္ချိုင်းတော်ကြီး၏ တံခါး အမြင့်မှာ
ပေ ၂၀ ခန့် ရှိပြီး အနံမှာ ၁၅ ပေခန့်
ရှိသည်။
ထိုတံခါးကြီးကို စေ့စပ်
သေချာစွာ မှတ်သားမိဖို့
တင်ချန် အတွက်ပင်
နောက်ထပ် အချိန် ၂ ရက်ခန့်
ယူရပေလိမ့်မည်။
မဖွင့်သေးဘူ
ဖွင့်ပါတော့
မင်း... ...
....
အလုပ်သမားများ ထဲမှ တောင်းဆိုသံ
ကြားတော့ ဒေါက်တာ ဒင်ဂျန်း
ကျိုးခဲ ယိုသွားသည်။

နောက်တော့ တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားပြီး ဒီအစုပ်သားများ အားလုံးကို စုဝေးစေလိုက်သည်။
ကျုပ် ပြောတဲ့ စကားကို ခုအဆောက် နားထောင်ကြပါ. သက်နိုဖာ ဘုရင့်ရဲ့ သချိုင်းတော်ကို တွေ့ပြီမို့ ခင်ဗျားတို့ ဒီအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်
သချိုင်းတော်ထဲမှာ ဘာတွေ ရှိနေတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိချင်သလို ကျွန်တော်လည်း သိချင်ပါတယ်

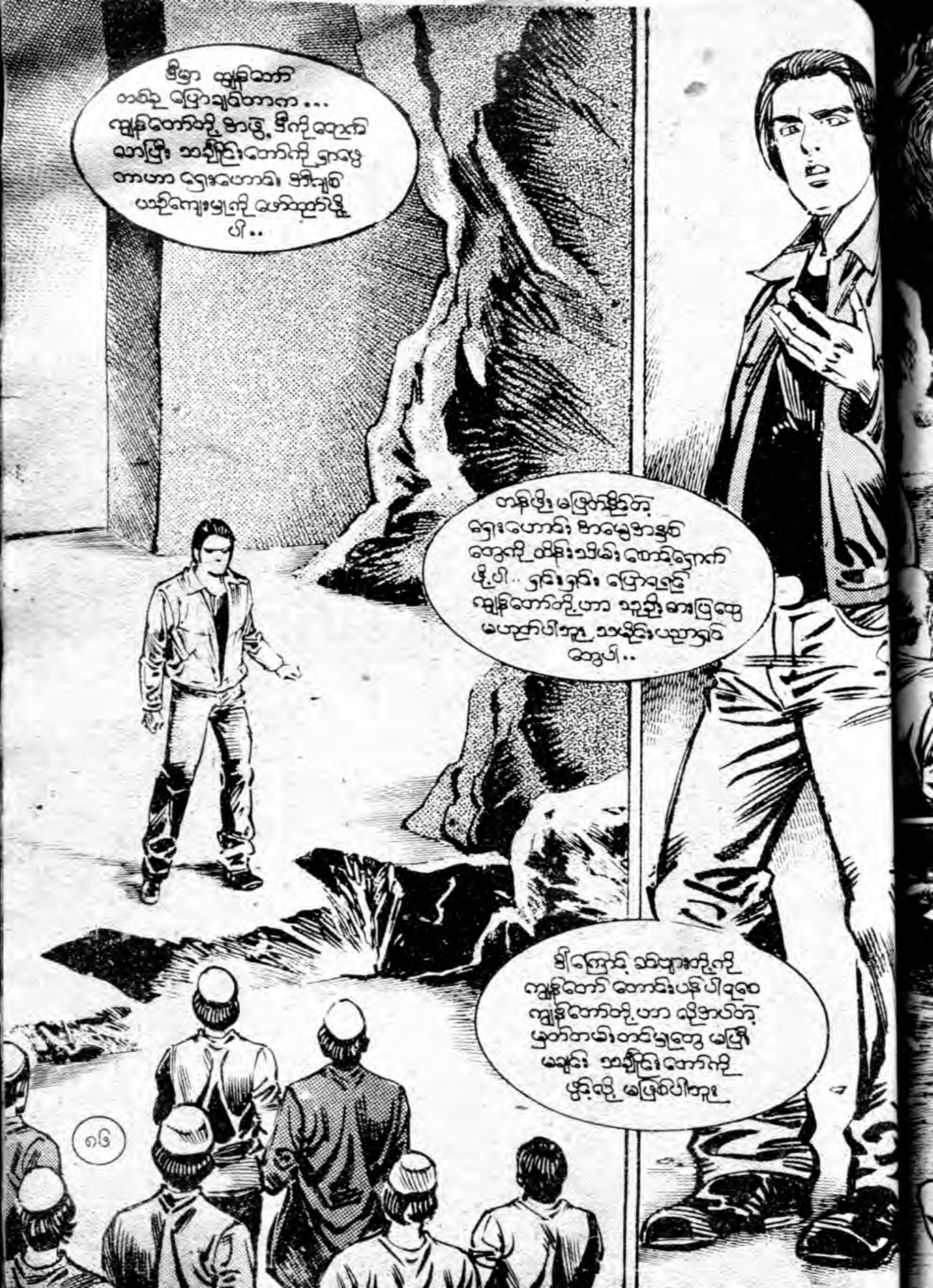
ဒီမှာ ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောချင်တာက ... ကျွန်တော်တို့ စာဖွဲ့ ဒီကို ရောက်လာပြီး ဘုရားကြီးတော်ကို ရှာဖွေတာဟာ ရှေးဟောင်းပဟေဠိ၊ အီဂျစ် ယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ထုတ်ဖို့ပါ..
တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်တဲ့ ရှေးဟောင်း စာအမွေအနှစ်တွေကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ဖို့ပါ.. ရိုးရိုးသားသား ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ သူခိုး ဓားပြတွေ မဟုတ်ပါဘူး သမိုင်းပညာရှင်တွေပါ..
ဒီကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါရစေ ကျွန်တော်တို့ဟာ လိုအပ်တဲ့ မှတ်တမ်းတင်မှုတွေ မပြီးမချင်း ဘုရားကြီးတော်ကို ဖွင့်ဖို့ မဖြစ်ပါဘူး

နောက်တစ်ခုကတော့ဗျာ သချိုင်းတော်ကို ရှာဖွေ တွေ့ပြီဖြစ်တဲ့ အကြောင်း သက်သေခံချက်ကို အကြောင်းကြား ရပါလိမ့်မယ် သူတို့ရဲ့ ခွင့်ပြုချက် ရပြီးမှသာ သချိုင်းတော်ကို ဖွင့်လို့ ရမှာပါ..
ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီအားလုံးကို တောင်းပန်ပါရစေ ဆန္ဒ မစောကြပါနဲ့ သချိုင်းတော်ထဲမှာ ဘာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိချင် သလို ကျွန်တော်လည်း သိချင်နေပါတယ်
လူတစ်ယောက်မှ အလုပ်သမားများ အတွင်းမှ အော်ဟစ်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ဟာဒါ
စာရွက်ထွက်သွားတာ
ဘာပါသွားလို့တွေ့လဲကွ
နောက်..ရှေ့က
လာတဲ့ လုံခြုံရေးအဖွဲ့
အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ပါ
ဆရာ...
ဒီအရေးကြီးလို့လာ
လက်ခံထားဆိုက်ရတာ
ဖိုကောင်တွေ စုပါစုကို
ငါ ဆိုင်ပဲ သဘောမတွေ့
ဘူး
ကျွန်တော်
သူတို့ကို စောင့်ကြည့်
နေပါတယ်.. ဆိုအာမခံ
ကိုယ်တိုင်ကို စာရွက်
ကြားပြောဖို့မယ်..
ဒီအရေးကြီးက
ဒီချိန် ရောက်နေပြီ
ရှ..

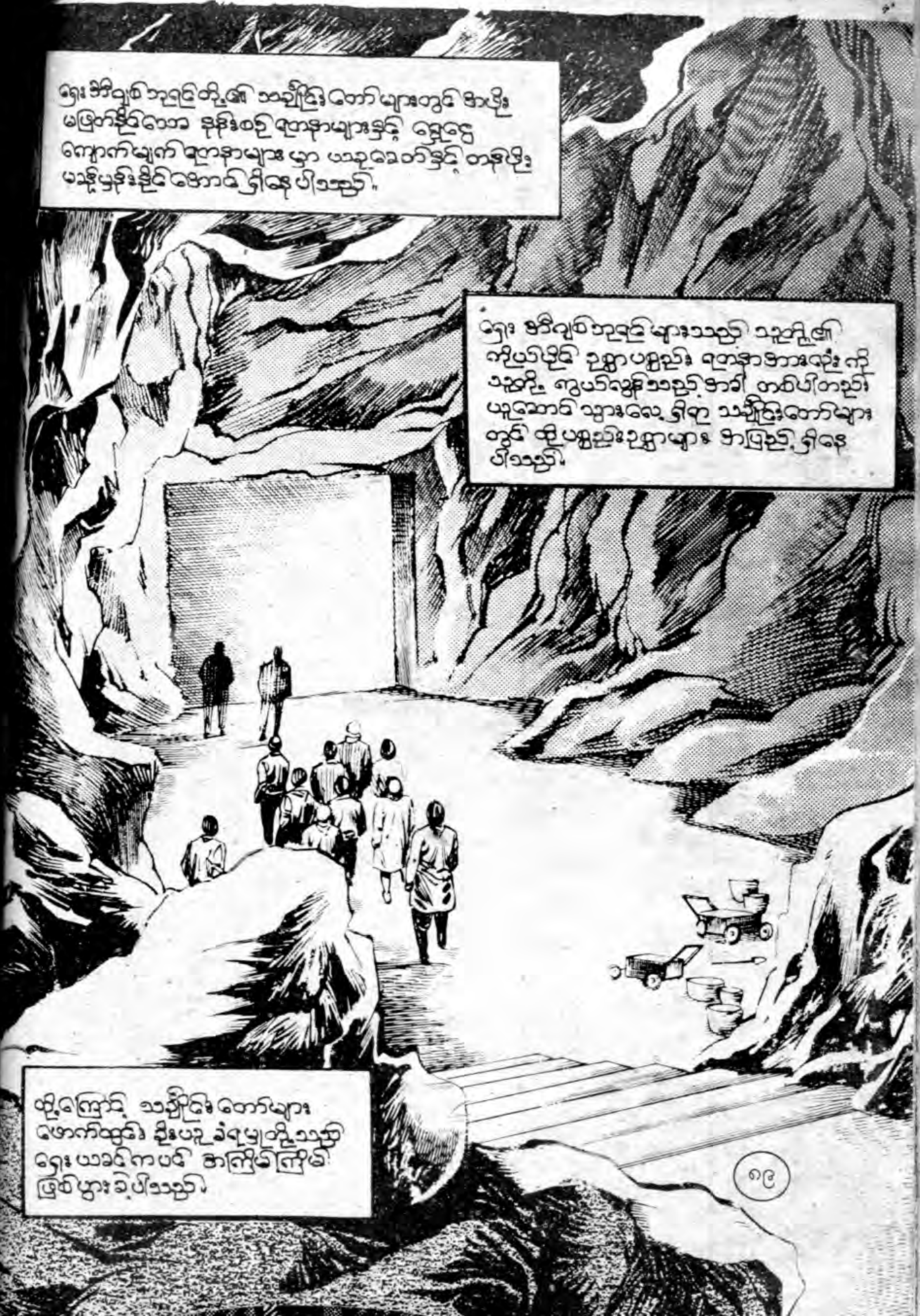
ရှေး အီဂျစ် ဘုရင်တို့၏ သင်္ချိုင်းတော်များတွင် အံ့ဩ၍ မပြတ်နိုင်သော နန်းစဉ် ရတနာများနှင့် ရွှေငွေ ကျောက်မျက် ရတနာများ မှာ ယခုခေတ်နှင့် တန်ဖိုး မခန့်မှန်းနိုင်လောက်အောင် ရှိနေပါသည်။
ရှေး အီဂျစ် ဘုရင်များသည် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာပစ္စည်း ရတနာအားလုံး ကို သူတို့ ကွယ်လွန်သည့်အခါ တစ်ပါတည်း ယူဆောင်သွားလေ့ ရှိရာ သင်္ချိုင်းတော်များ တွင် ထိုပစ္စည်းဥစ္စာများ အပြည့် ရှိနေ ပါသည်။
ထို့ကြောင့် သင်္ချိုင်းတော်များ ဖောက်ထွင်း ခိုးယူခံရမှုတို့သည် ရှေးယခင်ကပင် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။

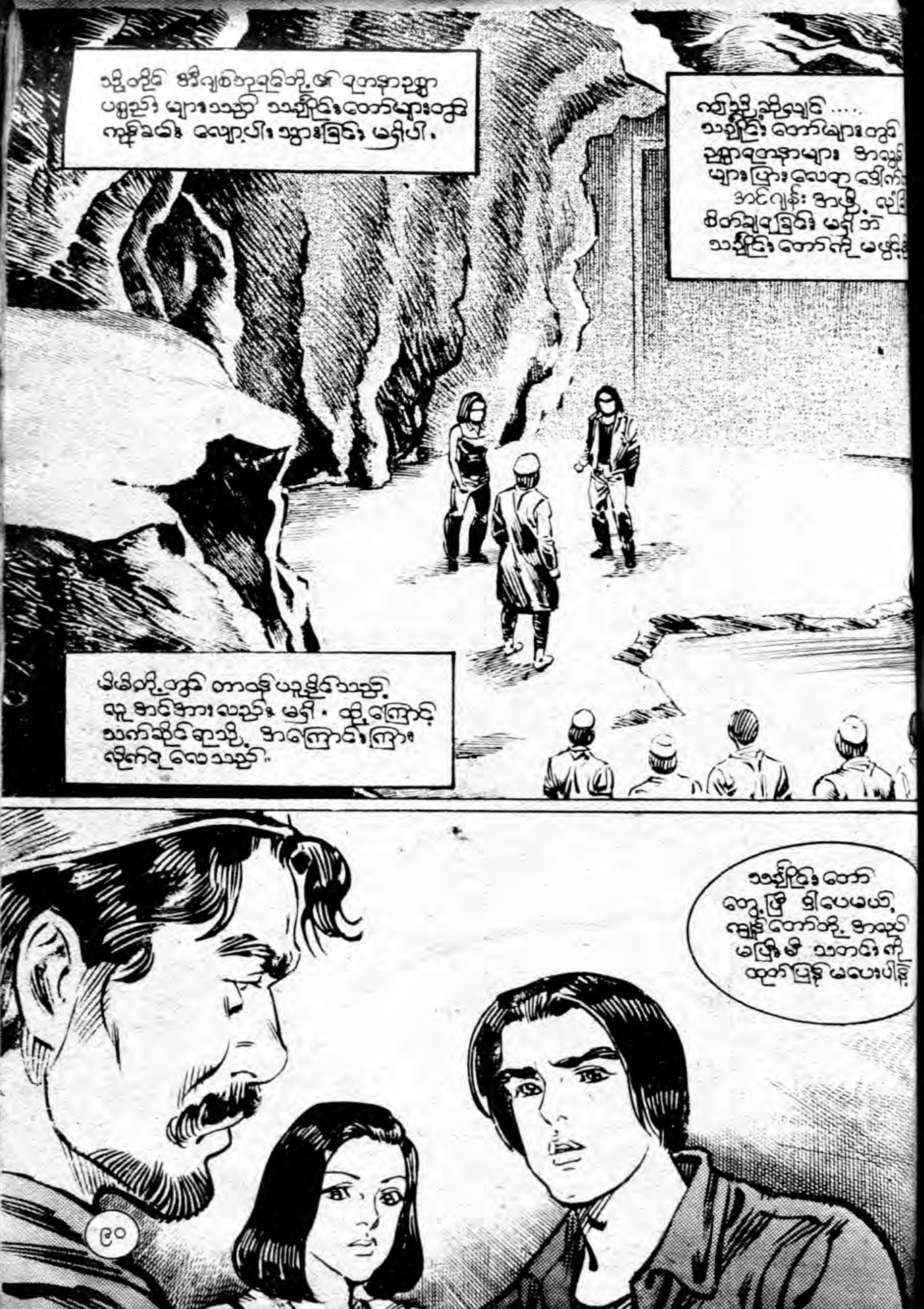
သို့တိုင် ဗိုလ်ချုပ်ဘုရင်ကြီးတို့၏ ရတနာဥမ္မာ ပစ္စည်းများသည် သချိုင်းတော်များတွင် ကျန်ရှိမြဲ ပျော့ပါ၊ သွားခြင်း မရှိပါ။
ထိုသို့ဆိုလျှင် ..... သချိုင်းတော်များတွင် ဥမ္မာရတနာများ အလှူ များပြားလေရာ ဒေါက် အင်ဂျန်း အဖို့ လုံး စိတ်ချရခြင်း မရှိဘဲ သချိုင်းတော်ကို မဖွင့်
မိမိတို့တွင် တာဝန်ယူနိုင်သည့် လူ အင်အား လည်း မရှိ၊ ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာသို့ အကြောင်းကြား လိုက်ရလေသည်။
သချိုင်းတော် တွေ့ပြီ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ အထဲ မပြီးမီ သတင်းကို ထုတ်ပြန် မပေးပါနဲ့

ဖုတ်ပါသည် ။ သတ္တဝါးထောက်များ
ကသည့် တစ်ရှုန် ။ သည့်သတ္တဝါး
သတ္တဝါးတစ်ထပ် ပါသွား၍ ပျော်
တစ်ဖြေကြီး ရောက်လာတော့မည့်
လူတွေကို ထိန်း၍ ဒီပါးရှိပ်မည်
မဟုတ်။
သေသေချာချာ သချိုင်းတော်၏ တံခါးမကြီးကို
လေ့လာတော့လည်း ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးပစ်
ရမည့် တံခါးမျိုး ဖြစ်နေသည်။
တော်တော်တော့
မလွယ်ပါဘူး ဆရာမ..ဒီ
တံခါးကို ဒါ့ချိဒါသနိ့
လုပ်ပြီး ပိတ်ထား
ခဲ့တာ.. ဖျက်ဖို့ခက်တွေ
ဘာတွေလည်း
မရှိဘူး ဗျ

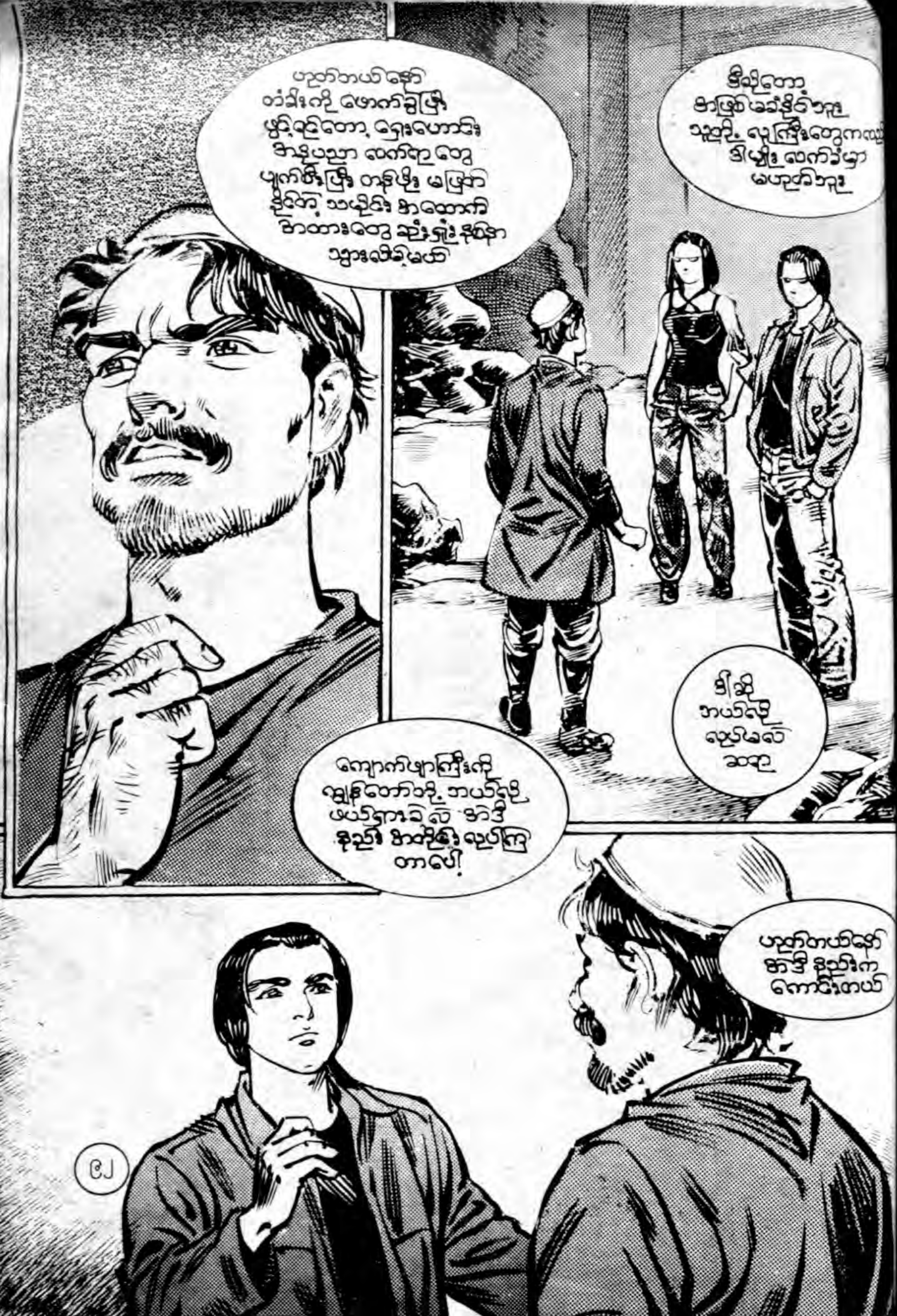
ဟုတ်တယ်နော် တံခါးကို ဖောက်ချပြီး ဖွင့်လိုက်တော့ ရှေးဟောင်း အနုပညာ လက်ရာတွေ ပျက်စီးပြီး တန်ဖိုး မဖြတ် နိုင်တဲ့ သမိုင်း အထောက် အထားတွေ ဆုံးရှုံးနိုင် သွားလိမ့်မယ်
ဒီလိုတော့ မဖြစ်စေချင်ပါဘူး သူတို့ လူကြီးတွေကလည်း ဒါမျိုး လက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး
ဒါဆို ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဆရာ
ကျောက်ဖျာကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို ဖယ်ရှားရလဲ အဲဒီ နည်း အကြံဉာဏ် လုပ်ကြ တာပေါ့!
ဟုတ်တယ်နော် အဲဒီ နည်းက ကောင်းတယ်

ကိုဗို့က ရောက်လာကြသည်။ လူကြီးများကို စောင့်နေကြ၏။ ရောက် မလာကြပါ။ မနက်ဖြန် နံနက်မှ ရောက်မည်ဟု အကြောင်း ပြန်သည်။
ထို့ကြောင့် သချိုင်းတော် ဆိုင်ရေး တာဝန်ကို ဟာရှင်အား လွှဲအပ်ကာ စိုင်ပရု ဝင်ခဲ့ကြသည်။
ဟာရှင်သည် သူ့လူ နှစ်ယောက်နှင့် အတူ ကင်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေစဉ် ဆလန်နှင့် သူ့လူများမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြသည်။
ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဆရာ ဟို ခွေးမသားက သချိုင်းတော်ကို သူ့တာဝန်ယူလိုက်ပြီ..

မောင်းကွ တို့မှာ အချိန်မရှိတော့ဘူး နောက်ဖြစ်ဆို ကိုင်ဂျိုက လူကြီးတွေ ရောက် လာတော့မယ်
ဟုတ်တယ်ဆရာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဒီညပဲ အချိန်ရှိမယ် အကောင်းဆုံးကတော့ ဟာရစ်တို့ ဒုယောက်ကို အပြတ်ရှင်းပြီး.. .. သချိုင်းတော်ကို အပို့ ကြမယ်..
ဒီစခန်းမှာ ဖောက်ခွဲရေး ပစ္စည်းတွေ အများကြီး ရှိတယ် ဆရာ
မင်း တကယ်ပါတော်တော် ရွှေမသားလေးပဲကွ ဟား..ဟား..ဟား

သူတို့ အစီအစဉ်က
သချိုင်းတောင်ကို ဖောက်ခွဲ
ဖျက်ဆီးပြီး ပစ္စည်းများကို
ယူ၍ ညတွင်း စခန်းမှ
ထွက်ခွာသွားရန် ဖြစ်သည်။
ပိုက်ဆံတွေပါ
ယူခဲ့ကြဟေ့
လမိုက်ရက် ဖြစ်နေသဖြင့် အကြံသမား
၅ ယောက် အတွက် အခွင့်သာနေ၏။
သူတို့ သည် လိုအပ်သော လက်နက်
ပစ္စည်း များကို ယူဆောင်၍
မြေအောက်သို့ ဆင်း သွားကြ
လေသည်။

ဟာရှင်တို့ ဂါဒ်သားများ ဥပေါသကာလ၌ သချိုင်းတော် တံခါးမကြီး ရှေ့တွင် မပြတ်သောသတိဖြင့် စောင့်ကြပ် နေကြသည်။
ဆရာ.. ဟိုမှာ ဘာလဲ မသိဘူး
ဟာရှင်တို့ ဥပေါသ သတိဖြင့် စောင့်ကြပ် နေစဉ် သချိုင်းတော် တံခါးမကြီး အိဖြ မညီးမညာ သဏ္ဌာန် ဓာတ်လုံးကြီး တစ်ခု ထွက် လာသည်ကို တွေ့ရှိကြ ရသည်။
ဒါဒြပ်ပြောကြီး ဆရာ..... အောင်မလေး

ထိုမြင်ကွင်းကို ဟာရှပ်သည်
ကြည့်ပြီးတော့ ကြက်သေ သွားလေ၏၊
ဟုတ်ပါသည်၊ ရှေ့မှာ ခေါင်းပြတ်ကြီး
တစ်ခုပါ။ မျက်လုံး မှိတ်ကာ
မှိုဝါးဝါး မောက်လို့။
ပထမတော့....
ခေါင်းပြတ်ကြီး၏
မျက်လုံး မှိတ်က
သူတို့ ၃ယောက်ကို
စိုက်ကြည့်နေသည်။
ခဏ ကြာတော့
တစ်နေရာသို့ ရောက်
သွားပြီး ပျောက်သွား
လေသည်။
ဘယ်ရောက်
သွားလဲ
မသိဘူး

သို့ရာ မကြာလိုက်ပါ။ မြေတောကာသို့ သဝိုးထားသည့် ချောက်ကမ်း ဘက်ဆီမှ သေနတ်သံများ ကြားလိုက်ရသည်။
မြို့တော့ ဗိုလ်ချုပ်တကြား ထောက်ပြာစ် ထိုက်သော ကြောက်မက်ဖွယ် အသံနက်ကြီးများ ....။
ဒိုး...
ဒိုး...
ဝိုင်းပြောက်ကြီး အဖြေမျ ကာယပြီ....

ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း
သေနတ်နဲ့ပစ်ကွ
ဒီကြောက်စရာ
မသာကောင်ကို
အလန့် သေနတ်ကို လွှတ်
ချပြီး မြေပေါ်သို့
ပြန်တက်ပြေး လေတော့၏။
ဘာဖြစ်ကြတာ
လဲ
ဒေါက်တာ ဒင်ဂျန်း သည်ကား
သေနတ်သံများကြောင့် အိပ်ရာမှ
လန့်နိုးကာ သချိုင်းတော်ရှိရာ
ပြေးလာခဲ့တော့သည်။

သူ၏ ရုပ်မိဖြင့် သံလျင်သည်
ဖေါ်ကိတာ အောင်ဂျန်း ကို
ဦးခေါင်းပေါ် ထိုးကျလေသည်။
ဖေါ်ကိတာ အောင်ဂျန်း ဘာမှ မဖြစ်ပါ။ သံလျင်သာ
ကျောက်ခဲကြား ပေါ်မှ ကျွမ်းပြန် ကျသွားလေ၏။

ဒေါက်တာ အင်ဂျန်း ပြေးတိုက် သွားပြီး နှစ်ချက်
သုံးချက် ဆင့်ကာနဲ့ ပစ်လိုက်လေသည်။
ခွေးမျိုး
သစ္စာဖောက်
ထိုအချိန်မှာပင် ဟာရှင် တစ်ယောက်
အင်ဂျန်း ထံ အပြေးအလွှား
ရောက်လာလေသည်။
ဒီပါ
ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်
ဆရာ-ဝါဒိုဖြတ်
ကြီး
ဟော...

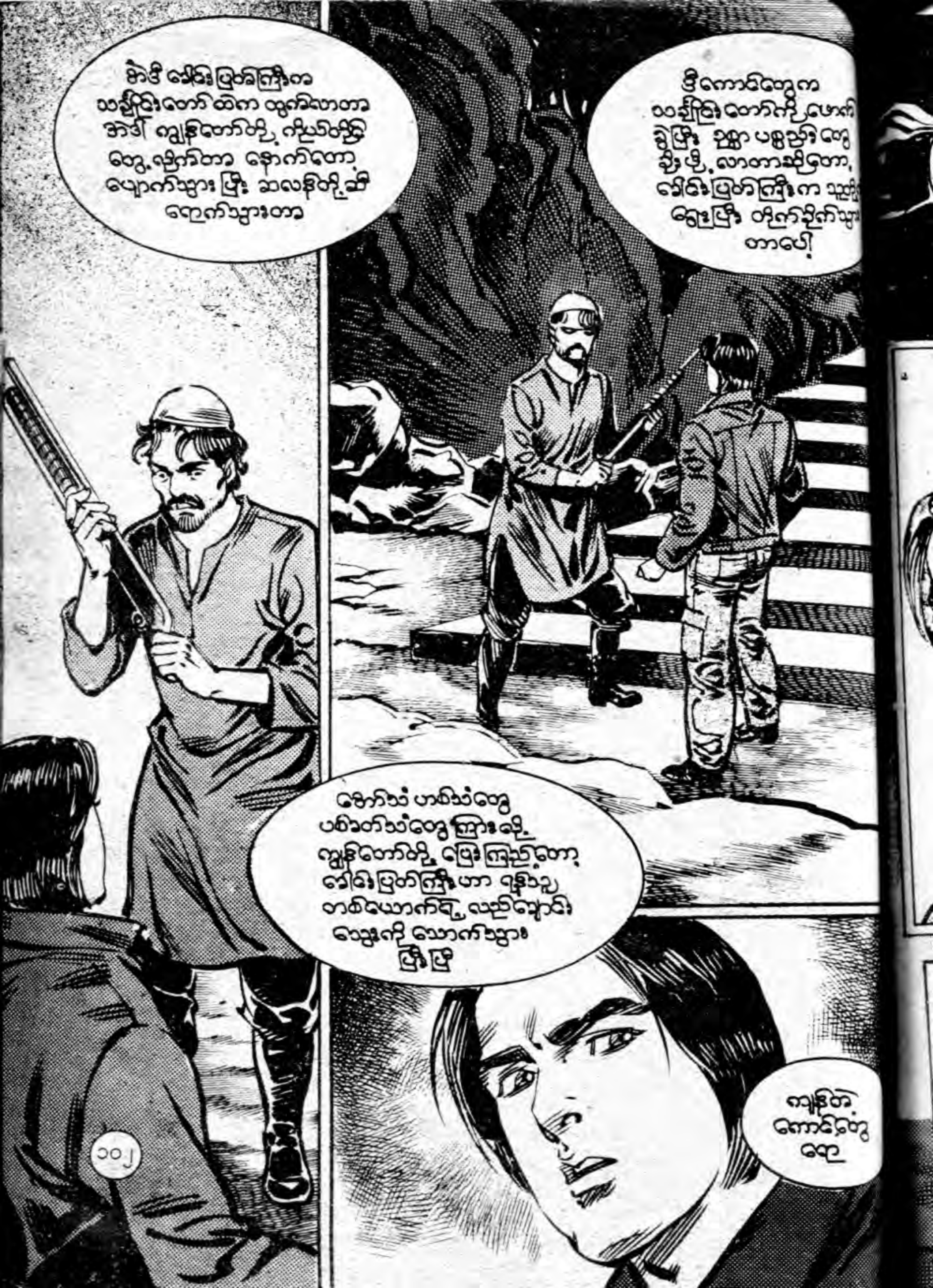
အဲဒီ ဝေါ်ရှ်ပြတ်ကြီးက သင်္ချိုင်းတော်ထဲက ထွက်လာတာ အဲဒီ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် တွေ့လိုက်တာ နောက်တော့ ပျောက်သွားပြီး သလနိုင်တို့ဆီ ရောက်သွားတာ
ဒီကောင်တွေက သင်္ချိုင်းတော်ကို ဖောက် ခဲ့ပြီး ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ခိုးဖို့ လာတာဆိုရင်တော့ ဝေါ်ရှ်ပြတ်ကြီးက သူတို့ ရှေ့ပြီး တိုက်ခိုက်သွား တာပေါ့
ဖေါက်သံ ဟစ်သံတွေ ပစ်ခတ်သံတွေ ကြားလို့ ကျွန်တော်တို့ ပြေးကြည့်တော့ ဝေါ်ရှ်ပြတ်ကြီးဟာ ရုန်းသူ တစ်ယောက်ရဲ့ လည်ချောင်း သွေးကို သောက်သွား ပြီးပြီ
ကျုပ်တိ ကောင်တွေ ရော

အိတ်ထဲမှာ ဖောက်ခွဲရေး ပစ္စည်း
တွေပါ တယ်.. အဲဒီ ကျွန်တော်တို့
ဖြစ်ပါမလား
ဆရာ..
လူတွေ မဟုတ်တာ
ဒါကို သူ သိမှာပါကွာ

သိပ်ပါ ထူးဆန်းတာပါနော် ဟို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သေသွားတာလဲ ဒီ ဂေါ်ဇီပြတ်ကြီး လက်ချက်ပဲ ဖြစ်မယ်
ပို၍ ထူးဆန်းသည်က သချိုင်းတော်ကို ဖွင့်ပြီသော အခါ ခန်းမ ကျယ်ကြီး တစ်ခုထဲတွင် ဆက်နိုဖာဂုဂ်၏ ရုပ်ကလာပ်မှ တစ်ပါး ဘာပစ္စည်းမှ ရှိမနေချေ။
သချိုင်းတော် ခန်းမကြီး၊ သ အလွန် ကျယ်ဝန်းပြီး နံရံ ဘေးဘက် လေးဘက်စလုံး ရှေးဟောင်း အီဂျစ် အရုပ် များ ရေးထွင်းထားသည်။
သချိုင်းတော် အတွင်း နန်းထိုင်ရာနေရာ ပစ္စည်း ကို တစ်စုံတစ်ရာမှ မတွေ့ရသဖြင့် အားလုံး မှာ အံ့ဩ နေကြသည်။
၁၀၆

သူတို့တွေ ထက်ချီးသွားဖြစ်ဖို့ တူတယ်..
မဟုတ်ဘူးဗျ ဒီအခန်းထဲမှာ ဘုရင်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ် မှ တစ်ပါး အခြား ဘာမှ မရှိဘူး ဆိုတာ..သင်္ချိုင်းတော် တံခါးမှာ ရေးထားတယ်
ရှန်ခေတ်ဦး အန်ယန်ကတော့ နိုင်ငံ့ ဝေးဘက် ဟေနန် စလုံးမှာ ရေးထွင်း ထားတဲ့ ရှေးဟောင်းစာပေ တွေဟာ တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်တဲ့ ရတနာတွေထက် တန်ဖိုး ရှိတယ်..

အာမှန်ဗီအိုင်း ဆိုရသော် အများစုမှာ ဂုဏ်ကြီးသခင်ကြီးပင် ဝေသာ ရှေးဟောင်း နန်းတော် ရတနာများကို ကြည့်ရှုလိုကြ သူများ ဖြစ်ပါသည်။ နံရံပေါ်မှ စာရုပ် စာလွှာများကို မည်သူ တမျှ စိတ်မဝင်စားကြပါ။
သက်နီဗြာ ဘုရင်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ထည့်သွင်း ထားသည့် ကျောက်တလားကြီးကို ဖွင့်ကြည့် ကြသောအခါ ပုံမှန် စိတ်ပျက်ကြ ပြန်သည်။
ဟင်....
ဟုတ်ပါသည်။ သက်နီဗြာဘုရင်၏ ရုပ်အလောင်းတွင် ဦးခေါင်း မရှိပါ။

ဘုရား...
...ဘုရား
မာတ္တုခါရေ့ မျှုမလေး မိန်ရှုံ့ပင် မိမိ
ဂူဗိမာန်တောင်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ဘုရား
တ မိသွားလေသည်။
ဒီဒီ
ဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲ.. ဆရာ
ရှင့်ရှိတော့ ဗာလေးမိတ်တော
မပြောနိုင်သေးဘူး လောလောဆယ်
သိရသလောက် ဆက်နိုင်ဟာ
ဘုရင်ဟာ ဝါဒ်ဖြစ် အသက်
ရှာ.. မသေခင်မှာ ဆက်နိုင်ဟာ
ဘုရင်ဟာ ဘုရင့်နတ်ဘုရားရှေ့မှာ
ဆုတောင်းသွားတယ်...
၁၀၇

အဲဒီ ဆုတောင်းတဲ့ စကား အာသာပြန်ပြီး ဖိုးဖြိုး ခက်ခဲတယ် လေ... ငါး.. ခြောက်လ လောက်.. အချိန်ယူရ လိမ့်မယ်... ယောယောဆယ် သိထားရသလောက်က ဆက်နီဗာ ဟာ ဘယ်ဘဝမျိုးကိုပဲ ရောက်ရောက် ရှိနေသူကို ရှုးတောက် အညံ့မခံဘူး_ အဲဒါ သူ့ရဲ့ အကြီး မားဆုံး ခံယူချက်ပဲ
သက်ပြီး ပြောရရင် သင်မျှားတို့ အားလုံး ငြိမ်းငွေ့ သွားလိမ့်မယ် ကျွန်တော် ဘက်ကလည်း ပြည့်ပြည့် စုံစုံ မပြောပြနိုင်သေး ပါဘူး..
ဆရာတို့ ဘာဆက်လုပ် မလဲ...

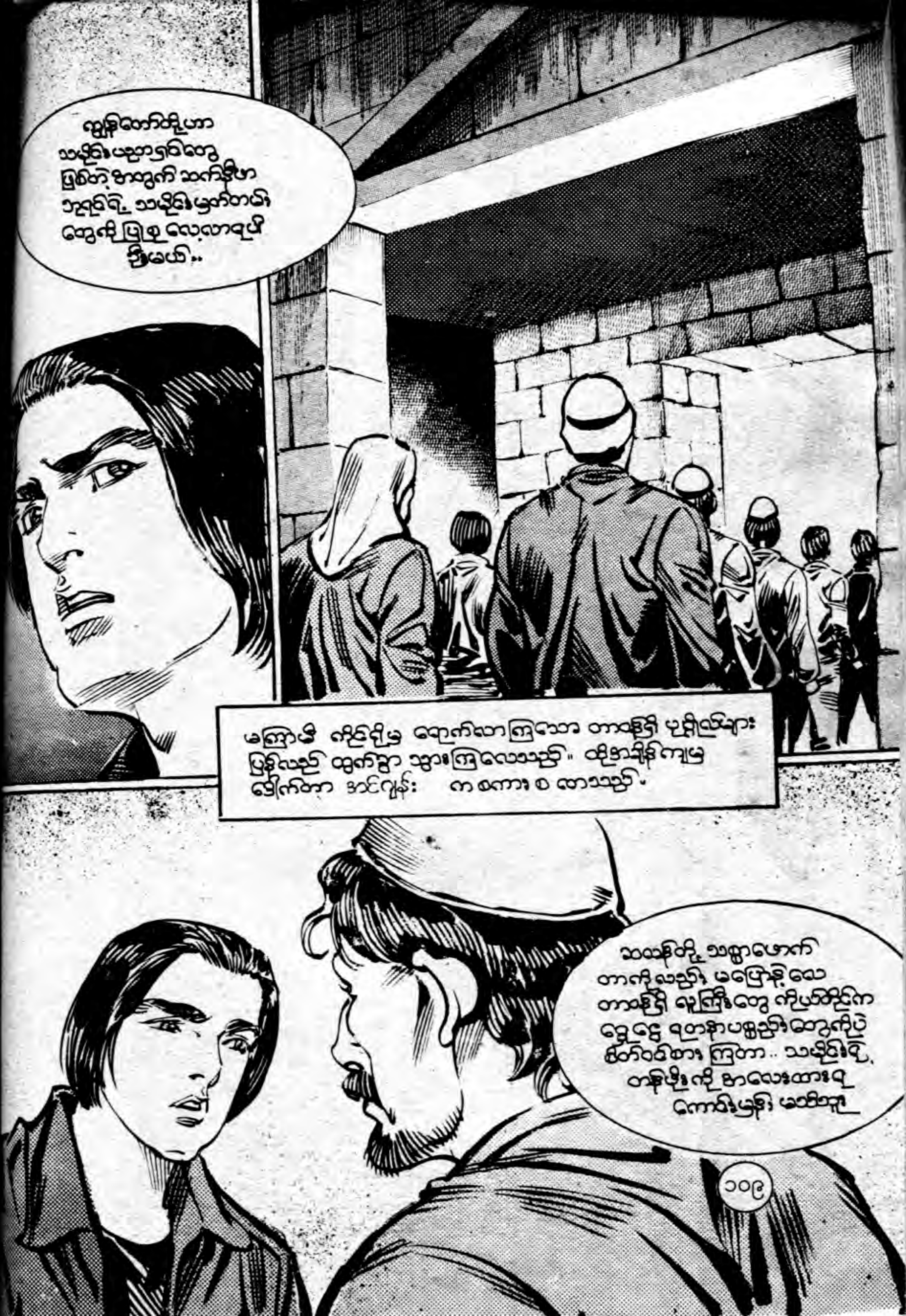
ရှေ့နေတော်ကြီးဟာ သမိုင်းပညာရှင်တွေ ဖြစ်တဲ့ ဒီအတွက် သင်္ချိုင်းဟာ ဘုရင်ရဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်း တွေကို ပြုစု လေ့လာရပါ ဦးမယ်..
မကြာမီ ကိုင်ရိုမှ ရောက်လာကြသော တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြန်လည် ထွက်ခွာ သွားကြလေသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ ဒေါက်တာ အင်ဂျွန်း က စကား စ တော့သည်။
သင်္ချိုင်းတို့ သင်္ချာဖောက် တာကို လည်း မပြောနဲ့ လေ တာဝန်ရှိ လူကြီးတွေ ကိုယ်တိုင်က ရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်းတွေကိုပဲ စိတ်ဝင်စားကြတာ.. သမိုင်းရဲ့ တန်ဖိုးကို အလေးထားရ ကောင်းမှန်း မသိကြဘူး

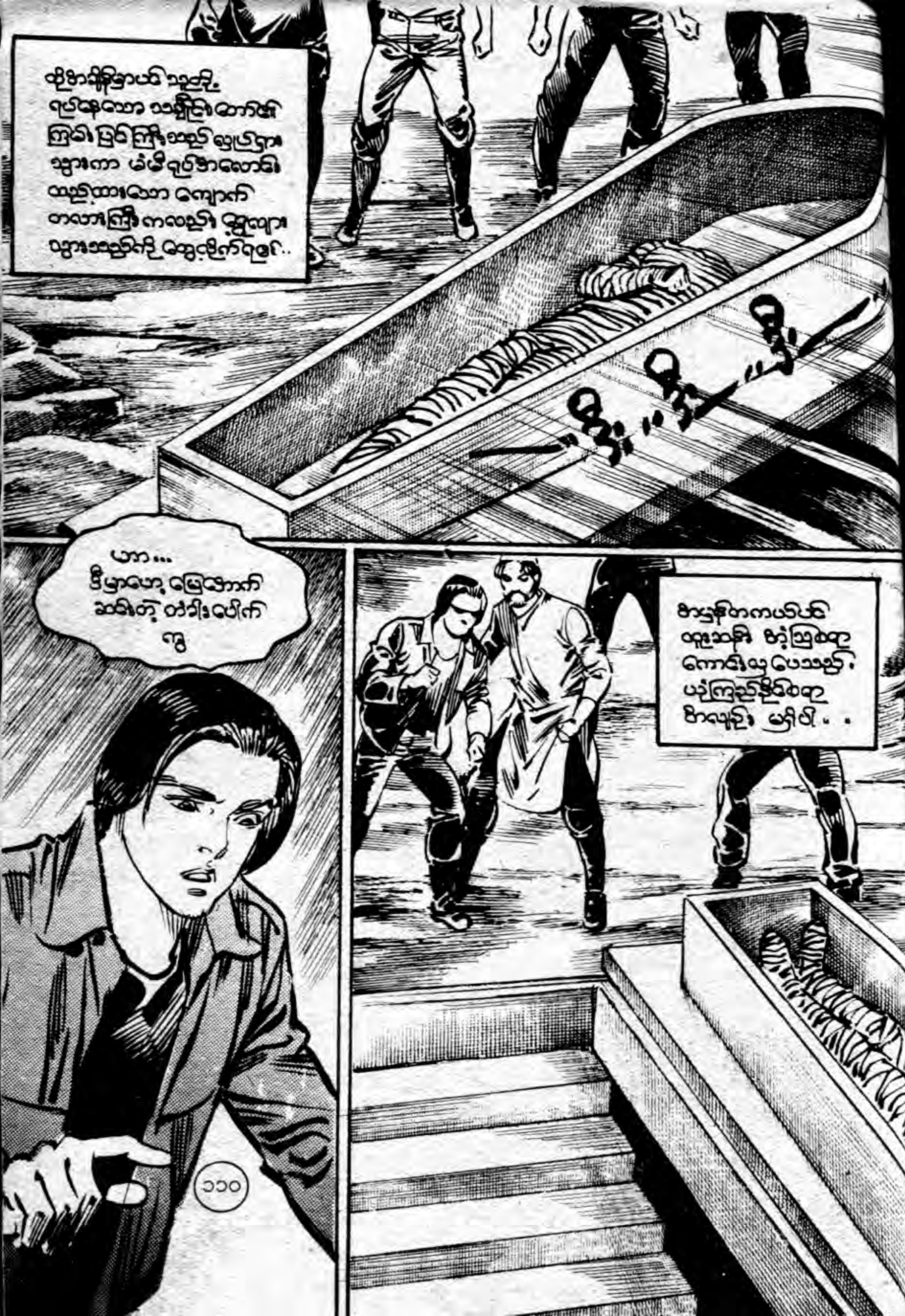

ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့ ရပ်နေသော သချိုင်းတော်၏ ကြမ်းပြင်ကြီးသည် လှုပ်ရှား သွားကာ မံမီရုပ်အလောင်း ထည့်ထားသော ကျောက် တလားကြီး ကလည်း ရွေ့လျား သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏..
ဟာ... ဒီမှာဟော့ မြေအောက် ဆင်းတဲ့ တံခါးပေါက် ကွ
စာအုပ်ထဲကပြင်ပင် ထူးဆန်း စာကြမ်းစရာ ကောင်းလှပေသည်၊ ယုံကြည်နိုင်စရာ စိတ်ချမ်း မှတ်ပါ..

မှဘို့ ဆိုင်စေ ကျောက်တလားကြီး ဖိုလိုဖိုအတ္တောက်
ရှေ့ကျ၊ သွားပြီး မြေအောက်သို့ ဆင်းသည့်
လှေကားထစ်များ၊ ပေါ်လာသည်က ဖိတ်ပြန်ပင်။
ဟာရှင်ရေ... လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတွေ ယူခဲ့ရွ
မကြာမီ သူတို့ ၃ယောက် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ကိုယ်စီဖြင့် မြေအောက်ခန်းသို့ ဆင်းလာကြသည်။
မြေအောက်ခန်း ကြမ်းပြင်ထိ မဆင်းကြဘဲ လှေကား ဆစ်ခက်ပေါက်တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်။
၁၁၁

ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် ကိုယ် မယုံနိုင် လောက်အောင် ဖြစ်သွားကြ၏။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ရောင်ပြန် ဟပ်လာသော ရွှေငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့၏ အရောင်ကြောင့် မျက်စိများ ကျိန်းစပ် သွားလေသည်။
ဘဏ္ဍာတိုက်တစ်ခုလုံးလည်း ခြေချစရာ မရှိအောင် နှံ့စပ် ရတနာများ ပြည့်နေသည်။ ၃ယောက်စလုံး မှင်တက် မိနေကြသည်။
အဖြစ်အပျက်တွေက မယုံနိုင်စရာ . အမှန်တကယ်လည်း ယုံနိုင်စရာ မရှိ။ သို့သော် ထိုအကြောင်းအရာများသည် ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပါသည်။ ပုံပြင် မဟုတ်ပါ.
ပြီးပါပြီ

ဟော... အသံတွေ ကြားရပြန်ပြီ...
အသံက... တော်တော်ကျယ်သည်...
တောကောင်ကြီးများ ဖြတ်သွားသဖြင့်...
သစ်ခွေးများ ကျိုးပဲ့သံ ဖြစ်သည်...

မကြာမီပင်... ထိတ်လန့်တကြား
ပြေးလွှား လှုပ်ရှားသော... တောတွင်း
သားကောင်ငယ်များကို ရန်ကြီးအောင်
လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်...

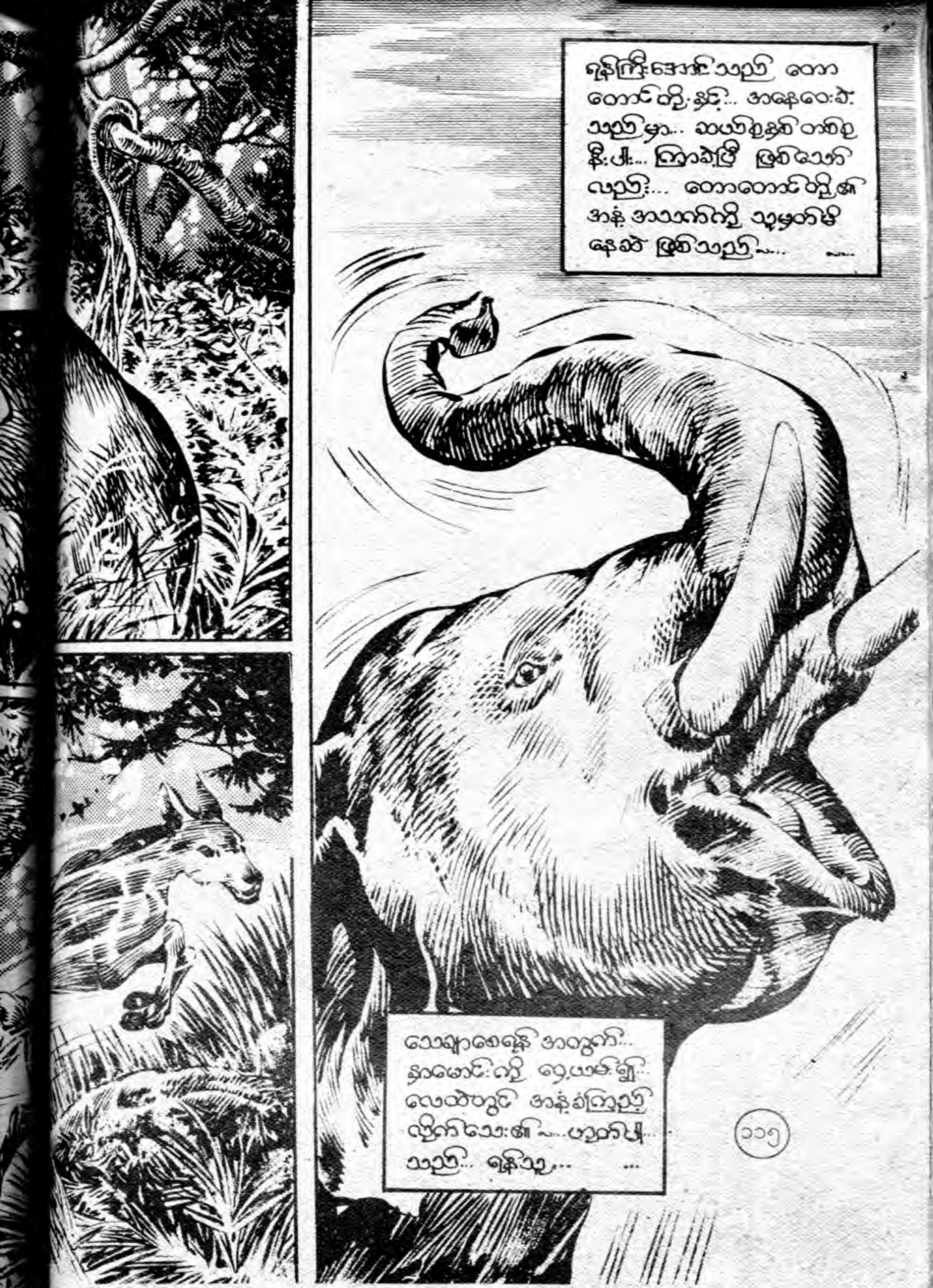
ရှိကြီးအောင်သည် တော
တောင်တို့နှင့်... အနေဝေး၏
သည်မှာ... ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု
နီးပါး... ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်
လည်း... တောတောင်တို့၏
အနံ့အသက်ကို သူမှတ်မိ
နေဆဲ ဖြစ်သည်...
သေချာစေရန် အတွက်...
နှာမောင်းကို ဝှေ့ယမ်း၍...
လေထဲတွင် အနံ့ခံကြည့်
လိုက်သေး၏... ဟုတ်ပါ၏...
သည်... ရှိသည်...

သူ… ထိုနေရာတွင် ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့ပေ… နီးစပ်ရာ… … ကြခတ်ဝါးရုံ တစ်ခု အတွင်းဝင်၍… အကာအကွယ် ယူထားလိုက်ရသည်… … …
ကြို့ပင် တောအုပ်သို့ သူရောက်လာသည်မှာ တစ်ပတ်ပင် မပြည့်သေး… ရန်သူနှင့်… ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရသည်… အကြိမ်ပေါင်းကား မနည်းတော့ပေ… … …
ပထမဆုံး အကြိမ် သူ ရင်ဆိုင်ရသည်က… ရှယ်ဖို့ ဆင်ကြီးတစ်ကောင် နှင့်… ဖြစ်သည်… …

နေသည်...သူ့ ပြောင်တစ်ပင်
ရွာမှ... ထွက်ပြေးလာခဲ့ရ
သည်.. ပထမနေ့ ... ...
သူ့နောက်တွင်... ဂူတ်တွေ လှံတွေ
ဓါးတွေနှင့်... ရွာသားတွေ လိုက်လာ
ကြသည် ~... ~... ~...
ဒိုင်း ဒိုင်း
ကျေးရွာသူကြီး ကလည်း...
သူ၏ သေနတ်ကြီးဖြင့်...
သူ့ကို သုံးလေးချက်
လှမ်းပစ်လိုက်သေး၏...

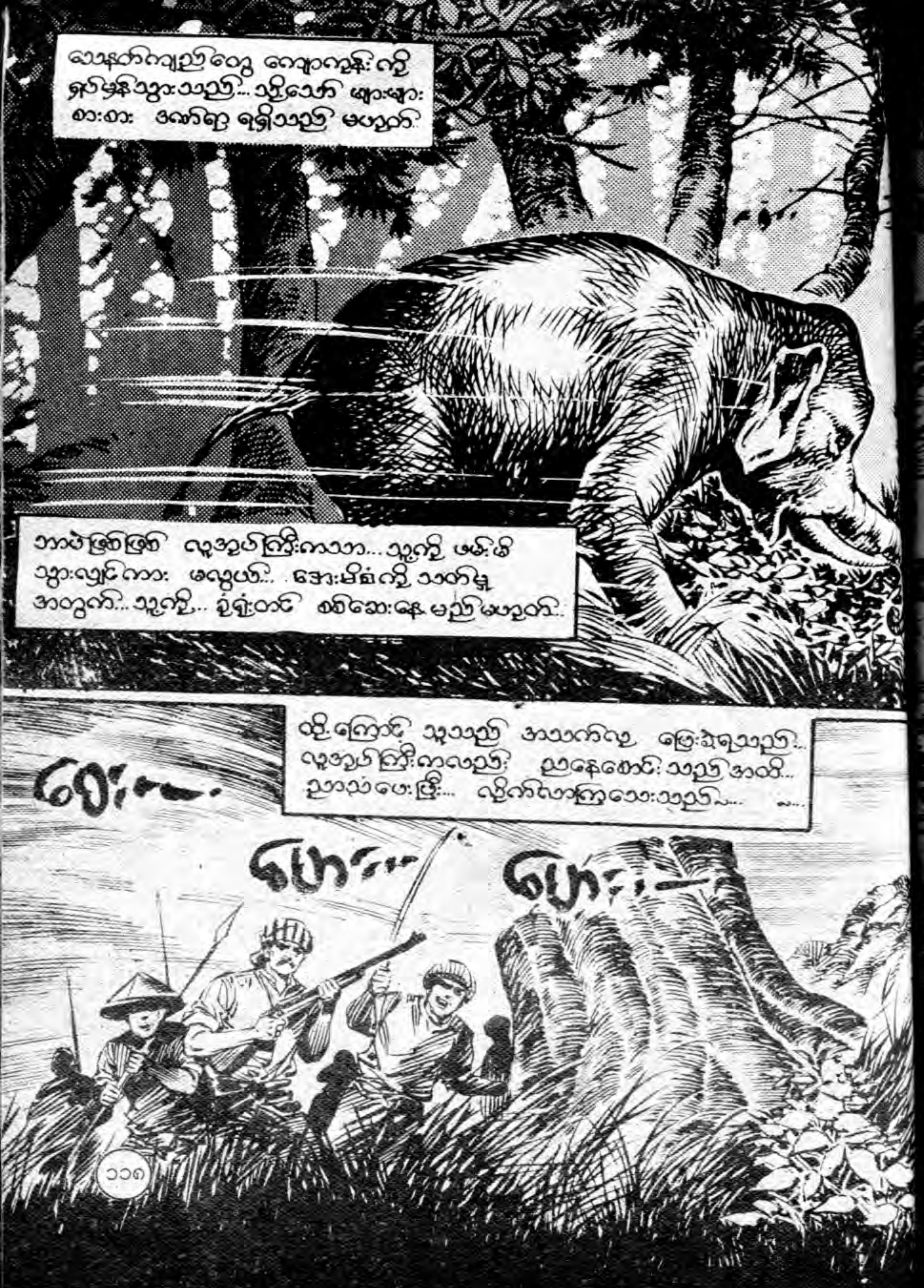
သေနတ်ကျည်တွေ ချောကျွန်းကို ရှပ်မှန်သွားသည်... သို့သော် များများ စားစား ဒဏ်ရာ ရရှိသည် မဟုတ်.
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူ့အုပ်ကြီးကသာ... သူ့ကို ဖမ်းမိ သွားလျှင်ကား မလွယ်... ဒေါမိန်ကို သတ်မှု အတွက်... သူ့ကို... ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးနေ မည်မဟုတ်.
ထို့ကြောင့် သူသည် အသက်လု ပြေးခဲ့ရသည်... လူ့အုပ်ကြီးကလည်း ညနေစောင်း သည်အထိ... ညာသံပေး၍... လိုက်လာကြသေးသည်... ...

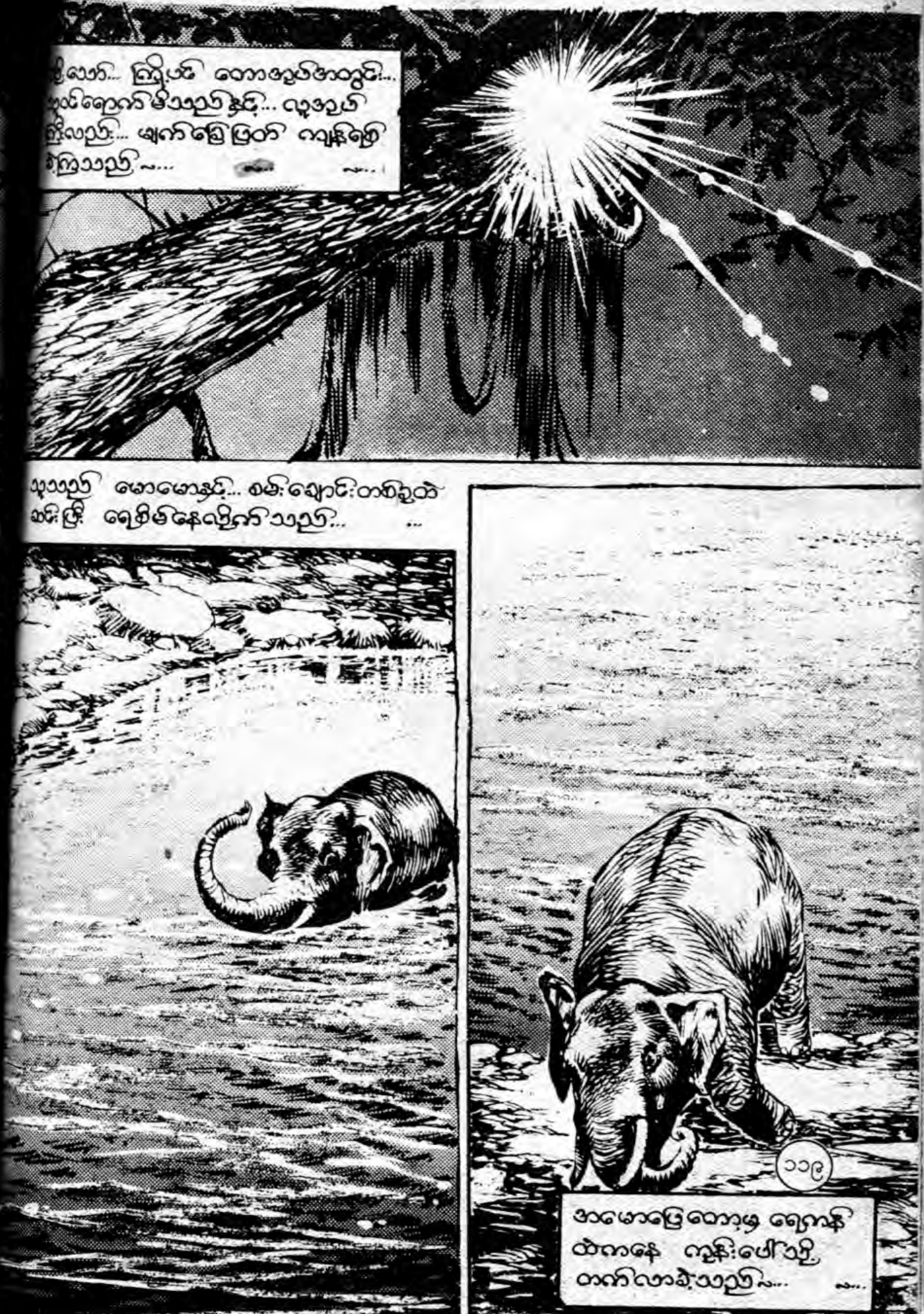
ရှိသော်... ကြံ့ဖွံ့ သောတောအုပ်အတွင်း... ဝင်ရောက်မိသည်နှင့်... လူအုပ်ကြီးလည်း... မျက်ခြေပြတ် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်...
သူသည် မောမောနှင့်... စမ်းချောင်းတစ်ခုထဲ ဆင်းပြီး ရေစိမ်နေလိုက်သည်...
အမောပြေသော့မှ ချောင်းထဲကနေ ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်...

စမ်းချောင်းဘေးတွင် တောငှက်ပျောရုံများ
တစ်ဖျော်တစ်စ် ပေါ်ကြီးရှိ၍..သူ့အာမှီ...
တော်တော် ဖာနှံကျသွားသည်... မှိုးညို့ကျမှို့
ငှက်ပျောပင်ပေါက်များ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေ
သည်~... ~... ~... ~...
သူသည် ငှက်ပျောပင်ပေါက်များကို နှာမောင်းဖြင့် ချိုးယူပြီး အားပါးတရ စားသောက်တော့၏... ... ...
လွတ်လပ်ပြီး ဒါဏာချေဏာ
ဝဝလင်လင် စားသောက်ရ
သဖြင့် သူ လွတ်ပြေးလာခဲ့မိ
သည်ကိုပင်... ကံကောင်းသည်
ဟု..ထင်ရမလို ဖြစ်နေသည်...

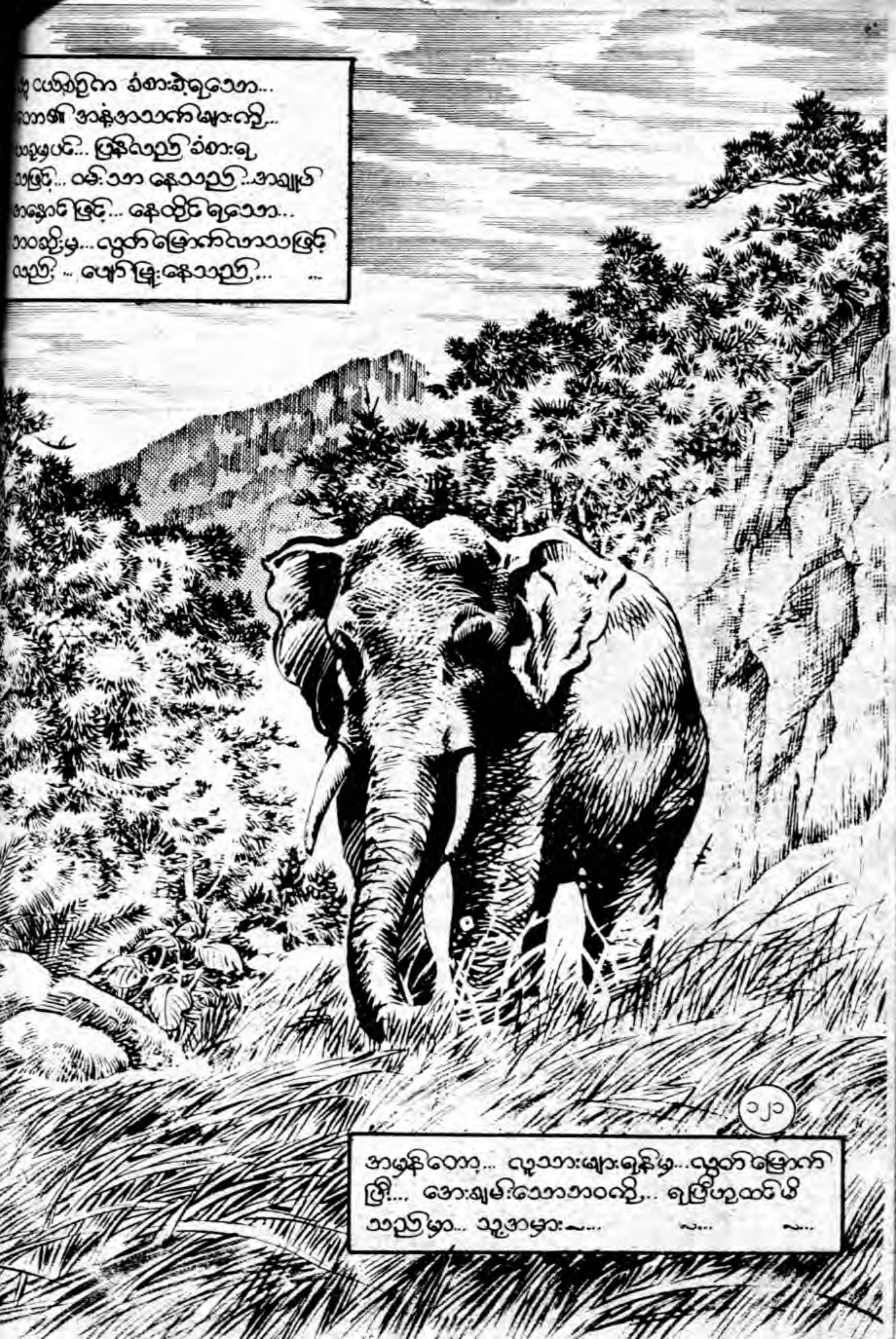
ယခု ယောဂါဒုက္ခ ခံစားနေရသော...
သော၏ အနံ့အသက်များကို...
သူမှပင်... ပြန်လည် ခံစားရ
သဖြင့်... ဝမ်းသာနေသည်...အချုပ်
အနှောင်ဖြင့်... နေထိုင်ရသော...
ဘဝဆိုးမှ... လွတ်မြောက်လာသဖြင့်
လည်း... ပျော်မြူးနေသည်... ...
၁၂၁
အမှန်တော့... လူသားများရန်မှ... လွတ်မြောက်
ပြီး..., အေးချမ်းသောဘဝကို... ရပြီဟု ထင်မိ
သည်မှာ... သူ့အမှား~... ~... ~...

ရှိန်ကြီးဒေါင် .... ပထမဆုံး
သတိပြုမိလိုက်သည်က...
ဆင်ရိုင်းတစ်ကောင်၏ မာန်ဖီသံ...
ခဏကြာတော့... သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် နောက်ကွယ်မှ...
မည်းမည်းသဏ္ဌာန်ကြီး တစ်ခုကို သူတွေ့လိုက်ရသည်...
ပြီးတော့... အလွန်ကြီးမားသည့် အစွယ်နှစ်ချောင်း... ...
မကြာမီမှာပင် တောဆင်ရိုင်းကြီးသည်
နှာမောင်းကို မြှောက်ကာ... ရှိန်ကြီးဒေါင်
ဆီသို့ ပြေးဝင်လာသည်... ...

ရှုကြီးအောင် ... ရုတ်ခနဲ
နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်မိတော့...
သို့သော် ခြေထောက်အောက် မြေသား
ပြိုကျသွားသော အဖြစ်မှန်ကို...
သတိပြုမိသွားသည် ~.... ~..
သူ့နောက်ကျောမှာက... နက်ရှိုင်း
မတ်စောက်သော လျှိုကြီးတစ်ခု..
ရှုကြီးအောင် ပြေးစရာလမ်း
မရှိတော့ ~.... ~.... ~....

သို့နှင့်... အလွယ် ကာလတောင်သာသာရှိ...
ဆင်ပေါက်တာဝ်ကောင် ဖြစ်သော...
ရှုန်ကြီးအောင် သည် တောဆင်ရိုင်း
ကြီးကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်... ...
ဤအဖြစ်အပျက်မှာ... ကြို့ဖင်တောအုပ်အတွင်း ကြောက်ချုံ
ခြောက်ချင်း ပထမဆုံး ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့် ရန်သူဖြစ်သည်...

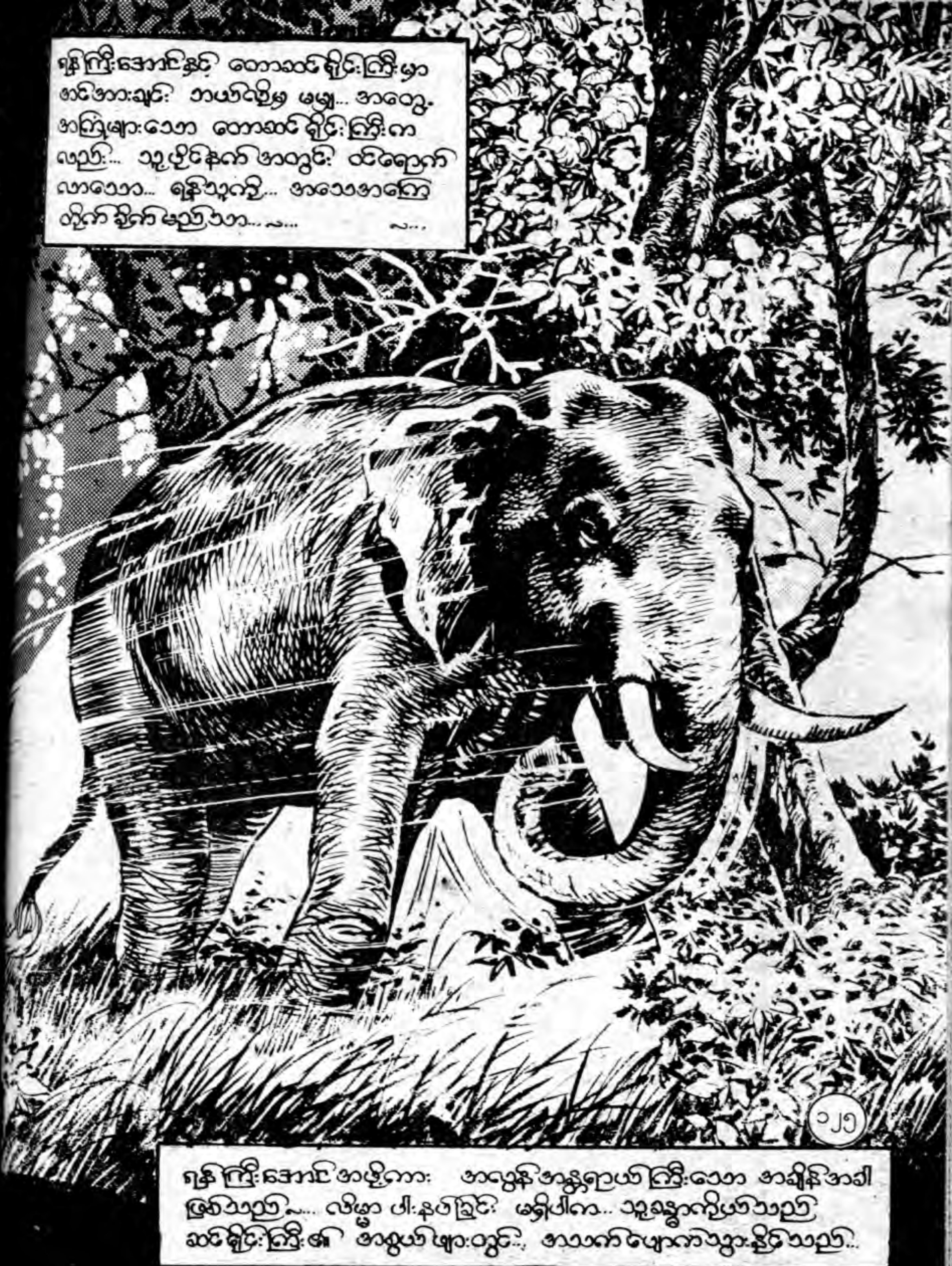
ရှန်ကြီးအောင်နှင့် တောဆင်ရိုင်းကြီးမှာ ခွန်အားချင်း ဘယ်လိုမှ မမျှ... အတွေ့အကြုံများသော တောဆင်ရိုင်းကြီးကလည်း... သူ့ပိုင်နက်အတွင်း ဝင်ရောက်လာသော... ရန်သူကို... အသေအကြေ တိုက်ခိုက်မည်သာ... ...
ရှန်ကြီးအောင်အဖို့ကား အလွန်အန္တရာယ်ကြီးသော အချိန်အခါ ဖြစ်သည်... လိမ္မာပါးနပ်ခြင်း မရှိပါက... သူ့ရန်ဘက်ဖြစ်သည့် ဆင်ရိုင်းကြီး၏ အစွယ်များတွင်... အသက်ပျောက်သွားနိုင်သည်...

ထို့နောက် လှည့်စွန့်နှင့် အနေကြာခံ
သော... ရန်ကြီးအောင်သည် ဆင်ရိုင်း
ကြီး ... ပြေးဝင်လာသည်နှင့်... ဘေးသို့
တိမ်းရှောင်ပြီး... ဆင်ရိုင်းကြီး၏ အစွယ်
နှစ်ချောင်းကို... နှာမောင်းဖြင့် ဖမ်းယူ
လိမ်ချိုးလိုက်၏... ... ...
၁၂၆
ရုန်းရနာကျင်သော ဆင်ရိုင်းကြီး အော်သံက... တောလုံးညံသွားသည်။
အမှန်က အစွယ်တစ်ချောင်းသာ ကျိုးပဲ့ပြီး... ရန်ကြီးအောင်၏
နှာမောင်းအတွင်း၌ ပါသွားခြင်း ဖြစ်၏... ... ...

ဖြောက် ...
ဆင်ရိုင်းကြီးသည် မိမိအစွယ်တစ်ချောင်း... ရန်သူ၏ ချိုးပဲ့ခြင်းကို ခံလိုက်ရသဖြင့် အလွန်ဒေါသ ထွက်သွားပြီး... ရန်ကြီးအောင်ကို... တရကြမ်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်...
ဝုန်း...
၁၂၇

ကြို့ဖင်တောအုပ်တစ်ခုလုံး
ဖြောင်းဖြောင်း ထသွားတော့...
ဘုန်း
သင်ရှူးကြီးသည် ရန်ကြီးအောင်အား
ဝင်ပိုးပြီး ကျန်သည့် အစွယ်နှင့်...
ထောင်းသည်~... ~... ~...
ဖျောက်
ရန်ကြီးအောင် ကလည်း...
အနီးကပ်လာသော... သင်ရှူး
ကြီး၏ ဦးကင်းကို သူ့နှာမောင်း
တွင် ရှိသည့် စွယ်ကျိုးနှင့်
ထိုးထည့်လိုက်သည်~... ~...

ဆင်ရိုင်းကြီး... အထိနာသွားသဖြင့်... နောက်သို့ တော်တော်များများပြန် ဆုတ်သွားလေ၏...
ထိတ်လန့်တကြား... ဆုတ်ခွာသွားရသဖြင့်... နောက်တွင် နက်ရှိုင်းမတ်စောက်သော... ချောက်ကြီးတစ်ခု... ရှိနေကြောင်း... ဆင်ရိုင်းကြီး မသိချေ...
ဝုန်းကနဲ ပြိုးသွားပြီ... ဖုန်ကြီးထောင်... ဆင်ရိုင် မချော တောင်ချိုင့်သွားသည်...

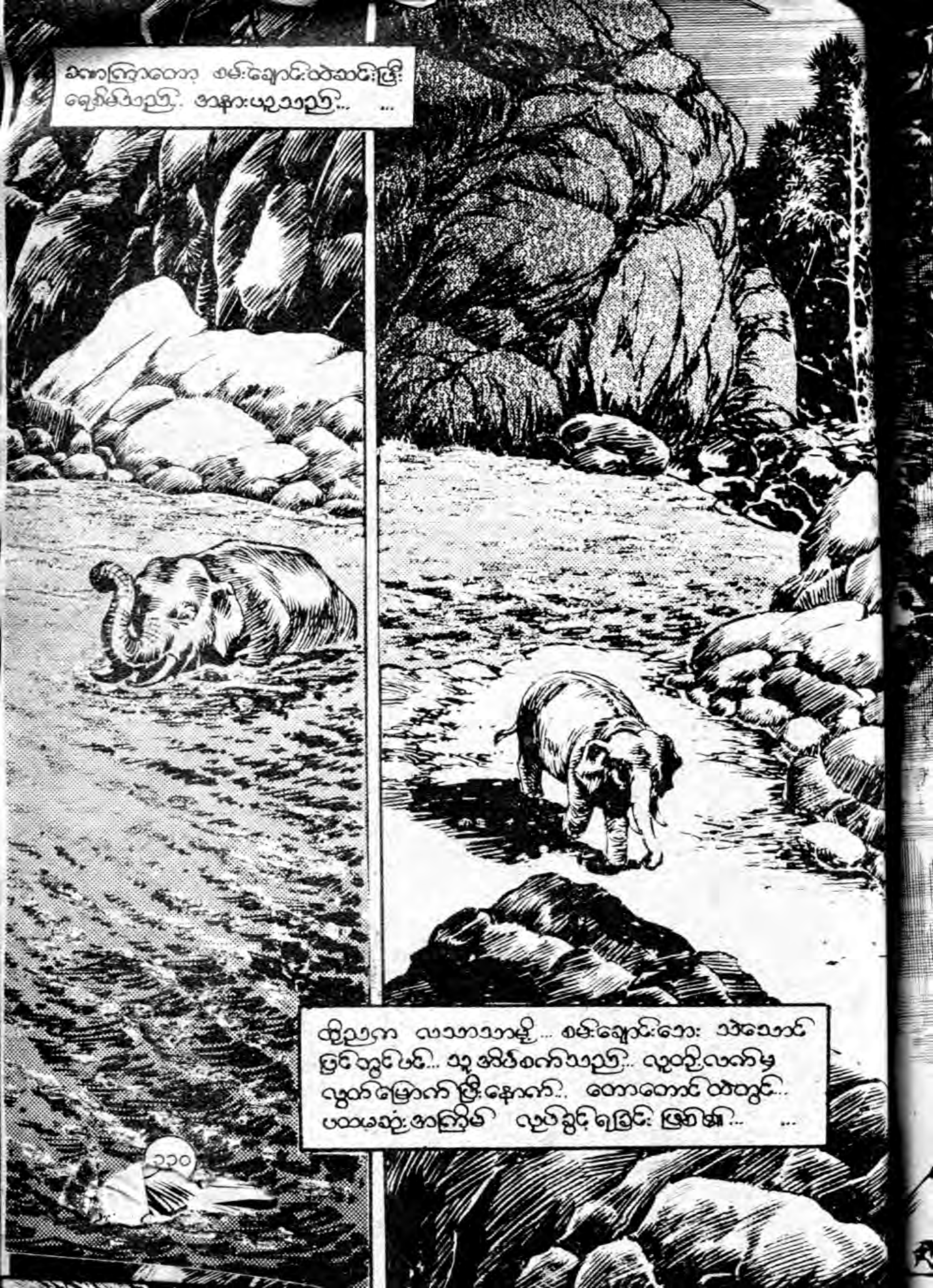
ခဏကြာတော့ စမ်းချောင်းထဲဆင်းပြီး ရေချိုးမိသည်.. အနားယူသည်... ...
ထိုညက လသာသာမှာ... စမ်းချောင်းဘေး သဲသောင်ပြင်တွင်ပင်... သူအိပ်စက်သည်.. လူတို့လက်မှ လွတ်မြောက်ပြီးနောက်.. တောတောင်ထဲတွင်... ပထမဆုံးအကြိမ် လွပ်ခွင့်ရခြင်း ဖြစ်၏... ...

လရောင်ကြောင့်... စမ်းချောင်းလေး ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ...သာယာ လှပနေသည်... သူသည် တောတောင် တို့၏ သဘာဝဂီတသံကို နားထောင် ရင်း... သူ့သခင်ကို သတိရလာသည်...
သူသည် သူ့သခင်ကို အလွန်ချစ်သည်... ...
ရှန်ကြီးအောင် ကြီး ဟောင်နေပြီ... ... ဟောင်... ဟောင်...
သခင်ကလည်း... သူ့ကို အလွန် ချစ်သည်... အမှန်က... သူသည် သူ့သခင်မှ လွဲလျှင် မည်သည့် လူသားကိုမှ မချစ်ပေ... ...

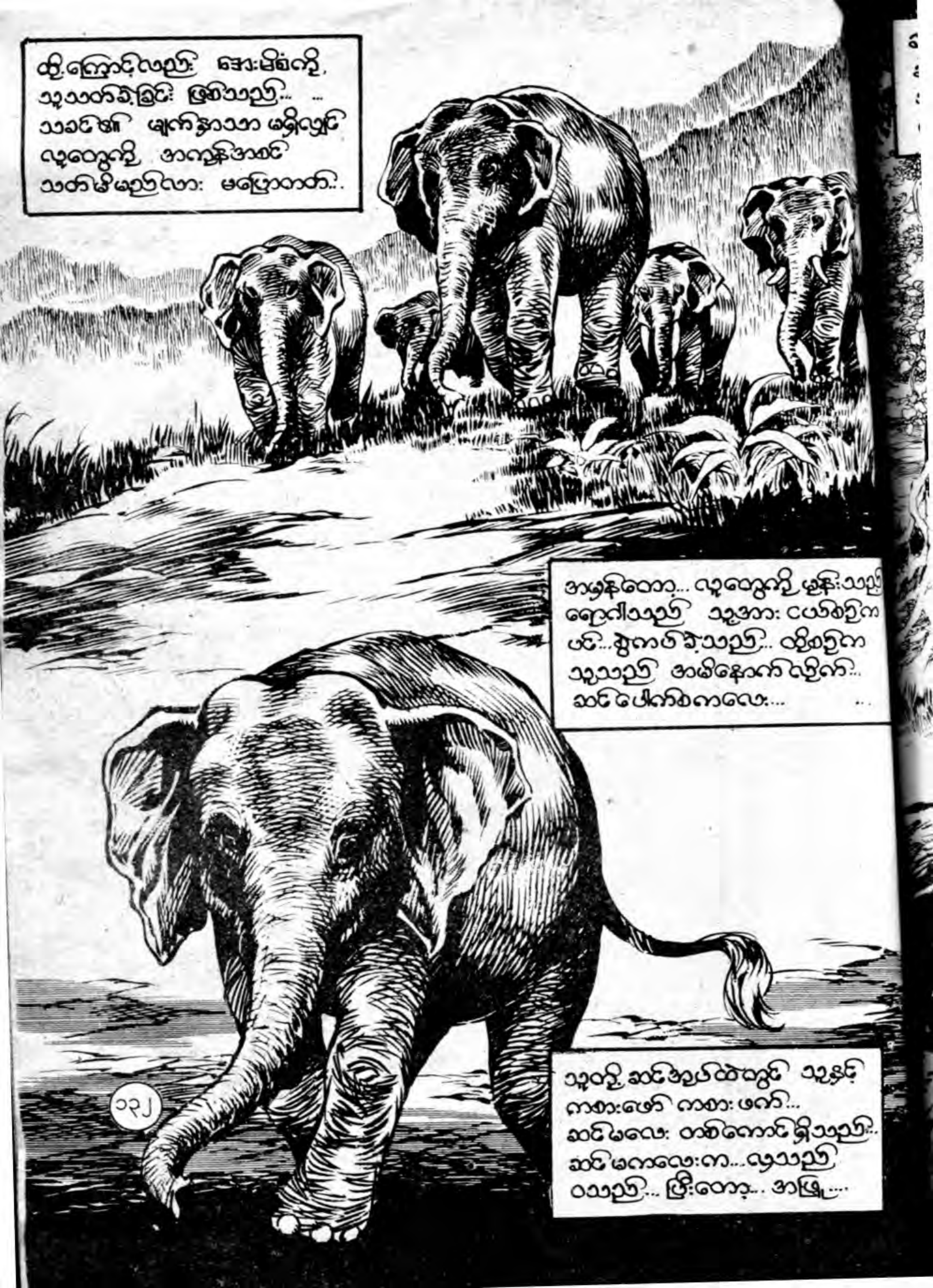
ထို့ကြောင့်လည်း ဖေးမိကို့
သူသတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်... ...
သခင်၏ ဖျက်ဆီးသော မရှိလျှင်
လူတွေကို အကျွန်အဖြစ်
သတ်မိမည်လား မပြောတတ်..
အဖြစ်တော့... လူတွေကို မုန်းသည်
ကြောင်သည် သူ့အား ငယ်စဉ်က
ဖင်... ရိုက်ခဲ့သည်... ထိုစဉ်က
သူသည် အမိနောက်လိုက်...
ဆင်ပေါက်စကလေး.... ...
သူတို့ ဆင်အုပ်ထဲတွင် သူနှင့်
ကစားဖော် ကစားဖက်...
ဆင်မလေး တစ်ကောင် ရှိသည်..
ဆင်မကလေးက... လှသည်
ဝသည်... ပြီးတော့... အဖြူ....

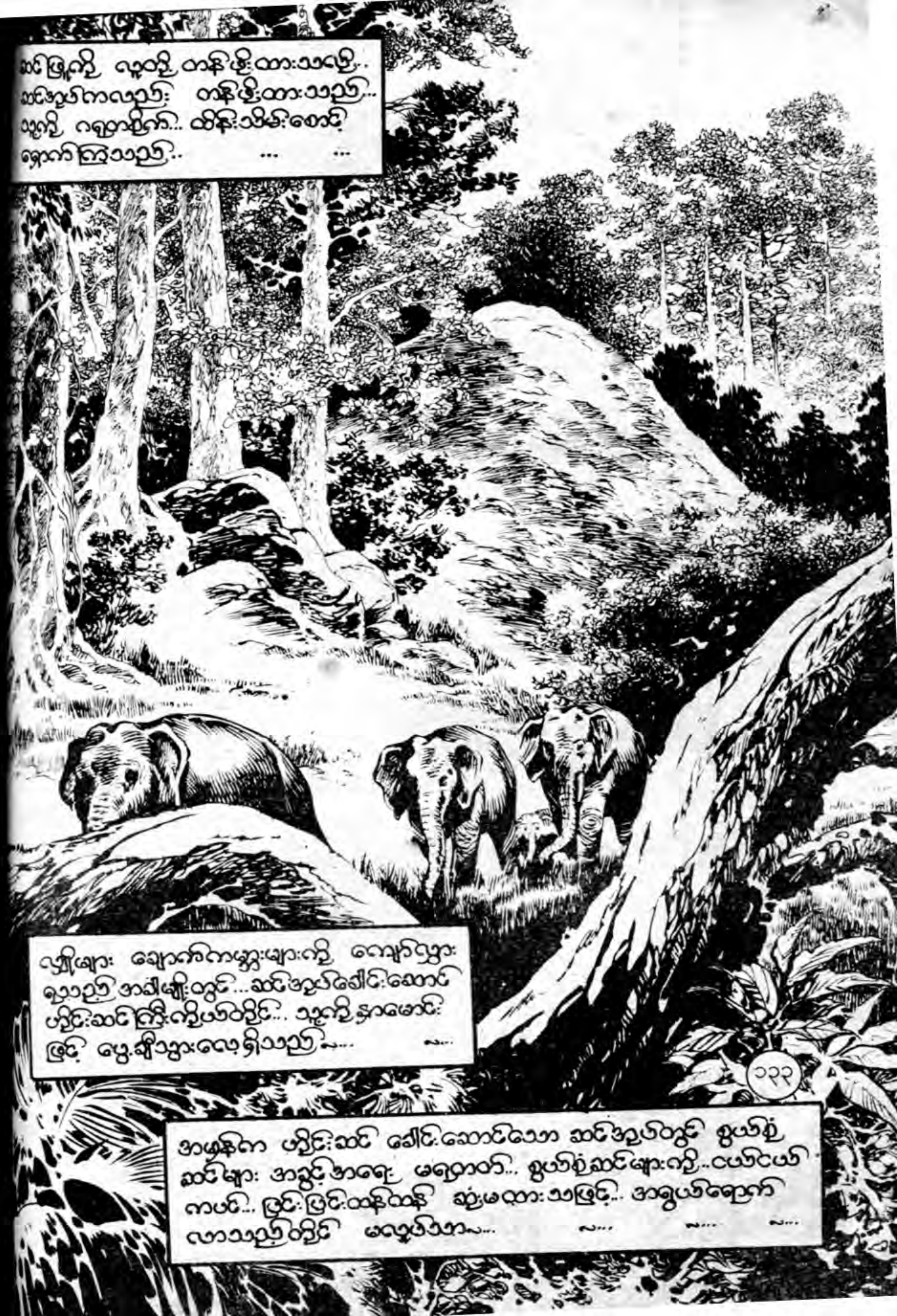
ဆင်ဖြူကို လူတို့ တန်ဖိုးထားသလို...
ဆင်အုပ်ကလည်း တန်ဖိုးထားသည်...
သူ့ကို ဂရုတစိုက်... ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်ကြသည်... ... ...
လျှိုများ ချောက်ကမ်းပါးများကို ကျော်လွှား
ရသည့် အခါမျိုးတွင်... ဆင်အုပ်ခေါင်းဆောင်
ဟိုင်းဆင်ကြီးကိုယ်တိုင်... သူ့ကို နှာမောင်း
ဖြင့် ပွေ့ချီသွားလေ့ရှိသည်... ...
၁၃၃
အမှန်က ဟိုင်းဆင် ခေါင်းဆောင်သော ဆင်အုပ်တွင် ရွယ်တူ
ဆင်များ အဆွင့်အရေး မရှိပေ... ရွယ်တူဆင်များကို... ယောင်ယပ်
ကပင်... ဖြင်းဖြင်းထန်ထန် ဆုံးမထားသဖြင့်... အရွယ်ရောက်
လာသည့်တိုင် မလွန်ပါသာ... ... ...

အချို့ ဖိုင်းဆင် ခေါင်းဆောင်များသည်... ဆင်မများ... ငယ်ထီးမွေး
လျှင်.. ယောင်ယောင်ကာပင် နှင်းမြေ သတ်ပစ်ကြသည်.... အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော်... ငယ်ထီးများ အရွယ်ရောက်လာလျှင်.. ခေါင်းဆောင်
နေရာကို · လုယူ တတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏... ... ...
သူတို့ ဆင်အုပ်ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်
ကြီးသည်လည်း... ငယ်ထီးများကို မျက်နှာ
သာ...ပေးလေ့မရှိ... သို့သော် သူ့ရှေ့တော့
ဆင်ဖြူမလေးနှင့် ကစားဖော် ကစား
ဘက် အဖြစ်... အခွင့်အရေးပေးထား
သည်... ... ...

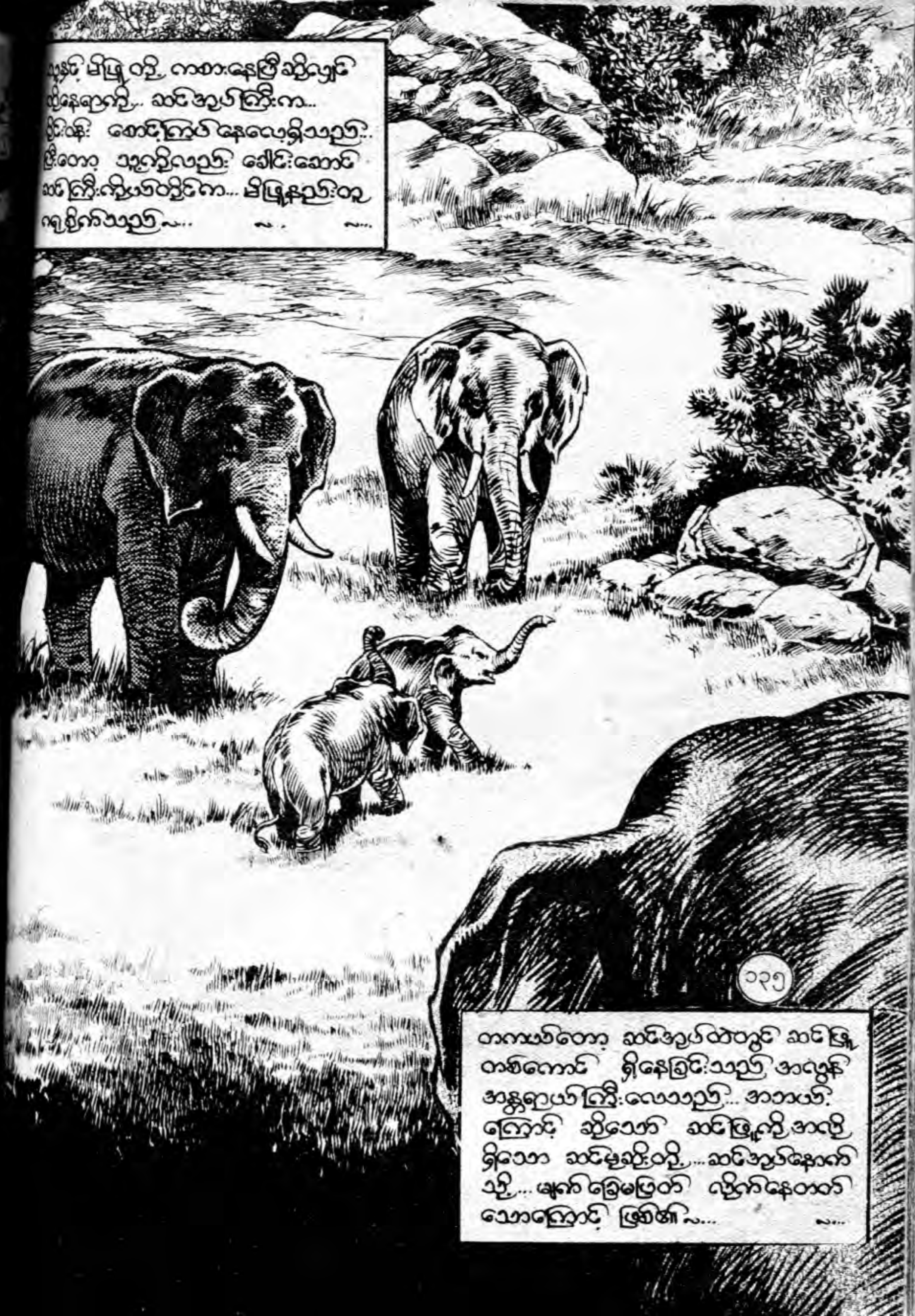
သူနှင့် မိဖြူ တို့ ကစားနေကြပြီ ဆိုလျှင်
ထိုနေရာကို... ဆင်အုပ်ကြီးက...
ငြိမ်း၍ စောင့်ကြည့်နေလေ့ရှိသည်...
ပြီးတော့ သူကိုလည်း ခေါင်းဆောင်
ဆင်ကြီးကိုယ်တိုင်က... မိဖြူနည်းတူ
ဂရုစိုက်သည်...
ယခုအခါတော့ ဆင်အုပ်ထဲတွင် ဆင်ဖြူ
တစ်ကောင် ရှိနေခြင်းသည် အလွန်
အန္တရာယ်ကြီးလှသည်... အဘယ်
ကြောင့် ဆိုသော် ဆင်ဖြူကို အလို
ရှိသော ဆင်မုဆိုးတို့... ဆင်အုပ်နောက်
သို့... မျက်ခြေမပြတ် လိုက်နေတတ်
သောကြောင့် ဖြစ်၏...

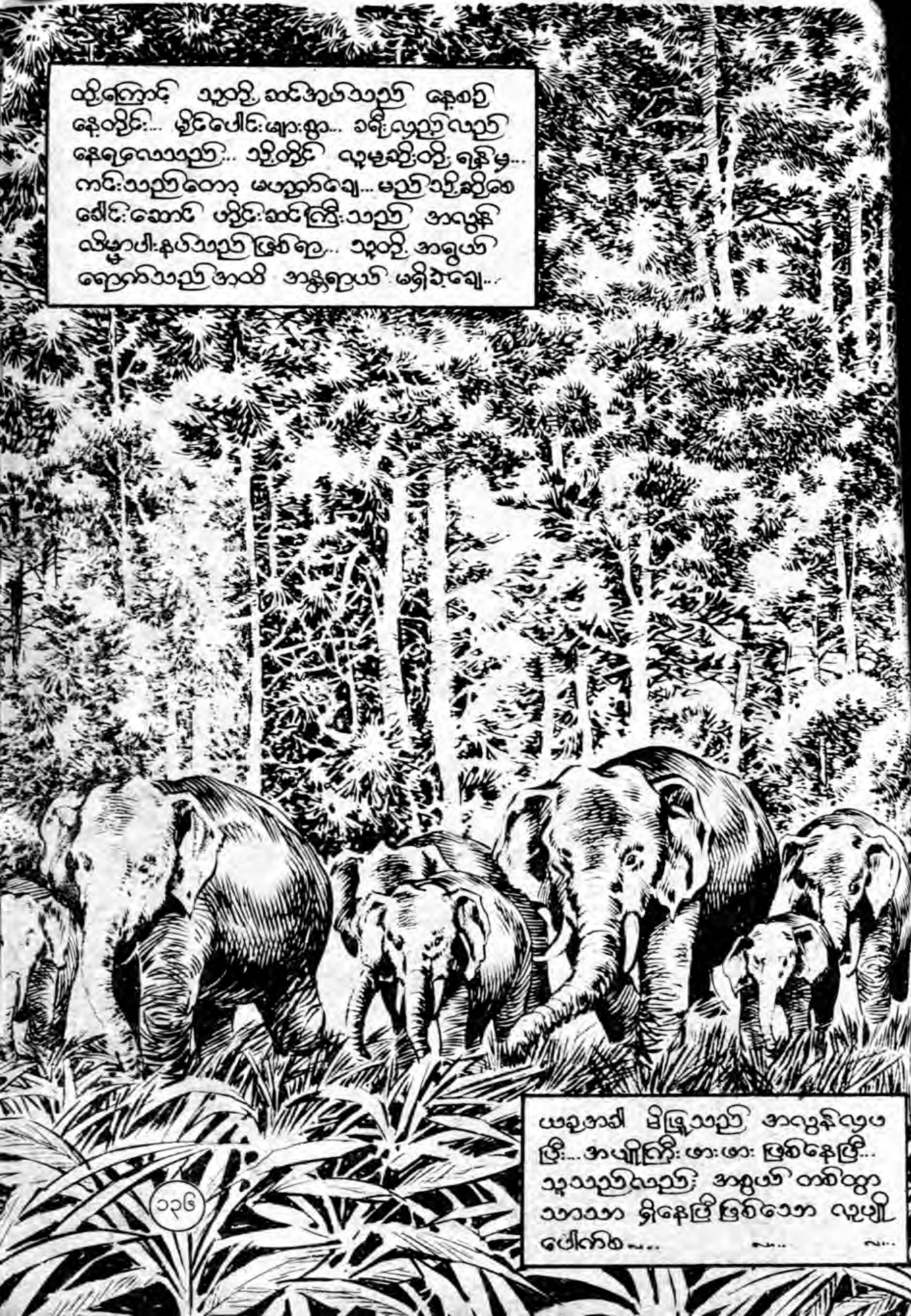
ထို့ကြောင့် သူတို့ ဆင်အုပ်သည် နေ့စဉ်
နေ့တိုင်း... မြိုင်ပေါင်းများစွာ... ခရီးလှည့်လည်
နေရပေသည်... သို့တိုင် လူမုဆိုးတို့ ရန်မှ...
ကင်းသည်တော့ မဟုတ်ချေ... မည်သို့ဆိုစေ
ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်ကြီးသည် အလွန်
လိမ္မာပါးနပ်သည် ဖြစ်ရာ... သူတို့ အရွယ်
ရောက်သည်အထိ အန္တရာယ် မရှိခဲ့ချေ...
ယခုအခါ မိဖြူသည် အလွန်လှပ
ပြီး... အပျိုကြီး ဖားဖား ဖြစ်နေပြီ...
သူသည်လည်း အရွယ် တစ်တွာ
သာသာ ရှိနေပြီ ဖြစ်သော လူပျို
ပေါက်စ... ... ...

သူသည် မိဖြူကို အလွန်ချစ်သကဲ့သို့ မိဖြူ
ကလည်း သူ့ကို ချစ်သည်... အခြားဆင်ပေါက်
များကလည်း... မိဖြူကို မျက်စိကျနေကြ၏...
သို့သော် မိဖြူသည် မည်သည့်ဆင်ပေါက်
ကိုမျှ... သူ့အနားသို့ အကပ်မခံ... ...
ရန်ကြီးချောင်းနှင့်အတူ သွားအတူ
လာအတူ ကစားအတူ ဖြစ်ခဲ့
ချောင်းထဲဆင်းပြီး ကစားသည့်
အခါမှာလည်း... တွယ်ယှဉ်ခဲ့... ...

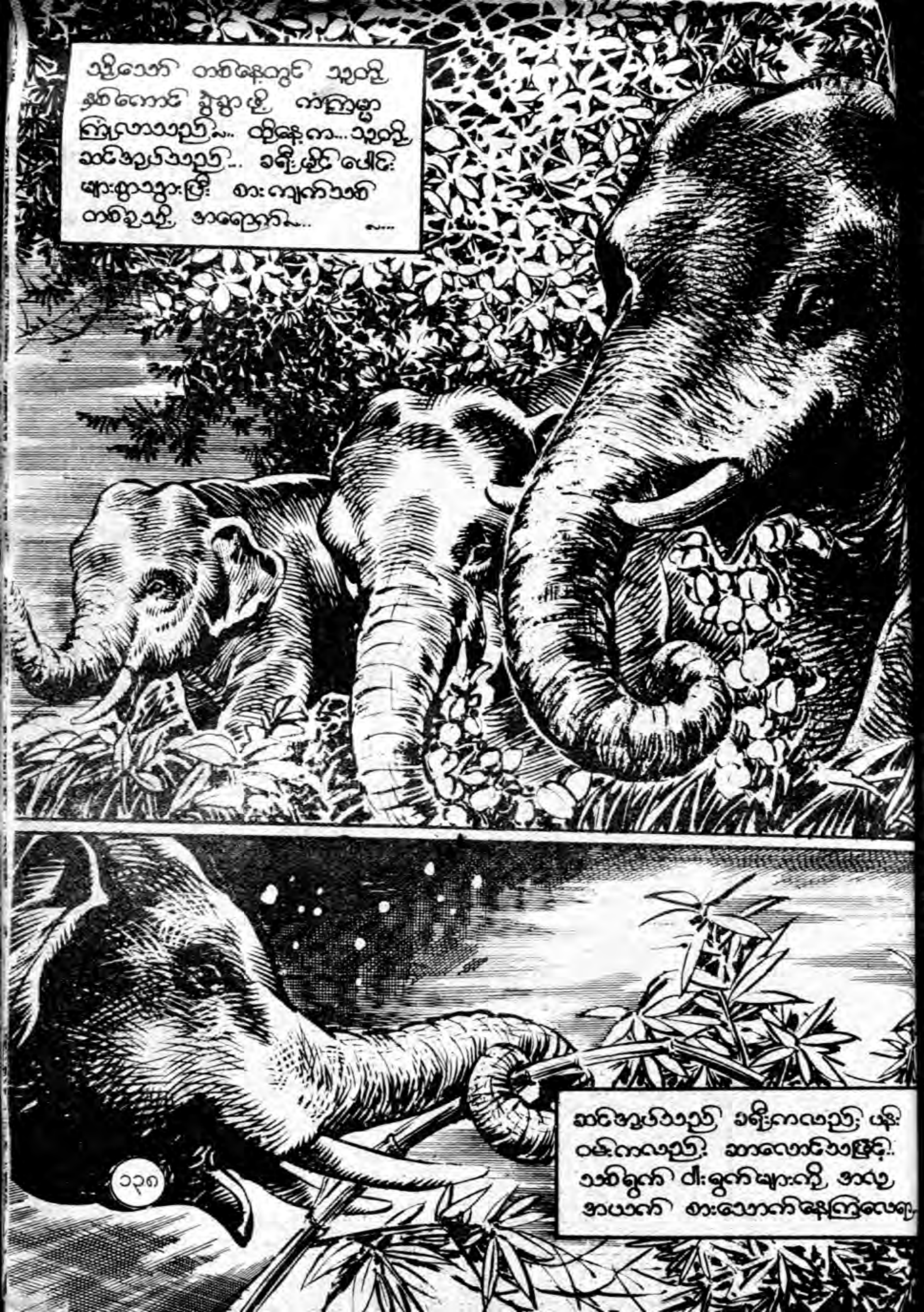
ညီတော် တစ်နေ့တွင် သူတို့
အိမ်တောင် ရှိရာသို့ ကံဆိုးမှု
ကြုံလာသည်... ထိုနေ့က... သူတို့
ဆင်အုပ်သည်... ခရီးမိုင်ပေါင်း
များစွာသွားပြီး စားကျက်သစ်
တစ်ခုသို့ အရောက်...
ဆင်အုပ်သည် ခရီးပန်းလေသည်၊ ယုန်း
ဝမ်းဆာလေသည်၊ သာယောင်သည်ဖြင့်
သစ်ရွက် ဝါးရွက်များကို အလု
အယက် စားသောက်နေကြလေ၏

ရုတ်တရက် ပေါ်လာသော
ဖော်ငီးဝေါင် ဆင်ကြီးမှာ...
ဖောက်သံကြောင့်... အစာစား
နေသော... ဆင်အုပ်သည်
တစ်ခဏအတွင်း... ရုတ်ရုတ်
သဲသဲ... ဖြစ်သွားကြလေ...
ဟုတ်ပါသည်... ရှေ့သို့... ကျွန်ုပ်တို့ ဆင်မ
တစ်ကောင်နှင့်... ဗိုလ်ပို့ အိမ်ဆင်တစ်ကောင်
သည်တို့ ဆင်အုပ်ထဲ အတင်းပြေးဝင်လာသည်.

ဆင်တွေပေါ်မှာက..လူမှုဆိုး
တွေ...တက်စီးလျှင် ဦးစီး
ပဲ့စီး နှစ်ယောက်စီ... ...
သင်းတို့ ယောက်ထဲမှာတော့...
ဆင်ဖမ်းကြိုးကွင်းတွေ... ဓါး
လှံ... သေနတ် လက်နက်တွေနှင့်...
ရုတ်တရက် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်
ဆင်အုပ်ကြီးသည်... ကစဉ့်ကလျား...ခြေဦး
တည့်ရာ ထွက်ပြေးကြရတော့သည်...

ဟာဝှိုင်း ဖာတွေ့သွား ဒါတွေ့လာ...
မိဖြူနှင့်... သူသည်လည်း... သည်
တစ်ခါတော့ ကွဲကွာသွားကြတော့၏...
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဆင်ဖမ်းသမားများသည် တောနက်များကိုပါ
ပတ်မြောက် လိုက်လာကြသဖြင့်လည်း...ဆင်အုပ်
မှာ ပြိုပြီး ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်သွားသည်...
မိဖြူတစ်ကောင်လည်း... ဘယ်ရောက်သွားမှန်း
မသိ...

အတန်ကြာမှ... ဆင်ဖမ်းသမားများ၏ အိမ်ခံဆင် နှစ်ကောင် မိပြု နောက်သို့ တရကြမ်း လိုက်နေသည်ကို သူတွေ့လိုက် ရ၏... မိပြု အပြေးသန်သည်...
သို့သော် အိမ်ခံဆင်များက အထူး လေ့ကျင့်ထားသည်... ကျွမ်းကျင်များ ဖြစ်သဖြင့်... အလိုက်ကောင်းသည်...

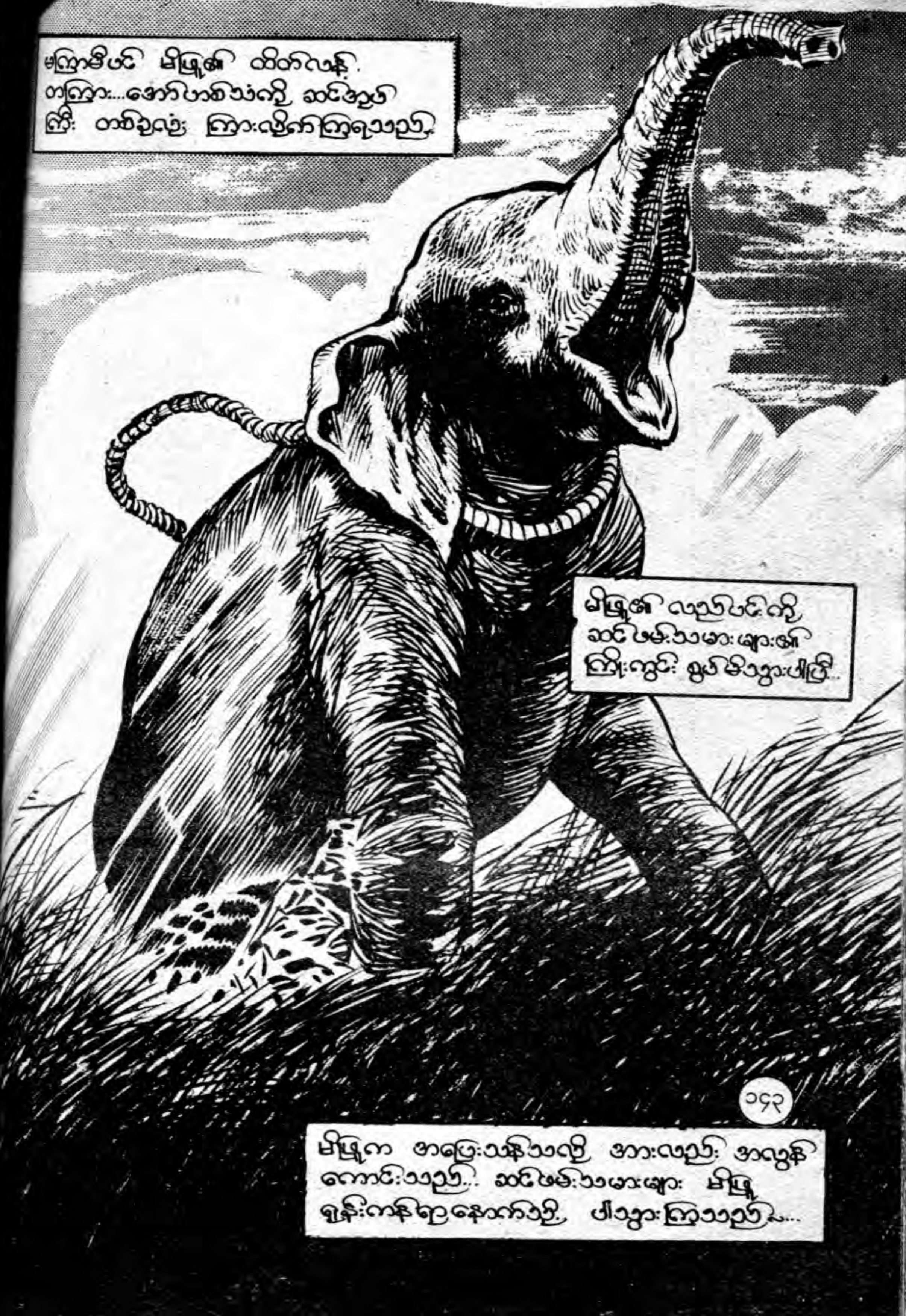
မကြာမီပင် မိဖြူ၏ ထိတ်လန့်
တကြား...အော်ဟစ်သံကို ဆင်အုပ်
ကြီး တစ်ခုလုံး ကြားလိုက်ကြရသည်။
မိဖြူ၏ လည်ပင်းကို
ဆင်ဖမ်းသမားများ၏
ကြိုးကွင်း စွပ်မိသွားပါပြီ...
မိဖြူက အပြေးသန်သလို အားလည်း အလွန်
ကောင်းသည်... ဆင်ဖမ်းသမားများ မိဖြူ
ရုန်းကန်ရာနောက်သို့ ပါသွားကြသည်...

မိဖြူ... ဆင်အုပ်ကြီး၏ အရှေ့
အညီတောင်းသည်... ခေါင်းဆောင်
ဆင်ကြီးနှင့် ဆင်ပေါက်ဘွဲ့ကောင်
ပြေးဝင်လာကြ၏...
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဆင်ဖမ်းသမားများက သူတို့ကို
သေနတ်နှင့် ဆီးဖမ်းလေသည်...

သို့သော် ဟိုင်းဆင်ကြီးသည် ဘာကိုမှ
သတိမထားမိဘဲ.. မိဖြူကို ဝင်လွှဲသည်...
ဆင်ပေါက် သုံးကောင်ကလေးသည်
ကျွန်ရှိများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
ကြတော့၏...

တိုက်ပွဲကား အရှိန်ပြင်းထန်ပြီး... ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည်...
ဆင်ဦးသမားများကလည်း အနား ကပ်လာသော တောဆင်ရိုင်းများကို... ဓား လှံ လက်နက်များဖြင့်.. တိုက်ခိုက်ကြလေ...
ဖန်ဒါကြီးရေ မရောဘူးဗျ... ငြိမ်ဖူးနဲ့ချည်း ပတ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး... ယခမ်းနဲ့ ပတ်ပါ...

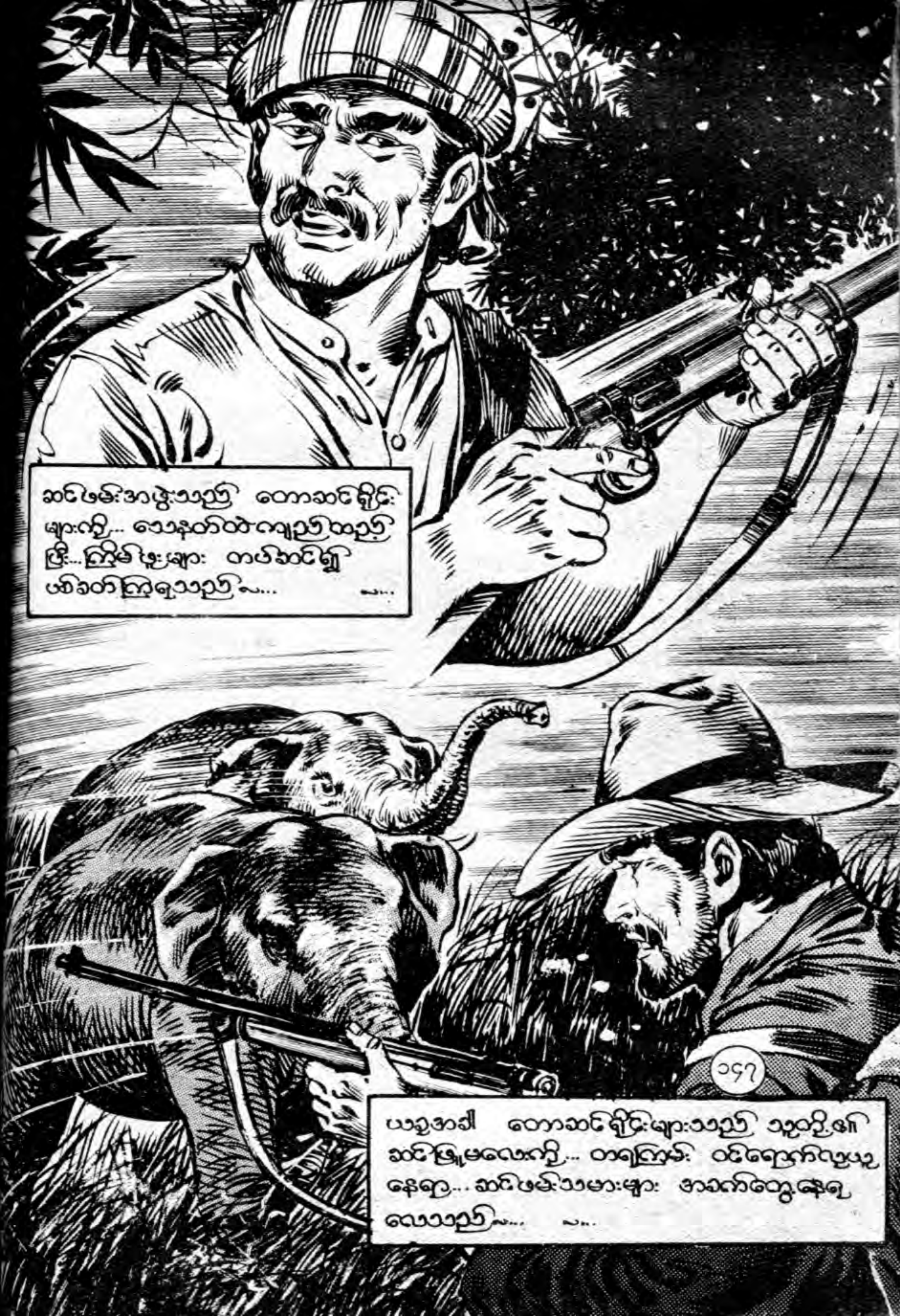
ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့သည် တောဆင်ရိုင်းများကို… သေနတ်ထဲကျည်ထည့်ပြီး…ကြိမ်ဖူးများ ကပ်ခံ၍ ပစ်ခတ်ကြရသည်မှာ… …
ယခုအခါ တောဆင်ရိုင်းများသည် သူတို့၏ ဆင်ဖြူမလေးကို… တရကြမ်း ဝင်ရောက်လုယူနေရာ… ဆင်ဖမ်းသမားများ အသက်တွေ့နေရလေသည်… …
၁၄၇

ထိုအချိန်တွင် သူလည်း မိဖြူ ရှိရာသို့ ပြေးသွားပြီး ဆင်ဖမ်း သမားများကို... ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်တော့၏...
တစ်ကော တစ်ကောင်လုံး အရှိန်းအရှိန်း ကျွက်ကျွက်... ပွက်လော ထသွားတော့၏ ဆင်ဖမ်းသမားများ၏ အော်ဟစ်ကြွေး ကြော်သံများကလည်း... ဘာဝဂ်ညံနေသ
မောသဦး ဆင်ပေါက်ကလေး ကိုပါ ဖမ်းလော့...

ဖြိုး — —
မကြာမီ ကြိုးကွင်းတစ်ခု ဝေ့ဝဲပျံဝဲ
လာပြီး... သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ကျလာသည်...
သူက ကြိုးကွင်းကို လည်ပြင်းအရှုပ်မခံဘဲ.. နှာမောင်းဖြင့် ဖမ်းယူလိုက်၏...
ပြီးတော့ အချိန်နှင့် ဆွဲဖြေးသွားသည်.. ကွန်ဂိုပေါ်မှ ကြိုးကွင်းပစ်သမား
အချိန်လွန်ပြီး ဒေါက်သို့ ကျွမ်းထိုး ကျလာသည်... ... ...

သူ့ ရန်သူ ဆိုသည့် ပြေးသွားလိုက်ကြ၏
သို့သော် သူ့ ရန်သူသည် မရောက်မီ...
ဆင်ပေါက်ကြီးတစ်ကောင်က ရန်သူကို
နင်းခြေ သတ်လိုက်၏... ...

ဒိုင်း...
ဆင်ပေါက်ကြီးလည်း...
သေနတ် ကျည် ထိပြီး
ထိုနေရာတွင် တုံးခနဲ
လဲကျသွားသည်... ...

ထိုအချိန်မှ စပြီး တိုက်ပွဲမှာ ပို
ပြင်းထန်လာသည်... တစ်ဘက်နှင့်...
တစ်ဘက် အပြိုင်အနယ်...
တိုက်ခိုက်ကြတော့၏...
ကျွမ်း
နှစ်ဘက်စလုံးမှာလည်း...
အနာတရတွေ ကိုယ်စီ
ရလာကြပြီ...

ဖန်တီကြီး ရေ...
ဒီကောင် တွေကို ကြည့်
ရတာ...ဆင် ဖြူမလေးကို
ဖြန့် မရမချင်း အသေခံ
တိုက်မယ့်ပုံမျိုး...
ပစ်ကြကွာ...
မတတ်နိုင်ဘူး...
ဟာရွေအနေ ဗိုလ်ဆိုး ဘွားဘာညီက...
အဲဒီဆင် နှစ်ကောင် နောက်ထပ်
ပေါ်ကိုချလာခြင်းပင် ...
၁၅၂

ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း
နောက်ဝင်လာသော အဖွဲ့က ပိုကြမ်းသည်… ဆင်ပေါ် လိုက်လာသူတိုင်း သေနတ်တွေ ကိုင်ဆောင် ထားကြသည်…

နောက်ထပ် ဆင်ပေါက်ကြီး
တစ်ကောင် လဲကျသွားပြန်ပါ၏..
ဖြောင်း...
မတတ်နိုင်တော့ချေ... ရန်သူများကို အရှုံး
ပေးပြီး ထွက်ပြေးလာကြရတော့၏...
မိဖြူလော့.... ရန်သူများနောက်
သို့...ပါသွားလေပြီ... သူ့ကို
ကွန်ကီနှစ်ကောင်က... ဘေး
တစ်ဘက် တစ်ချက်တွင်ရှိပြီ...

တောဆင်ရိုင်းအုပ်သည် ဆင်ပေါက်ကြီး
နှစ်ကောင် ကျဆုံးပြီး... ဆင်ဖြူမလေး အဖမ်း
ခံရခြင်းအတွက် လူများကို နာကြည်းလျက်
ရှိသည်~... ~...

ခေါင်းဆောင်...ဖိုင်းဆင်ကြီးသည် သူ၏
ဆင်အုပ်ကို ပြန်လည် စုစည်းမိပြီး
သည်နှင့်... ဆင်ဖြူမလေးကို ပြန်လည်
လုယူရန်... ရန်သူကို တောနင်းရှာဖွေ
တော့သည်~... ~... ~...

သူသည် တစ်နေ့လုံးလုံး ရှင်သူကို ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း... ရှင်သူများ၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရချေ...
ထို့နောက် ဆင်ဖြူပေါက်ရသည့် သူပြန်ရောက်ပြီး ညဉ့်ပိုင်းမှု တောင်ကျွန်းတစ်ခု ပေါ်တွင်... ရပ်နေရင်း... ရှင်သူ၏ အနံ့အသက်ကို သူ ခံစားလိုက်ရသည်... မီးခိုးနံ့
တုတ်ခိုင်ကြီးမားသော သူ၏ နှာမောင်းကြီးကို... လေထဲတွင် ဝှေ့ယမ်းရင်း လူတို့ ချက်ပြုတ် စားသောက်နေသော မီးခိုးနံ့ကို... သူ ခံစားလိုက်ရ၏...
၁၅၆

ဝူး...
ပေါင်းခေါင်ဆင်ကြီးသည် သူ၏ ကျယ်လောင် သော အသံဖြင့်... ဆင်အုပ်ကို တပ်လှန့်လိုက်၏... ထို့နောက် သူကိုယ်တိုင် ရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး လှိုဏ်တခု အတွင်းသို့ ဆင်းသက်သွားလေသည်...
ဆင်အုပ်သည် ပေါင်းခေါင် ဆင်ကြီး နောက်သို့... တန်းစီပြီး ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါသွားကြ၏... ... ...

ဆင်များသည် အကောင်ကြီးသော်လည်း
ခြေသံ အလွန်နည်းသော သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြ၏။
မြိုင်ပေါင်းများမှ ကွာဝေးသောခရီးကိုလည်း
အလွယ်တကူ သွားနိုင်ကြ၏။...
ထို့ကြောင့်... ညသန်းခေါင်ချိန် မတိုင်မီပင် ဆင်ဖမ်းသမားများ၏... စခန်းအနီးသို့
ချဉ်းကပ်သွားမိကြသည်... ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့ကလည်း အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသော...
မုဆိုးအဖွဲ့ ဖြစ်၏။...
တောဆင်ရိုင်းများသည် သူတို့
ရှိရာသို့... အချိန်မရွေး ရောက်
လာပြီး... ဆင်ဖြူမလေးကို
ပြန်လည် လုယူသွားမည်ကို
သိထားကြ၏။...

ကြောင့်... ဆင်ဖြူမလေး၏ လုံခြုံရေးကိစ္စ... ထူးဂရုစိုက်၍ စောင့်ရှောက်ထားကြ၏...
သူတို့သည်ညဥ့် စခန်းပတ်လည်တွင် မီးဖိုကြီးများ ဖိုထားကြ၏... ...
ဆင်ဖြူမလေးအနီးတွင် စွယ်ပါဖွဲ့ ဆင်ကြီး သုံးကောင်နှင့်... ကျွန်ုပ် တစ်ကောင်ကျိုးပြီး... အစောင့် အရှောက် ချထားသည်... ...
၁၃၉

လက်နက်ကိုင် ကင်းသမားများ ကလည်း... အလှည့်ကျစောင့် ကြပ်နေကြ၏...
ညဉ့်တိုင် တောဆင်ရိုင်းအုပ်ကြီး တစ်ခုလုံး စခန်းအတွင်း ဝင်ရောက်လာသည်ကိုမူ ကင်းသမား မသိလိုက်ချေ...
သတိပြုမိတော့... ဆင်ရိုင်းအုပ်သည် စခန်းရှိ လှည်းနေတဲများကို ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီး နေလေပြီ...

ဝုန်း
ဗြုန်း
ကင်းသမားသည် စခန်းရှိ လူများကို သံချောင်းခေါက်ပြီး...အချက်ပေးလိုက်၏...
ဒိုင်း
ပြီးတော့ တောဆင်ရိုင်းများကို...သေနတ်ဖြင့် လှမ်းပစ်သည်...

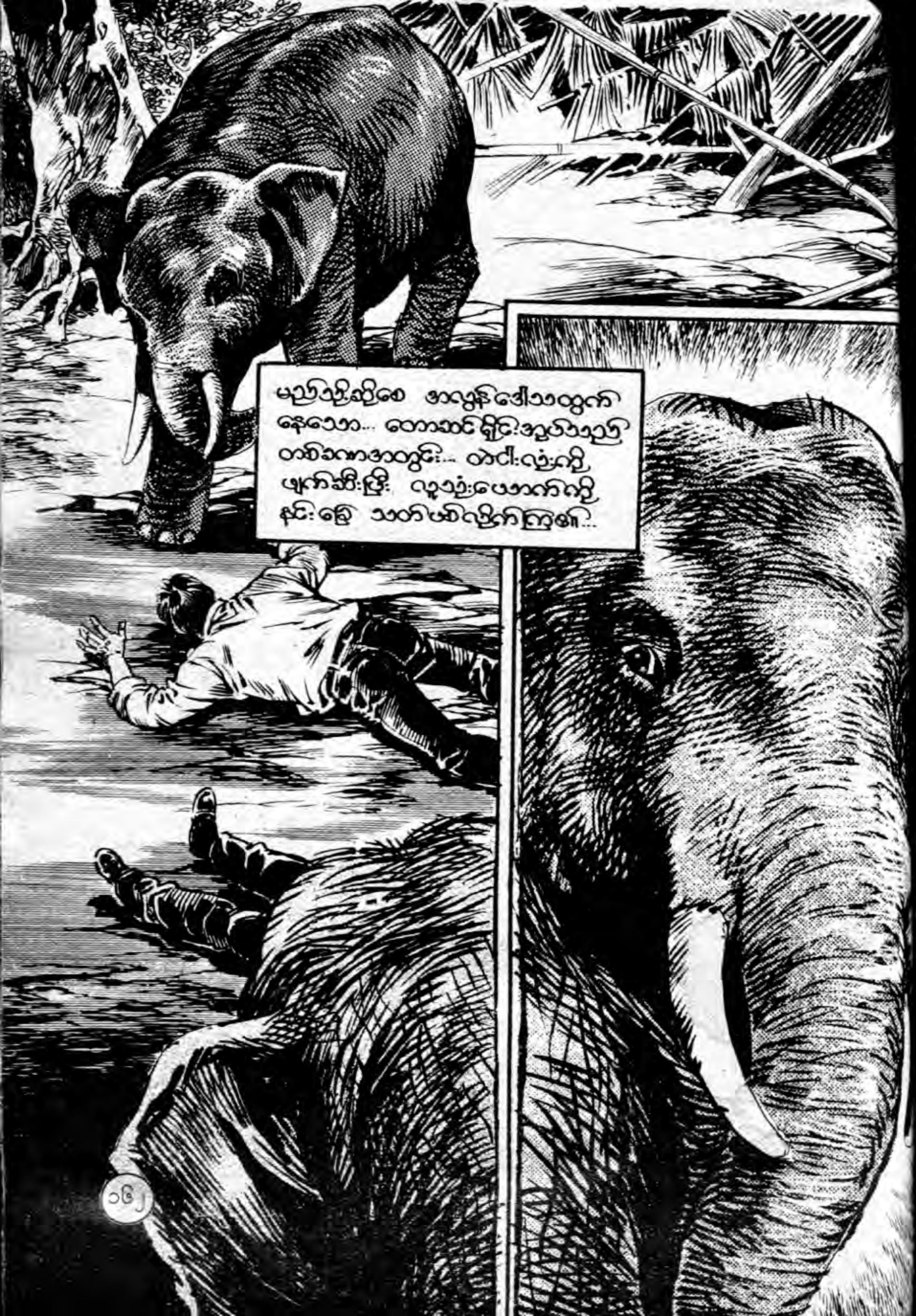
မည်သို့ဆိုစေ အလျှံဒေါသထွက်
နေသော... တောဆင်ရိုင်းအုပ်သည်
တစ်ခဏအတွင်း... တဲငါးလုံးကို
ဖျက်ဆီးပြီး လူသုံးယောက်ကို
နင်းခြေ သတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏...

ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့သည် အငိုက်မိသွား သဖြင့် တော်တော်လေး အထိနာ သွားသည်...
သို့နှင့် မကြာမီ အချိန်အတွင်း... တောဆင်ရိုင်းအုပ်နှင့် ဆင်ဖမ်း အဖွဲ့သည် တစ်ဘက်နှင့်... တစ်ဘက် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက် ကြတော့၏...

အော်သံဟစ်သံ ပြေးလွှား
သံများ တစ်ဝေါဝေါလဲ
တစ်ဝေါဝေါလဲ့ ဆူညံလျက်
သည်... ~... ~...
နောက်လိုက် ဆင်အုပ်သည်
လူနေ တဲအိမ်များကို ဝင်ရောက်
ဖျက်ဆီး နေသကဲ့သို့... ~...
ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်ကြီးနှင့်...
၎င်းရဲ့ ဆင်ပေါက်များက...ဆင်ဖြူ
မလေး လွတ်မြောက်ရေးအတွက်
ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြသည်...

အခြေအနေမှာ အရှမ်းကို ရှုပ်ထွေးသွားပြီး ဆင်ဖမ်းစခန်း တစ်ခုလုံး... ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်သည်... ... ...
ဆင်ဖြူမလေးနောက်သို့ လှံလေးနှစ်စင်းမျှ... အချိန်ကျွန် လှုယ်နှိုး လိုက်သော ရဲဘော..ဆင်ဖမ်း အဖွဲ့ကလည်း... ဆင်ဖြူမလေး ပြန်ပါမသွား အောင်... ချုံကာကွယ်ကြသည်... ...
၁၆၅
ဓါင်းခေါင် ဆင်ကြီးကို ပစ်ပေ့ ဗိုကောင်ကြီး မသေ မချင်း... အချိုင်းကောင်တွေ နောက်ပြန် သွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး...

ဒိုင်း....
ဒိုင်း....
တိုက်ပွဲမှာ အရှိန် အမြင့်ဆုံး ဖြစ်
သွားသည်.....ဆင်ရိုင်းများသည်
အိမ်မခံဝင် ကျွန်ဂျီများကျိုပါ.... ...
ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြတော့၏
ဝေါင်း....

မကြာခင် အချိန်မှာတော့...
ပွက်ပွက်ညံ နေသော
တောတောင်သည် ပြန်၍
ငြိမ်သက် သွားတော့၏...
ခေါင်းဆောင် ဆင်ကြီး ကျသွား
သဖြင့် တောဆင်အုပ်သည်
နောက်ပြန် ဆုတ်သွားကြသည်...
ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်ကြီးနှင့်
အဘွားဆင်မ တစ်ကောင်နှင့်...
ဆင်ပေါက်စ နှစ်ကောင်လည်း
သေဆုံး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်...

သောဘုံးကျွန်းရှိခဲ့သည့်
သင်မကြီးကား ရှန်ကြီးခေါင်
၏... မိခင် ဖြစ်သည်—... —...
ရှန်ကြီးခေါင်သည် ချစ်သူ
နှင့် ကွဲကွာပြီး မိခင်ပါ
ဆုံးရှုံးလိုက်ရသဖြင့်... လူများ
ကို အချမ်းစိတ်နာသွား၏...
သူတို့ ဆင်အုပ်တွင်လည်း
ခေါင်းဆောင် မရှိတော့သဖြင့်...
အသီးတိုင်းလို စည်းစည်းလုံးလုံး
မရှိတော့—... —... —
ဆင်အုပ်တွင် အင်အား
လျော့ပါးသွားသည်နှင့်...
တောခွေးများကပါ ထိပါး
လာသည်—... —

တောကောင်ဝံတွင်... တောခွေး
များသည် အလွန်ကြောက်စရာ
ကောင်းသော ရှိဘူဟာစ်မျိုး
ဖြစ်ပါ၏...
တောခွေးများသည် အကောင်
တစ်ရာကျော်ခန့် အုပ်ဖွဲ့နေတတ်
ပြီး... အလွန်လည်း ကောက်ကျစ်
ပါးနပ်ကြသည်...
ရိုးကျားကြီးနှင့်... တောဆင်ရိုင်း
များပင်... တောခွေးများကို...
သတိထားနေကြရ၏...

တောခွေးများသည်...တော
ဆင်ရိုင်းအုပ်ကို တွေ့လျှင်
အုပ်ကွဲသွားအောင် အတင်း
ဝင်ခွဲကြ၏...
ပြီးတော့ ဆင်ကြီး တစ်ကောင်ကောင်အပေါ်
ခုန်တက်ပြီး ထိုဆင်၏ မျက်စိထဲ သေးပန်း
ထည့်ကြသည်...
တောခွေး၏ ကျင်ငယ်ရည်များ
မျက်စိထဲ ဝင်သွားသည်နှင့်...
ထိုဆင်သည် မျက်စိကန်းသလို
မမြင်မစမ်း ဖြစ်သွားလေသည်...

ကတော့ ထိုဆင်သည် သင်းကွဲပြီး
ရစ်ခဲ့တော့၏...
သည်မှာတင် တောခွေးအုပ် သည်... ဆင်ကြီးကို ပိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ကာ အမဲဖျက်တော့ သည်...
နောက်ဆုံး ဆင်ကြီး တစ်ကောင်လုံး... အသားစ မကျန် အောင် စားပစ်ကြ၏...
၁၇၁

ထိုအခြေအနေမျိုးတွင်... ခေါင်းဆောင်မဲ့နေသော... ဆင်အုပ်အဖွဲ့... အလွန်အန္တရာယ်ကြီးလေသည်...
သူတို့ ဆင်အုပ်ထဲတွင်... ဆင်မများသာ ကျန်ရှိတော့သဖြင့်...ရန်ကြီးအောင်သည် မလွှဲမရှောင်သာ ခေါင်းဆောင်လုပ်ရတော့သည်...
ဒါ့ပေမယ့် ဆင်အုပ်တစ်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်းကား... သူ့မှာ မရှိသေး...
ထို့ကြောင့် မကြာမီ အချိန်အတွင်း သူ၏ ဆင်အုပ်သည် လူတို့၏ ထောင်ချောက်ကျုံးတွင် မိသွားလေတော့သည်...

သည်လို အဖြစ်ဆိုးမျိုး ဖြစ်လာလိမ့် မည်ဟု... သူ လုံးဝ မမျှော်လင့်မထား...
ယခုသော် သူနှင့်အတူ ဆင်မ ငါးကောင်သည် အရွှန်းမြင့်မား ပြီး... ခိုင်ခံ့သည့် သစ်လုံး တောင်ချောက် ,တစ်ခု အတွင်း.. ဝင်မိလျက်သား ဖြစ်နေသည်...
ဝုန်း...
သူတို့ တောင်ချောက်အတွင်း သို့... ရောက်သည်နှင့်... မိုးချုန်း သံလို အသံမျိုး ကြားရပြီး ကျုံးတံခါးကြီး ပိတ်သွားလေ သည်။...
ဝုန်း

ထိုအချိန်ကျမှပင်... သူအလွန်
မုန်းသော... လူတို့၏ထောင်ချောက်
အတွင်း... သက်ဆင်းမိသည်ကို...
သူ သတိပြုမိတော့၏...
ဒုန်း
ဒုန်း
သူသည် အရူးဒေါသ ဖြစ်သွားပြီး...
ကျုံးတိုင်များကို ပြေးဆောင့်တော့သည်
ဆင်မများကမူ... ထိတ်လန့်
တကြား... ဝရုန်းသုန်းကား
လှည့်ပတ်ပြေးနေကြ
သည်...

ဟေး... ဟေး
ဟေး
ယှေ့ကွာမှ ကျုံးတိုင်များတွင် ကညစ်ဆီမီးတိုင်များ ထွန်းညှိပြီး... အောင်ပွဲ ခံနေကြပါ၏... ။...
မကြာမီပင် သူတို့ဆီသို့ ကြိုးကွင်းများကို ပစ်ချကြသည်... ဆင်မများသည် ဝရုန်းသုန်းကား ပြေးနေသဖြင့်... လူတို့ပစ်ချသော ကြိုးကွင်းများကို နင်းမိသွားကြ၏...
၁၇၇

ညဦးပိုင်း မကြာမီ အချိန် အတွင်း... ဆင်မ ငါးကောင်စလုံး၏ ခြေထောက်များတွင် ကြိုးကွင်းများ စွပ်မိသွားကြပါ... ... ...
ဘွမ်ဟော... ဘွမ်...
ဟော့ကောင်... ရဲကျော်... ဇော်ဝင်းအောင် သင်ပေါက်ကြီးဆီ... ... ကြိုးကွင်း ချပေးလိုက်လေ...
မရဘူးဗျ... ဒီကောင် က... ပါးတယ်... ကြိုးကွင်း ဖမ်းလိုက်တာနဲ့... နှာမောင်း နဲ့ လှမ်းဆွဲထားတယ်...
ဒါဆို ယကြိုင် ရဲဖအောင် မီးကွင်း တွေ ပစ်ချကြွ...

လူတွေကား တော်တော်ရက်စက်ပါသည်... သံကွင်းတွေ သံချောင်းတွေကို မီးဖုတ်ပြီး ရှိန်ကြီးအောင် ဆီ ပစ်ပေးသည်...
ရှိန်ကြီးအောင်က ကြိုးကွင်း မှတ်ပြီး... နှာမောင်းနှင့် ဖမ်း ယူလေတော့... ပူပြင်းလောင် မြိုက်သည့် ဒဏ်ကို ခံစား လိုက်ရသည်...
ရှိန်ကြီးအောင် နှာချင် လှန်းသဖြင့်... သံကွင်း အောက်မိသွားတော့...

ရှုံ့ကြီးဖောင်း ပို၍လည်း ဒေါသ ဖြစ်သွားသည်။... သို့နှင့် သူသည် ကျုံးတိုင်များ ...ကျုံးတံခါးများကို စိတ်ရှိလက်ရှိ... အားနှင့် ဆောင့်၍ ဖွင့်တော့၏...
ဝုန်း
ဆင်မများလည်း ကြိုးကွင်းမှ လွတ်မြောက်အောင်... ရုန်းကန်နေကြလေ၏... ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးသိမ့်သိမ့် တုန်နေလေတော့၏...

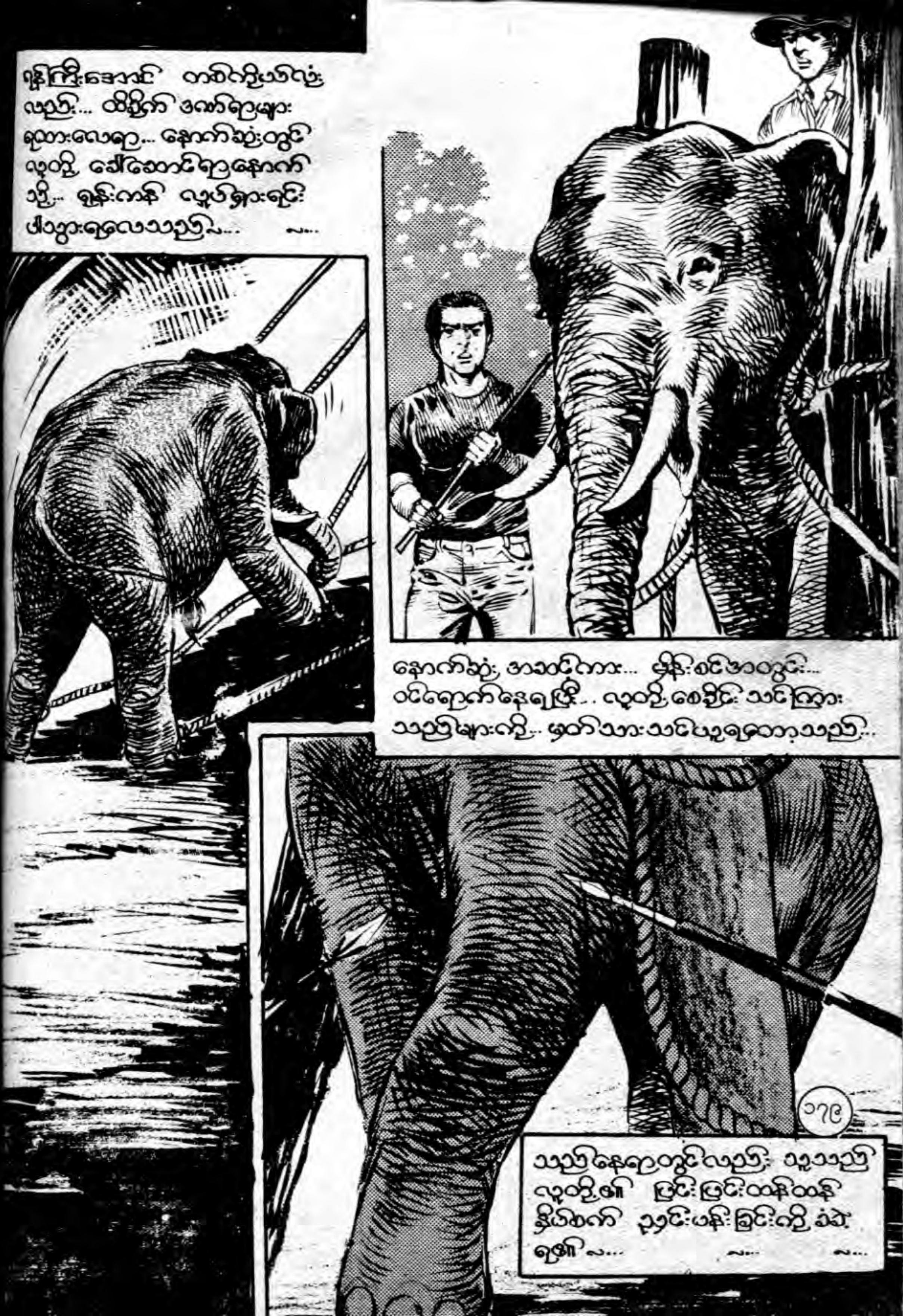
ရှိုက်ကြီးအောင် ကစ်ကြိုးပဲ့လျှင်
လည်း... ထိုမှတ် ဒဏ်ရာများ
ရသွားလေရာ... နောက်ခံ့တွင်
လူတို့ ခေါ်ဆောင်ရာနောက်
သို့... ရုန်းကန် လှုပ်ရှားရင်း
ပါသွားရလေသည်။... ~...
နောက်ခံ့ အခင်းကား... မြိုင်းစင်အတွင်း...
ဝင်ရောက်နေရပြီ... လူတို့ စေခိုင်း သင်ကြား
သည်များကို... မှတ်သားသင်ယူရလေတော့သည်...
၁၇၉
သည်မှနေ့ရာတွင်လည်း သူသည်
လူတို့၏ ပြင်းပြင်းထန်ထန်
နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခြင်းကို ခံခဲ့
ရ၏ ~... ~... ~...

ဆင်ဖမ်းသူများသည်...ကျွန်ုပ်
သခင်၏ နာမည်ကို ဖမ်းမိ
သော... ပေါင်းတောင်ဆင်ကို
ပေးလေ့ရှိရာ... ထိုအချိန်မှ
စ၍ သူ့နာမည်သည်
ရန်ကြီးအောင် ဟူ၍ဖြစ်
သွားလေသည်။...
သို့သော် ရန်ကြီးအောင်သည်
ဆင်လိမ္မာကား မဟုတ်...ဆင်ဆိုး
တရိုင်းဝင် ဖြစ်သည်။...
ထို့ကြောင့် သူသည် ဘယ်ပါအရပ်သို့
သွားသွား... ထူးတနိုးလနိုးနှင့် သွားလာ
နေရလေသည်... လည်ပင်းတွင်လည်း...
သံခလောက် တစ်ခုကို ဆွဲထားပေးကြ၏...

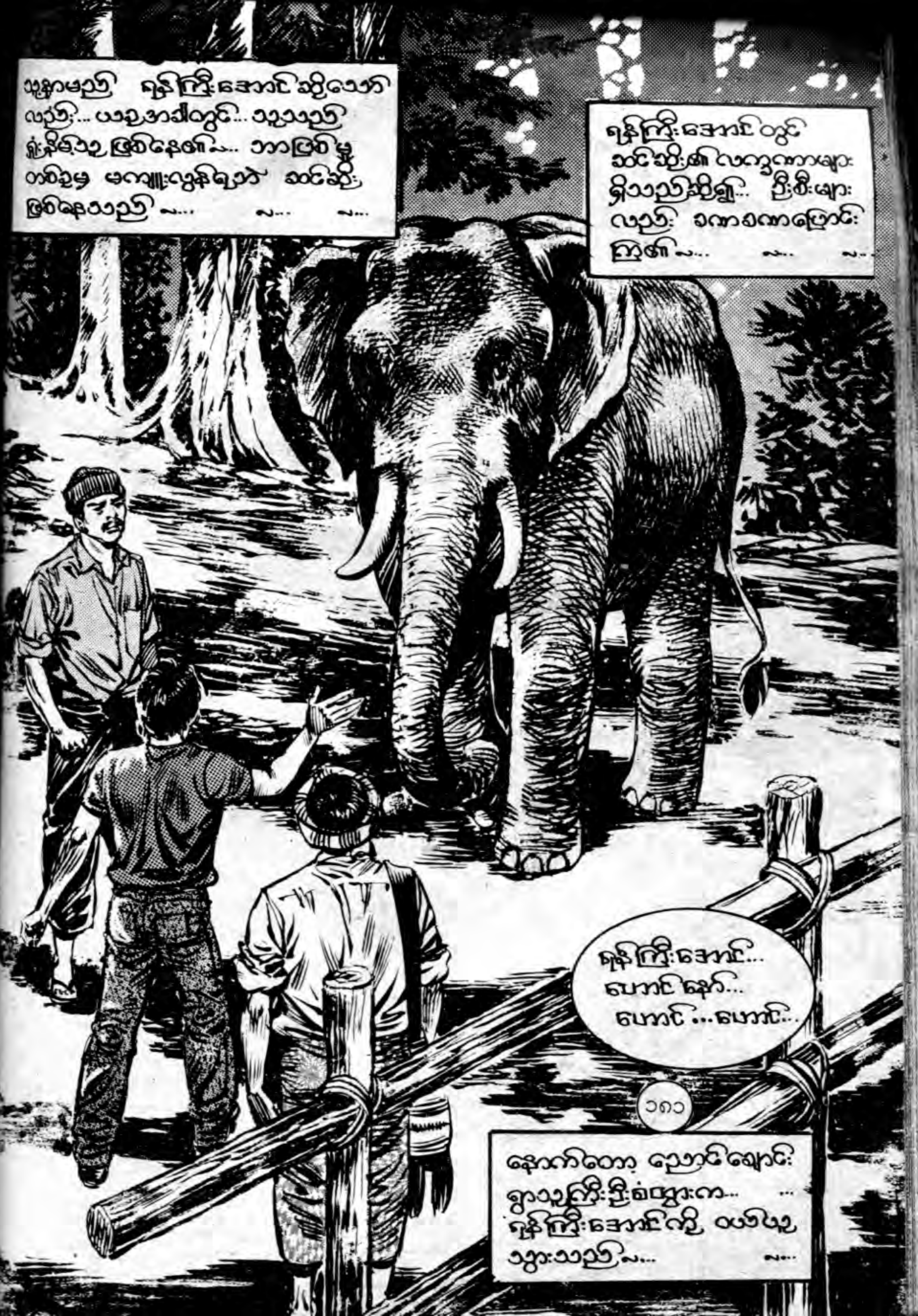
သူ့နာမည် ရှန်ကြီးအောင် ဆိုသော် လည်း... ယခုအခါတွင်... သူသည် ရှုံးနိမ့်သူ ဖြစ်နေ၏... ဘာဖြစ်မှ တစ်ခုမှ မကျူးလွန်ရဘဲ သင်ခိုး ဖြစ်နေသည်...
ရှန်ကြီးအောင်တွင် သင်ခိုး၏ လက္ခဏာများ ရှိသည်ဆို၍... ဦးစီးများ လည်း ခဏခဏပြောင်း ကြ၏...
ရှန်ကြီးအောင်... ပေါင်ချော်... ပေါင်...ပေါင်...
နောက်တော့ ဥဇော်ချောင်း ရွာသူကြီးဦးခံပွားက... ရှန်ကြီးအောင်ကို ဝယ်ယူ သွားသည်...

ရှိန်ကြီးအောင် စိတ်ထဲ
တစ်မျိုး ဖြစ်သွားသည်...
သူကြီး ခေါ်လာသော ဦးစိုး
က...ခပ်ငယ်ငယ်... အကြားဦးစိုး
များလို့... ရုပ်ကြမ်းလူကြမ်း
ပုံမျိုး မဟုတ်ပါလ... လ...
ဖြိုးတော့ သူ့အသံကလည်း ချိုသာသည်...
ရှိန်ကြီးအောင် ဟောင်နော်... ဟောင်...
ရှိန်ကြီးအောင် နားရွက်ခတ်လိုက်
သည်... နှာမောင်း မြှောက်လိုက်သည်...
ဖြိုးတော့ ပြန်ပြီး အသံပြုလိုက်
သည်... လ... လ

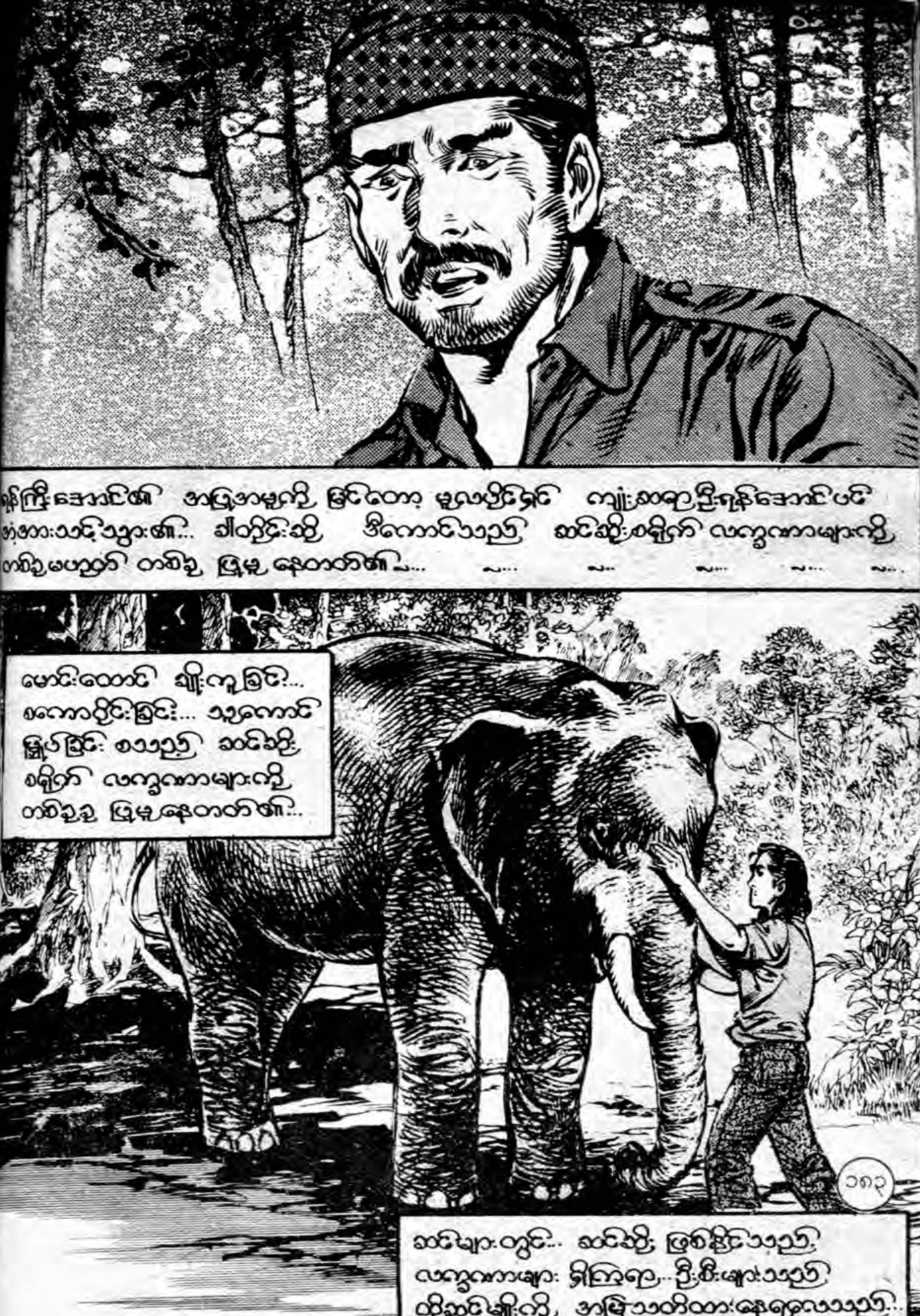
ရှိကြီးဒေါင်း၏ အပြုအမူကို မြင်တော့ မူလည်ပြီးချင် ကျူးကျော်ဦးရှိနေဒေါင်းပင်
အံ့အားသင့်သွား၏... ဒါတွင်းဆို ဒီကောင်သည် ဆင်ဆိုးစရိုက် လက္ခဏာများကို
တစ်စွန်းမပျောက် တစ်စွန်း ပြမူနေတတ်၏...
မောင်းတောင် ချိုးကျူးခြင်း...
စကောပိုင်းခြင်း... သူကောင်
မြှုပ်ခြင်း စသည့် ဆင်ဆိုး
စရိုက် လက္ခဏာများကို
တစ်စွန်းစွန်း ပြမူနေတတ်၏...
ဆင်များတွင်... ဆင်ဆိုး ဖြစ်နိုင်သည့်
လက္ခဏာများ ရှိကြရာ... ဦးစီးမျှော်သည်
ထိုဆင်မျိုးကို အမြဲသတိထားနေရလေသည်...

ရန်ကြီးအောင်သည် နှာမောင်း
ကို...ဘယ်ညာ...ဝှေ့ယမ်းနေ
တတ်၏ ထိုစရိုက်မျိုး ရှိသည့်
ဆင်ကို ဆင်သမားများ သတိ
ထားကြရ၏... အဘယ့်ကြောင့်
ဆိုသော်... ထိုဆင်သည်...
အမြဲတမ်း ရန်လို စိတ်ရှိနေ
တတ်သော... ဆင်မျိုး ဖြစ်၏...
ရန်ကြီးအောင်တွင်... မြေကြီးကို ခွာနှင့် ရပ်လိုက်က မြို့လိုက်လှုပ်သောအကျင့်
လည်း...ရှိသေးသည်... ထိုအကျင့်ကို သူကောင်းမြှုပ်ခြင်းဟု ခေါ်သည်... ...
ပြီးဖိုးကို သတ်တတ်သော ဆင်ဆိုးစာရင်းဝင် ဖြစ်၏... ယ... ယ...

တကာယပါလည်း ရှုံ့ကြီးအောင်
သည် အသွင့်အာရေးရလျှင်.. လူတွေ
ကို... တိုက်ခိုက်မည်...ဆင်ဖြစ်သည်
က လူတွေကို မုန်းနေသည်မှာ
ကြာပြီ...
အုံ့ဆိုင်ရဲ့ကောင်းသည်မှာ...
ယခု သူကြီး ဦးခံရွှားနှင့်
ပါလာသည် ဦးစီးသစ်ကလေး
ကိုမှူ မြင်မြင်ချင်း...စိတ်ထဲ
မှာ...ချစ်ခင်သလို ဖြစ်နေ၏...
နောက်ဖတော့ တကာယပါပင်
ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိ
အောင်... သူနှင့် ဦးစီးသစ်
ကလေးတို့ ခင်မင်သွားကြ
သည်...

ရန်ကြီးအောင် သည် ဦးစီးသမီကလေး
အင်ဂျင်း နှင့် လိုက်ပါသွားပြီး...ချောင်းချောင်း
ရွာရှိ... သူကြီး ဦးစံထွေးထံ... ဆင်တင်းကုပ်တွင်
ငါးနှစ်တာမျှ... နေထိုင်ခဲ့၏ ...
ထိုငါးနှစ်တာကာလအတွင်း အင်ဂျင်းသည် သူ၏ မပြောင်းလဲသော ဦးစီးဖြစ်
သည်... ပြောင်းလဲသွားသည်ကတော့...ရန်ကြီးအောင် ၏ စိတ်ဓါတ် ဖြစ်၏...
သူသည် အင်ဂျင်း နှင့်ပတ်သက်ပြီး... လူတွေကို ခင်မင်စ ပြုလာသည်...

၏ ခြံစီးသည် သူ့အား
ချိန်နှင့်ချီ၍ အချိန်နှင့်
နားပေးသည်~... ~...
ရေချိုးသည် အခါများတွင်
လည်း... စမ်းချောင်းထဲခေါ်
သွား၍... သူကိုယ်တိုင်
ပွတ်တိုက်ပြီး ရေချိုးပေး၏...
နောက်တော့ သူကို ထူးပြင်မခက်
တော့ဘဲ... လွှတ်ပေးထား၏...
နားငြီး အောင် အော်မြည်တတ်
သော... သံခလောက်ကြီးကိုလည်း...
လည်ပင်းမှ ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်...
ဖြိုး..
၁၈၇

ထို့အချိန်မှ စပြီး ရှန်ကြီးခေါင်သည်... ဦးစီးကို အစဉ်ကျေးဇူး တင်သွားလေသည်...ဦးစီးသည် ရှန်ကြီးခေါင်ကို လွတ်လပ်မှု ပေးသော... ပထမဦးဆုံးကျေးဇူး ရှင်လည်း ဖြစ်၏... ...
ဆင်တို့သည် တောတောင်ထဲတွင် သက်တမ်း တစ်ခြေလေးဆယ် ငါးဆယ်... နေကြရသော်လည်း... လူတို့ လက်တွင် နေရသောအခါ... အသက် ထက်ဝက်လျော့သွားကြ၏
အသက် အရှည်ဆုံး အိမ်ဆင် တစ်ကောင်၏ သက်တမ်းသည် အသက်ရှစ်ဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်သာ... ဖြစ်၏... ... ...

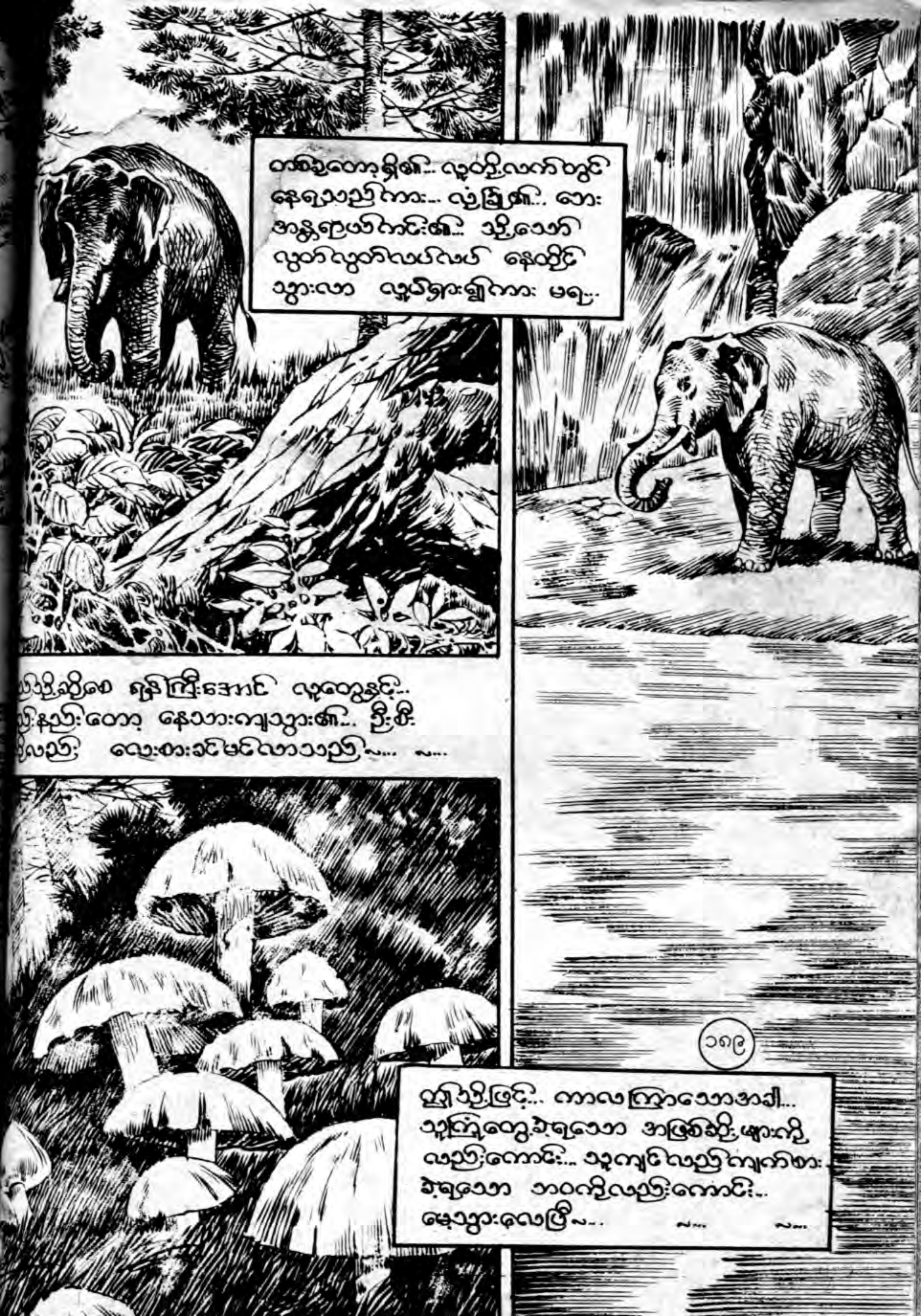
တစ်ခုသော့ရှိ၏... လူတို့လက်တွင်
နေရသည်ကား... လုံပြီ၏... တော
အနှံ့ရဲယံကင်း၏... သို့သော်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်
သွားလာ လှုပ်ရှားချိကား မရ...
သို့ဆိုစေ ရုန်ကြီးအောင် လူတွေနှင့်...
ပြီးနည်းတော့ နေသားကျသွား၏... ဦးစိုး
လည်း လေးစားခင်မင်လာသည်... ...
၁၈၉
ဤသို့ဖြင့်... ကာလကြာသောအခါ...
သူကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်ဆိုးများကို
လည်းကောင်း... သူကျင်လည်ကျက်စား
ခဲ့ရသော ဘဝကိုလည်းကောင်း...
မေ့သွားလေပြီ... ... ...

ဘဝသစ်၌ သူ့မျှော်မှန်း
နေပြည် ဖြစ်ချေ၏.. သူသည်
သစ်ချွဲ သစ်ကိုက်...ဖင်ဖင်
ပန်းပန်း အလှပါများကိုလည်း
အခြားဆင်များလိုက်လှပါရသည်
မဟုတ်ချေ...
သူကြီး မွေးထားသောဆင် ဖြစ်သဖြင့်...
အလှူအတန်းနှင့် ပွဲနေ့ပွဲရက်များတွင်...
အလှူကြီးများသည်... များသောအားဖြင့်...
ရွာအရပ်မှ လူများသည် ရှင်လောင်း
များကို ဆင်များဖြင့် လှည့်လည်ကြ၏...

ထိုအခါမျိုးဆိုလျှင် ဦးစီးသည်
သူ့အား ကကြိုးတန်ဆာများဖြင့်
ဆင်ပေးထားရ၏... ရှန်ကြီးအောင်မှာ
ဝင့်ကြွား လှပနေသည်မှာ... ...
ဦးစီးကလည်း ကောင်ရှည်နှင့်
ဖောင့်ကျက်သရေနှင့်... ယင်းသား
ကစ်ပါးအလား အောက်မေ့ရသည်...
အလှူသဘင်ဖြင့် သူကြီးသမီး
ဒေဝီမိမံ... သူက ပြောင်ချောင်း
ရွာလွှင် ကျွမ်းဝေါင်ကျိုင်လေ...

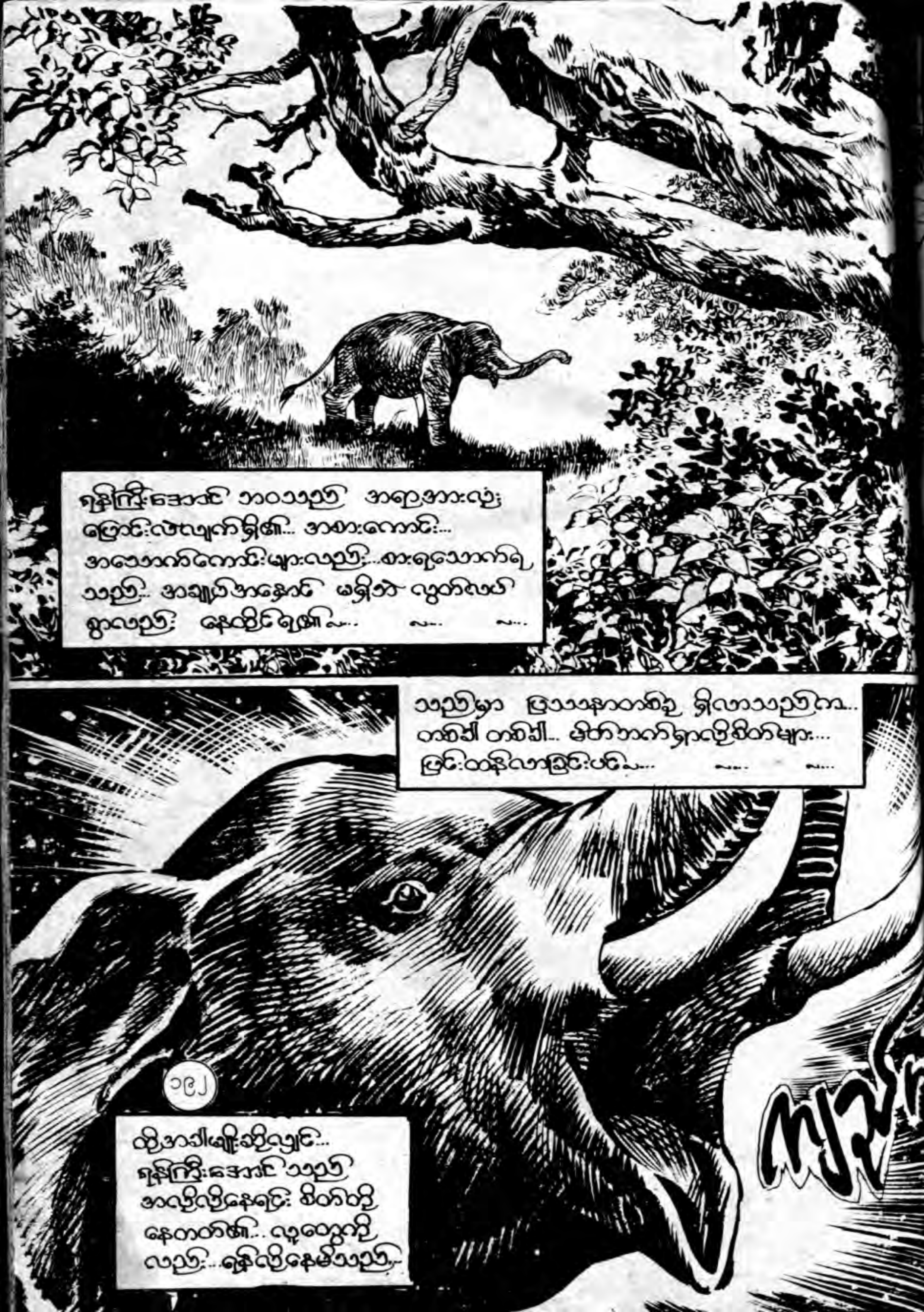
ရန်ကြီးအောင် ဘဝသည် အရာအားလုံး ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏... အစားကောင်း... အသောက်ကောင်းများလည်း...စားရသောက်ရ သည်... အချုပ်အနှောင် မရှိဘဲ လွတ်လပ် စွာလည်း နေထိုင်ရ၏... ... ...
သည်မှာ ပြဿနာတခု ရှိလာသည်က... တဖြည်း တဖြည်း... မိတ်ဘက်ရှာလိုစိတ်များ... ပြင်းထန်လာခြင်းပင်... ... ...
၁၉၂
ထိုအခါမျိုး၌ပင်လျှင်... ရန်ကြီးအောင် သည် အလိုလိုနေရင်း စိတ်တို နေတတ်၏... လူတွေကို လည်း... ရန်လိုနေမိသည်...

ဗိုဗိုးသဉ္ဇာက... ရန်ကြီးအောင် စိတ်တိုဖြစ်ခဲ့လျှင်... အေးမိစံက လည်း... မထိတထိလာစတတ်၏...
ရန်ကြီးအောင် ဘာဘာလေ့ဖြစ်ချေ... မိန်းမ ပျိုချင်လို့ယာ... ရှက်ပါ တယ်ဟေ့... ကချေ ကချေ...
၁၉၃
ဒါပေမင့်လို လှုပ်လှုပ်လယ်လယ် ဆိုလျှင်... အေးမိစံကို ရန်ကြီးအောင် နင်းချေသတ်လိုက်ပြီ... ယခုသော် အကောင်းပါးသောဦးစီးက... မှန်ရိပ်မြင် သဉ္ဇာနှင့် သူ့ကို ရေးဖြန်ခံတတ်သား သည်။... ... ...

မိုး... ရှိကြီးအောင်ကို သွားသွားမစနဲ့ နော်...
ကိုအင်ဂျွန်း ရှင့်ကောင်ကြီးက မိန်းမလိုချင်နေ တာရှင့်...
အေးပါကွာ... ငါသိပါတယ်... ဒီနေ့ သောင်းကျန်းရင် သူ့ အတွက် ဆင်မတစ်ကောင် ဝယ်ပေးမှာပါ...
သနားပါတယ် တကယ်ရှာပေး လိုက်နော်...

နောက်တော့ ဦးစီးသည်
သေးမြစ်ရေ တောင်းတွဲပြီး
ရှန်ကြီးအောင် ပါးစပ်ထဲ
ခွံ့ပေးသည်...
ကြာမီ... ရှန်ကြီးအောင် အိပ်ပျော်
သွားတော့သည်... ဤအဖြစ်မျိုးမှာ
န်ကြီးအောင်... မှုန်ကျလာသည်
ပါတိုင်း... ကြုံရသည့်အဖြစ်များ
ဖြစ်သည်...
ဤသို့ဖြင့် တစ်ခေါင်းကျွန်ပြီး တစ်ခေါင်း
ပြောင်းသွားသည်... သူတို့ အဖော်ရှာပေးမည်
ဆိုသော.. ဆင်မကား ရောက်မလာ...
၁၉၅
ထိုအကြောင်းကို တွေးမိ
တော့... ဆင်ဖြူမလေးကို
ပြန်သတိရလာ၏...

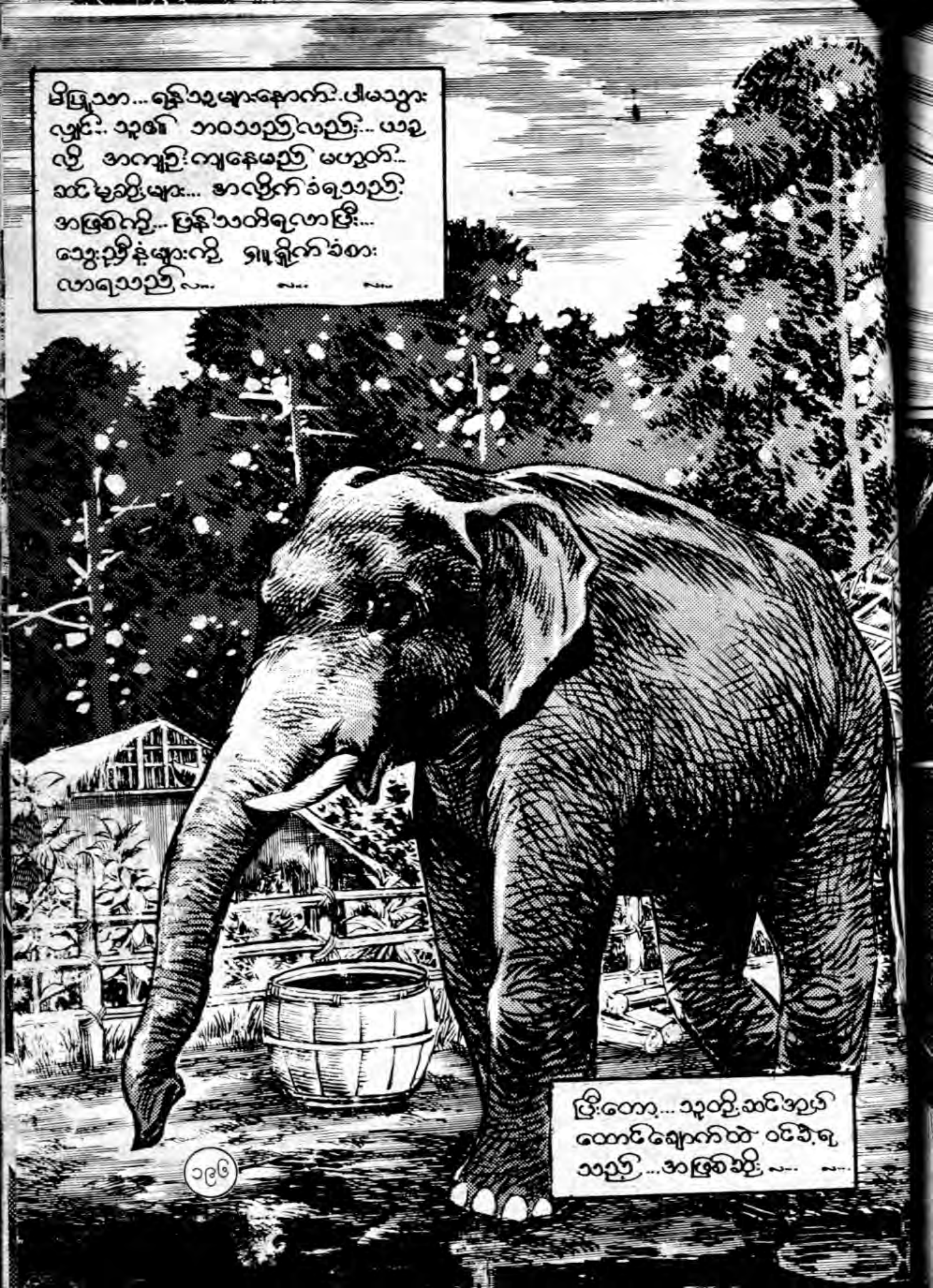

မိဖြူသာ... ရှိသူများနောက်သို့ ပါမသွား လျှင်... သူ၏ ဘဝသည်လည်း... ယခု လို အကျဉ်းကျနေမည် မဟုတ်... ဆင်မုဆိုးများ... ဖာလိုက်ခံရသည့် အဖြစ်ကို... ပြန်သတိရလာပြီး... သွေးညှိနှံ့များကို ရှူရှိုက်ခံစား လာရသည်...
ပြီးတော့... သူတို့ဆင်အုပ် တောင်ခြေရှောက်ထဲ ဝင်ခဲ့ရ သည်... အဖြစ်ဆိုး...
၁၉၆

ရှန်ကြီးအောင်
ဘာတွေစဉ်းစားနေတာ
လဲ... အစာသာရှင်
စားပေါ့...
အကြည်စားသည့်သော အေးမိစံ...ကြံများ
သုံးလေးချောင်း... ရှန်ကြီးအောင်ထံသို့
ပစ်ပေးသည်... ကြံပိုင်းများအတွင်း
ကမြင်းနီကောင်များ... ရှိနေသည်ကို
ရှန်ကြီးအောင် မသိ...
ကမြင်းနီဆိုသောလည်း... အကောင်က မညီးမညီး...
အဆိပ်လည်း အလွန်ပြင်းသည်... ကမြင်းနီကောင်များ
နှာသီးအဖျား ဝင်ကိုက်လျှင်... နှာမောင်းတစ်ခုလုံး ထုံကျဉ်
သွားအောင် နာသည်...

ကျွင်...
ရုတ်တရက်တော့... ရန်ကြီးအောင်သည် နာကျင်လွန်းသဖြင့်... သံကုန်ဟစ် အော်မိသွားလေ၏... ...
ဟား... ဟား...
ဟား... ဟား...
၁၉၇
အေးမိစံက သဘောကျလွန်းသဖြင့်... တဟားဟား ရယ်သည်... ကမြင်းနီကောင်များ ကိုက်ခဲမှုကြောင့်... ရန်ကြီးအောင် နာမောင်းတစ်ခုလုံး သံချောင်းနှင့် ထိုးသလို ခံစားလိုက်ရသဖြင့်... တစ်ခါက.. သံချောင်းတွေ သံကွင်းတွေကို မီးဖုတ်ပြီး... ဖိချခံသည့် လူတွေ၏ ပူလောင်မှုကို သတိရလေသည်... ... ...

ရှန်ကြီးအောင် ဒေါသကို... မထိန်းနိုင်တော့ချေ... အေးမိစံကို နှာမောင်းဖြင့်... ဆွဲယူပြီး... မြေကြီးပေါ်... ကိုင်ပေါက်လိုက်၏
ဖြုန်း!
အား... အမေလေး...
အေးမိစံ၏ ရှူးရှူးရှဲရှဲ အော်သံကြောင့်... ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ ပြေးလာကြ၏... ထိုအချိန်တွင် ရှန်ကြီးအောင်က... အေးမိစံကို... နင်းခြေသတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ ~... ~... ~... ~...

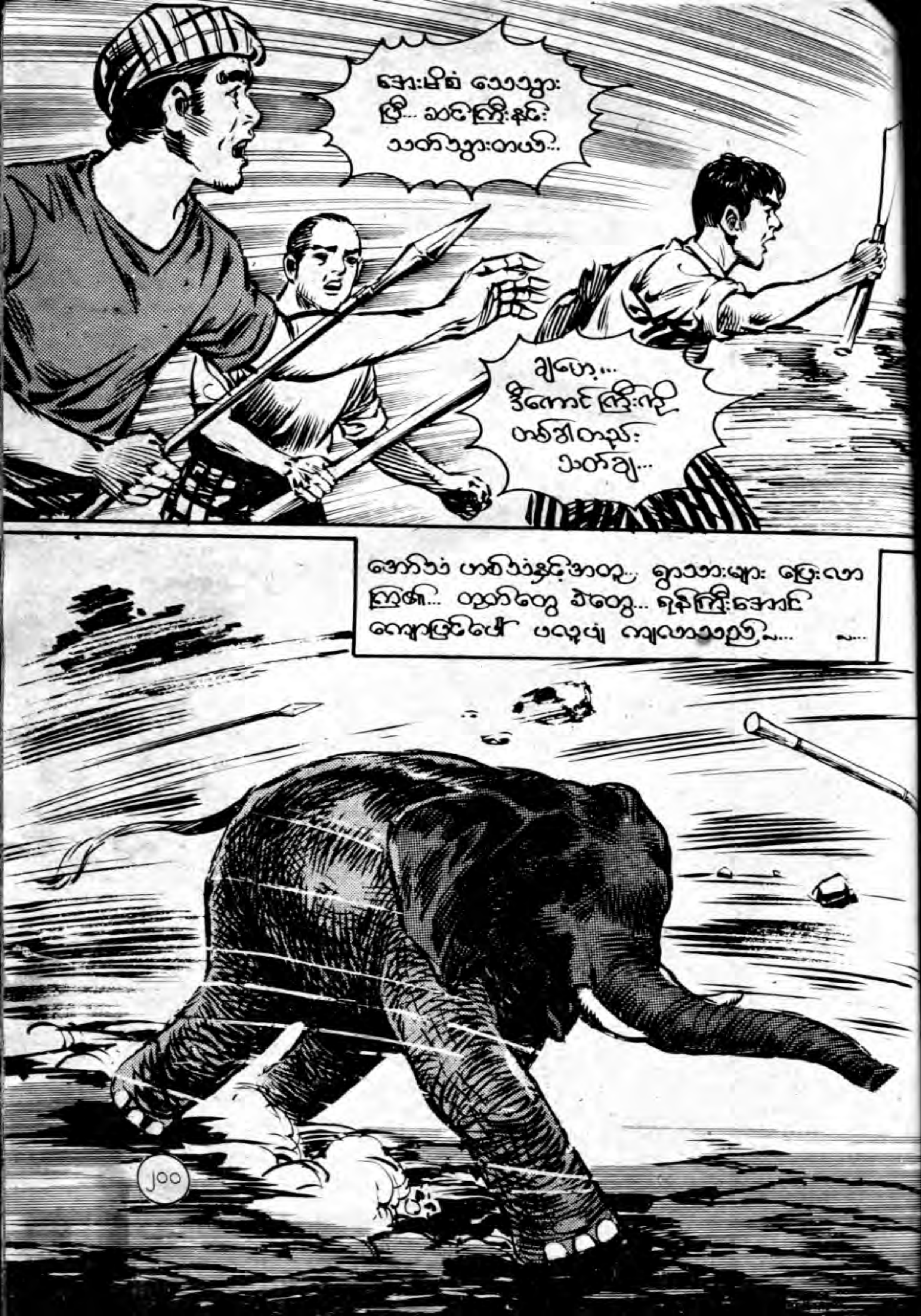
ဒေါ့မိုးရဲ့ သေသွား
ပြီ... ဆင်ကြီးနင်း
သတ်သွားတယ်...
ချပေါ့...
ဒီကောင်ကြီးကို
တစ်ခါတည်း
သတ်ချ...
အော်သံ ဟစ်သံနှင့်အတူ... ရွာသားများ ပြေးလာ
ကြ၏... တုတ်တွေ ဓါးတွေ... ရှိကြီးအောင်
ကျောပြင်ပေါ် ပလူပျံ ကျလာသည်... ...

အချိန်က ဦးစီး သာယာ
ကျက်နေသည် မသိ...
သားများကို ဟန့်တား
ကြသူ မရှိ ~... ~...
ဖြီးတော့...သူကြီးကိုယ်တိုင်
နှစ်လုံးပြူး သေနတ် ဆွဲပြီး
အိမ်ထဲက ပြေးထွက်လာသည်...
ရှိန်ကြီးအောင် ...တောလွှတ်ရှေ့သို့...
ထွက်ပြေးခဲ့ရ၏... ရွာသားများက...
တရကြမ်း လိုက်သော်လည်း...
သူ့ကို မတွေ့တော့ချေ~... ~...

ဤသို့ဖြင့် ရှိန်ကြီးအောင် ကြိုပြင် တောအုပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏... ..
ရွာသားများ ရှိန်မှ လွတ်မြောက်သဖြင့်... ဘေးရန်ကင်းပြီဟု ထင်သော်လည်း... ရှုယ်ရုံကြီး တစ်ကောင်နှင့် ပက်ပင်းတိုးပြီး တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်...
သည်မှာပင် ရှိန်ကြီးအောင် ကံကောင်းခဲ့၏... သူ့ အောင်ပွဲ ဆင်နိုင်ခဲ့သည်... ရှိန်ကြီးအောင်... သူ့ကိုယ်သူပင်... တော်တော် အထင်ကြီးသွားသည်...

ကြောင့် သူသည် လုံခြုံသော နေရာကို
ရှာတော့သည်... ထိုညက ထိုစမ်းချောင်းလေး
နီးမှာပင်... အိပ်ပျော်သွားလေ...
ညရောက်တော့... သူ... ဦးစီးအကြောင်းကို... အိပ်မက်မက်နေသည်...
ရှိန်ကြီးအောင်... ပေါင်ချိတ်... ပေါင်... ပေါင်...

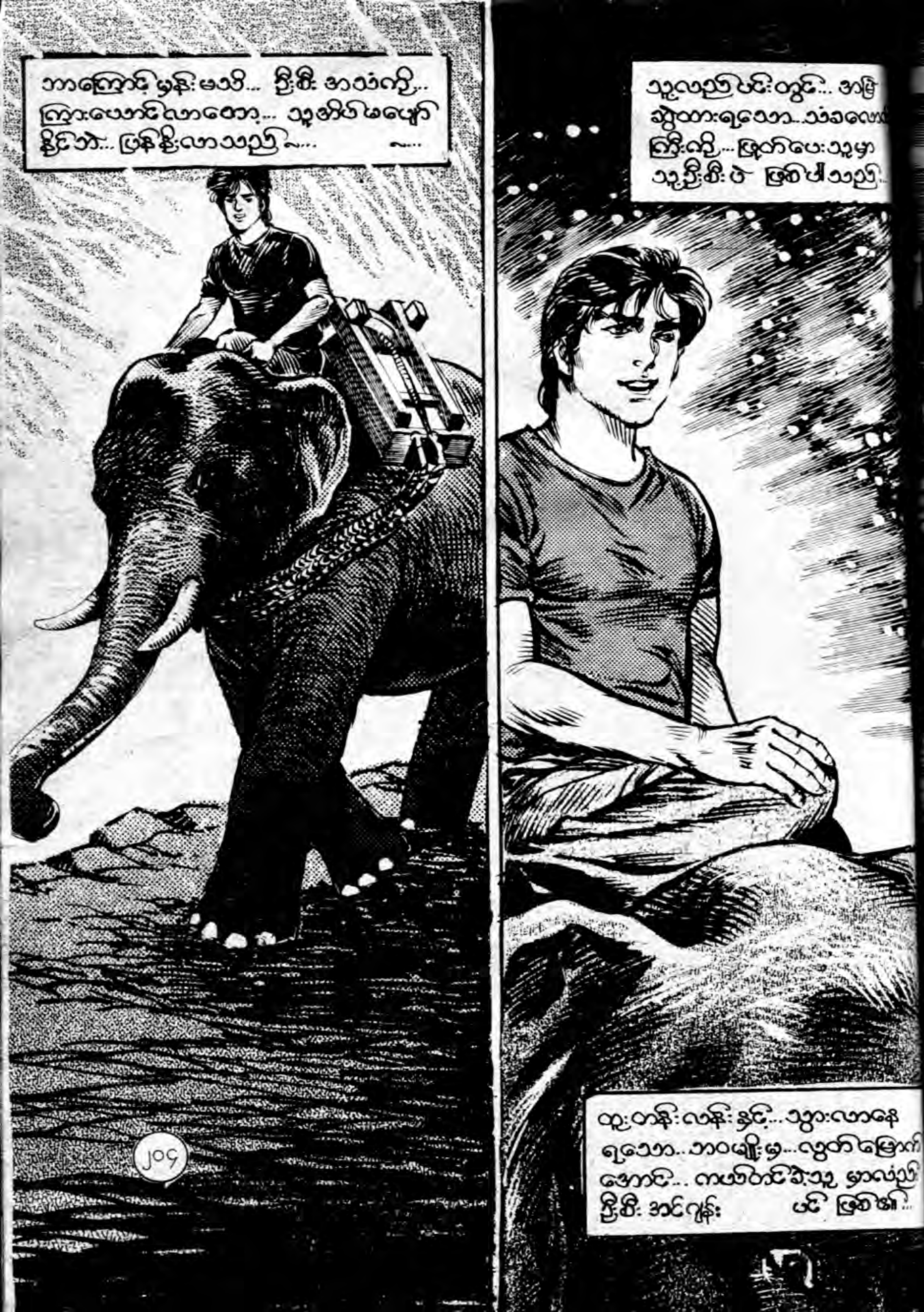
ဘာကြောင့် မှန်းမသိ... ဦးစိုး အသံကို...
ကြားယောင်လာတော့... သူ့အိပ်မပျော်
နိုင်ဘဲ... ပြန်နိုးလာသည်။...
သူ့လည်ပင်းတွင်... အမြဲ
ဆွဲထားရသော... သံခဲလော
ကြီးကို... ဖြုတ်ပေးသူမှာ
သူ့ဦးစိုးပဲ ဖြစ်ပါသည်...
ထူးတန်းလန်း နှင့်... သွားလာနေ
ရသော... ဘဝမျိုးမှ... လွတ်မြောက်
အောင်... ကယ်တင်ခဲ့သူ မှာလည်း
ဦးစိုး အင်ဂျင်း ပင် ဖြစ်၏...

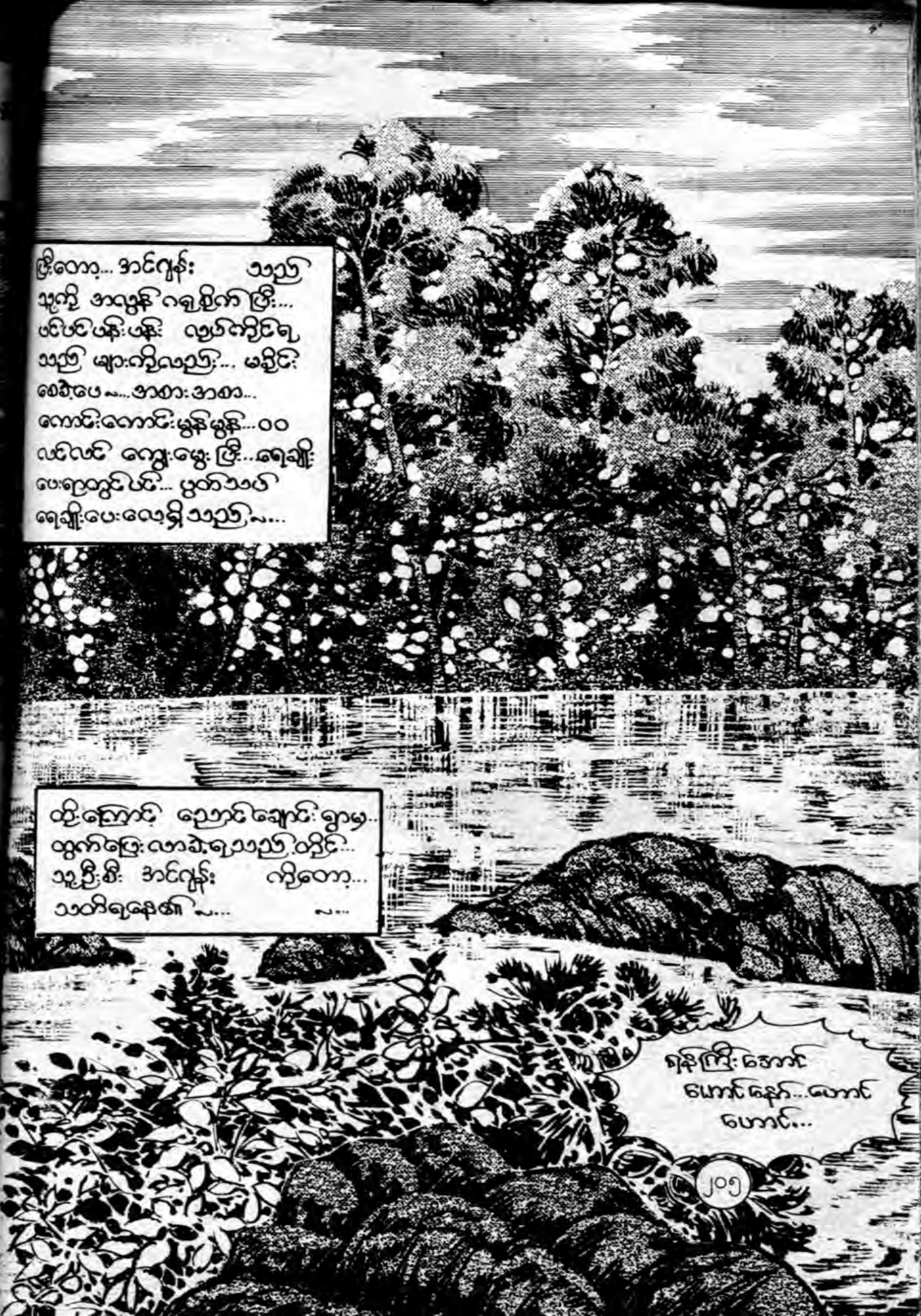
ဖြိုးတော့... အင်ဂျန်း သည်
သူ့ကို အလွန် ဂရုစိုက်ပြီး...
ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်ရ
သည့် များကိုလည်း... မငြိုငြင်
စေဘဲပေ ... အစားအစာ...
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်...ဝဝ
လင်လင် ကျွေးမွေး ပြီး...ရေချိုး
ပေးခြောက်ပင်... ပွတ်သပ်
ရေချိုးပေးလေ့ရှိသည် ...
ထိုကြောင့် ချောင်ချောင်းရွာမှ...
ထွက်ပြေးလာခဲ့ရသည့်တိုင်...
သူ့ဦးစီး အင်ဂျန်း ကိုတော့...
သတိရနေ၏ ... ...
ဂုနိကြီး အောင်
ယောင်ရှုန်...ယောင်
ဟောင်...

အမှန်တော့ ဒိပိမက် မပဲ့ဘူ...
သူ ဦးစီး၏ အသံ ဖြစ်ကြောင်း...
သေချာသည်...သူ ထိုနေရာတွင်
ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့ပေ... ...
ထို့ကြောင့် တောင်ပေါ်တက်ပြီး
ကြိမ်ပိုက်တော တစ်ခုအတွင်းသို့
တိုးဝင် ပုန်းအောင်း နေလိုက်သည်...
ထိုသို့ ပုန်းခိုနေလိုက်သည်မှာ...သူ့ အတွက်...တော်တော် အဆင်ပြေသွား သည်...
နံနက် မိုးလင်းသည်နှင့်... တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော... တောဆင်ရိုင်း တစ်အုပ်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏...

တောဆင်ရိုင်းအုပ်မှာ... အကောင်နှစ်ဆယ်ပါဝင် ရှိသည်... ဤတော့ ဖိုင်းဆင်ကြီး တစ်ကောင် က... ဦးဆောင်ကွပ်ကဲလာခြင်း ဖြစ်သည်... ရှုံကြီးအောင် တော်တော်ကြီးဝမ်းသာသွား၏...
၂၀၇
မိမိငယ်စဉ်က... ကြီးပြင်း ရှင်သန်ခဲ့ရသည့်... ဆင်အုပ် များလားဟုပင်... ထင်လိုက်မိလေး၏... သို့သော်ဘယ်လို မှ... မဖြစ်နိုင်း သူတို့ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်ကြီးက... တိုက်ပွဲတွင် သေဆုံးခဲ့ပြီးပြီ... ... ...

မည်သို့ဆိုစေ... တောဆင်ရိုင်းများက... သူတို့ အသားတကျကြသည့် လက်ခံလျှင် သူ့သားလေးကား လုံ့ခဲ့သွားပြီ... သူ့အလိုရှိသော...အပေါင်းအသင်း မိတ်ဟောင်းများလည်း... ရှေတော့မည် ဖြစ်၏ ~... ~... သို့နှင့်... တောဆင်အုပ်ကြီး အနီးသို့ ရောက်လာသည်နှင့်... ကြိမ်ပုတ်တောထဲမှ...ကိုယ်ရောင် ထွက်ပြလိုက်လေသည် ~... ~... ~... ~...
ဟွန်း
ရန်ကြီးအောင်၏ အသံကြောင့်... ဆင်အုပ်ကြီး ရပ်တန့်သွား၏... ဟိုင်းဆင်ကြီးက အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်သည် ~... ~...

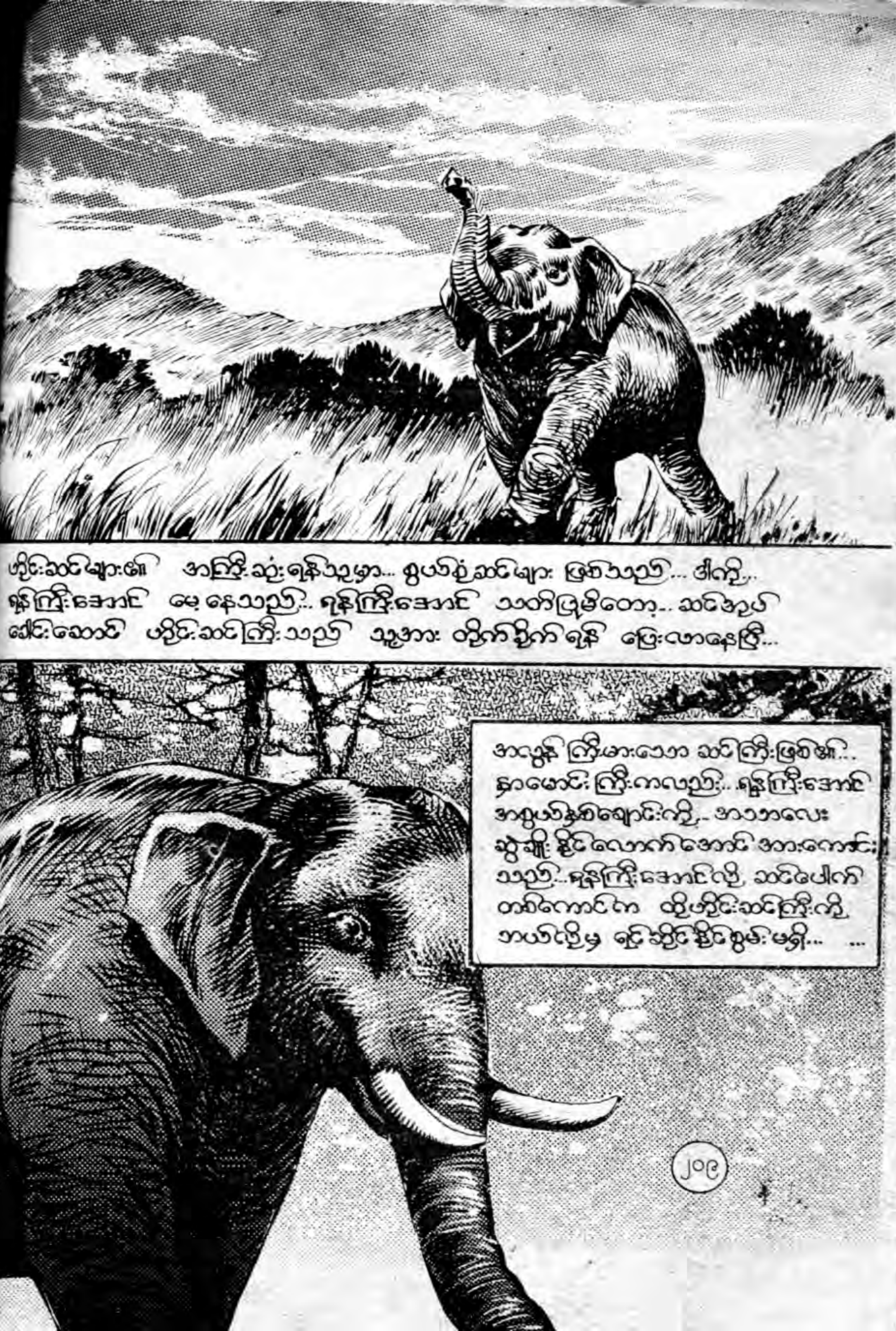
ဖိုင်းဆင်များ၏ အကြီးဆုံး ရှိသူမှာ... စွယ်ပိုင်ဆင်များ ဖြစ်သည်... ဒါကို...
ရှိန်ကြီးအောင် မေ့နေသည်... ရှိန်ကြီးအောင် သတိပြုမိတော့... ဆင်အုပ်
ခေါင်းဆောင် ဖိုင်းဆင်ကြီးသည် သူ့အား တိုက်ခိုက်ရန် ပြေးလာနေပြီ...
အသွင်ကြီးမားသော ဆင်ကြီးဖြစ်၏...
နှာမောင်းကြီးကလည်း... ရှိန်ကြီးအောင်
အစွယ်နှစ်ချောင်းကို... အသာလေး
ဆွဲချိုး နိုင်လောက်အောင် အားကောင်း
သည်... ရှိန်ကြီးအောင်လို ဆင်ပေါက်
တစ်ကောင်က ထိုဖိုင်းဆင်ကြီးကို
ဘယ်လိုမှ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းမရှိ... ...

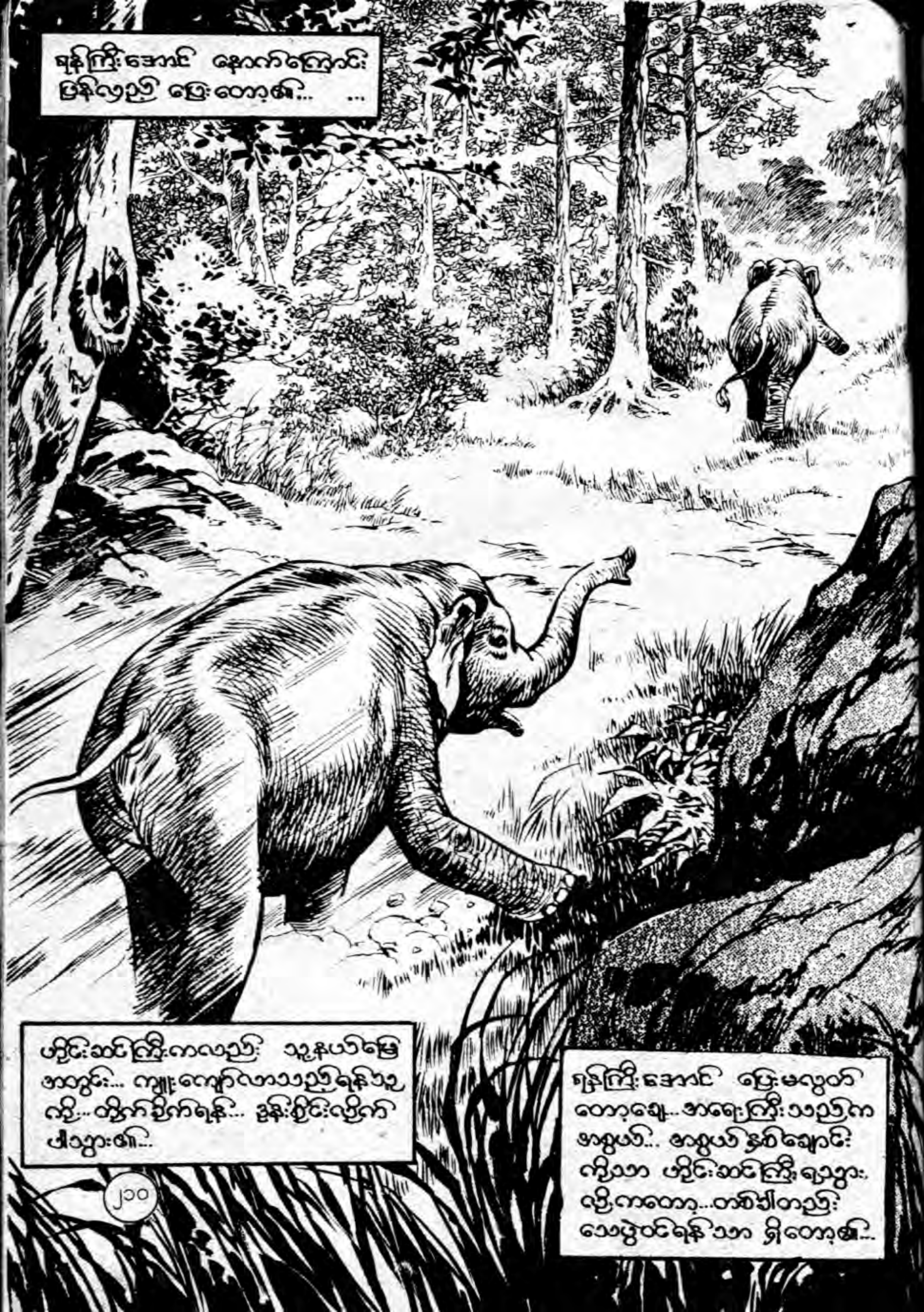
ရုန်ကြီးအောင် နောက်ကြောင်း
ပြန်လှည့် ပြေးတော့၏... ...
ဖိုင်းသင်ကြီးကလည်း သူ့နယ်မြေ
အတွင်း... ကျူးကျော်လာသည့်ရန်သူ
ကို... တိုက်ခိုက်ရန်... ဦးနှိုင်းလိုက်က
ပါသွား၏...
ရုန်ကြီးအောင် ပြေးမလွတ်
တော့ချေ...အားကြီးသည့်က
အစွယ်... အစွယ်နှစ်ချောင်း
ကိုသာ ဖိုင်းသင်ကြီးရော၊
လို့ကတော့...တစ်ခါတည်း
သေပွဲဝင်ရန်သာ ရှိတော့၏...

ပြေးရင်းလွှားရင်းနှင့်... တောင်ကုန်းမို့မို့ တစ်ခုကို... မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၏... ထိုတောင်ကုန်း မို့မို့သည်...သူ့အစွယ်ကိုဖွက်ရန်အကောင်းဆုံးနေရာ ဖြစ်၏... ...
ရှိန်ကြီးခေါင်သည် ဆုတ်ဆိုင်း မနေတော့ဘဲ.. ထိုတောင်မို့ကို အစွယ်နှင့် ပြေးဆောင့်ပြီး...အစွယ်နှစ်ချောင်းကို မြေကြီးထဲနှစ် မြှုပ်ထားလိုက်၏... ...

ဒေါသတကြီး ပြေးလာသော
ဖိုင်းဆင်ကြီးသည် ထိုအခြေ
အနေကို မြင်သည်နှင့်...
ရှန်ကြီးအောင်ကို ဘေးလွှဲ့ချင်း
ဝင်တိုက်ပြီး တွန်းထုတ်တော့၏...
ဂျုန်း...
ရှန်ကြီးအောင် ကလည်း သိသည်...
သူ့အစွယ်နှစ်ချောင်း... မြေကြီးမှ
ကျွတ်ထွက်သွားသည်နှင့်...ဖိုင်းဆင်
ကြီး၏ နှာမောင်းအတွင်း...ပါသွားမှာ
သေချာသည်...ထို့ကြောင့်...
ရှန်ကြီးအောင်သည် ရှိသမျှအားကို
စုစည်းပြီး တောင့်ခံထားသည်... ...

ဟိုင်းခဝင်ကြီးသည် ရှန်ကြီးအောင်ကို ဘယ်လိုမှ... ခွဲထွက် တွန်းထွက်၍ မရသောအခါ... အနီးရှိ ကျောက်တုံးများ ကို... ကောက်ယူပြီး... ရှန်ကြီးအောင်၏ ကျောကုန်းကို... တဒုန်းဒုန်းထုတော့ သည်၊...
ရှန်ကြီးအောင် နာကျင် လွန်းသဖြင့်... တကျဉ်ကျဉ် အော်ပြီးတောင့်ခံ နေရရှာ၏...
ဒေါသကြီးနေသော ဟိုင်းကြီးသည် နောက်တော့ သစ်ကိုင်းများကို ချိုး ယူပြီး... ရှန်ကြီးအောင်ကို ရိုက် နှက်ပြန်၏...

ရန်ကြီးအောင် လည်း ကြာတော့ ဒေါသ ပြေလာ၏... ညို့တော် အလွယ် ကို စွန့်နှုတ်ပြီး....တိုက်ခိုက်လိုက် သည်နှင့်... သူ့ရှုံးမှာ သေချာသည်...
နောက်ဆုံးတော့ ဟိုင်းဆင်ကြီးသည် လက်လျှော့ပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်...

ဟိန်းသံကြီး မြင်ကွင်းမှ... ပျောက်သွားသောအခါမှ... ရှဉ်ကြီးအောင်သည် သူ့အစွယ်ကို ထောင်ပြီးမှ... နှုတ်ယူလိုက်သည်~... ~... ~... ~...
သူ မဟန်နိုင်တော့ချေ... ခြေထောက်များ တဆတ်ဆတ် တုန်ပြီး လဲကျသွားသည်...

ရှန်ကြီးအောင်... ဟောင်ရော်...ဟောင် ဟောင်...
သူ့ကြိုးစီးဖေါ် အသံကို...ကြားရတော့မှ... ရှန်ကြီးအောင် ပြန်သတိရလာသည်... ...
အမြဲအနေက တော်တော်သိုးသည်... တစ်ခါကျိုယပ်လျှဲ နားကျောင်ကျိုက်ခံနေလေသည်...
ရှန်ကြီးအောင်.... ဟောင်ရော်... ဟောင် ဟောင်...

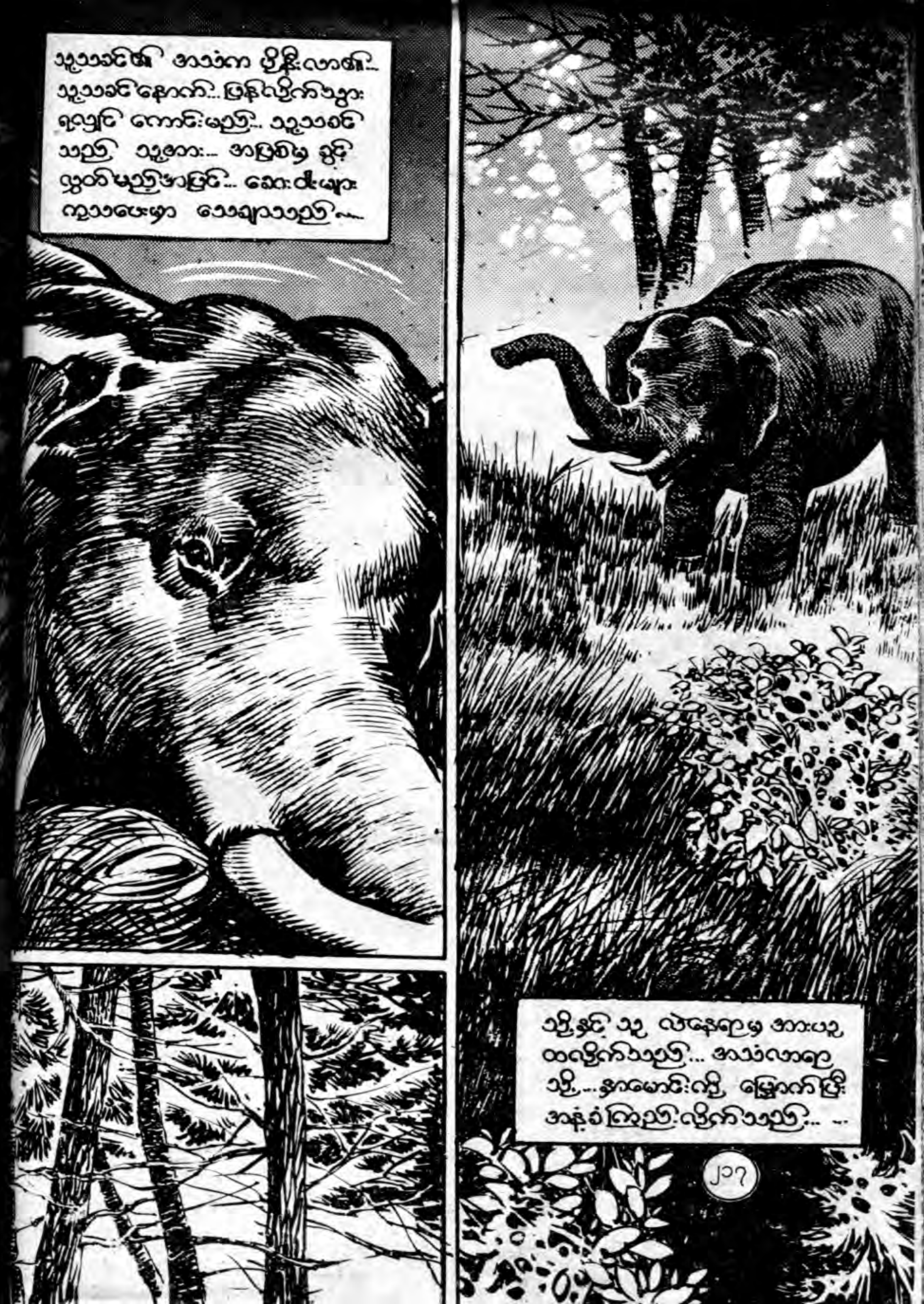
သူ့သခင်ကြီး၏ အသံက ပြို့နှိုးလာ၏...
သူ့သခင်နောက်... ပြန်လိုက်သွား
ရလျှင် ကောင်းမည်... သူ့သခင်
သည် သူ့အား... အပြစ်မှ ခွင့်
လွှတ်မည့်အပြင်... ဆေးဝါးများ
ကုသပေးမှာ သေချာသည်...
ထို့နှင့် သူ လဲနေရာမှ အားယူ
ထလိုက်သည်... အသံလာရာ
သို့... နှာမောင်းကို မြှောက်ပြီး
အနံ့ခံကြည့်လိုက်သည်... ...

ကြာမီ သူ့ရှိရာဘက်ဆီသို့ လာနေသော.. သူ့သခင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏... သို့သော်.. ဦးစီးက တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်.. အဖော်နှစ်ယောက်နှင့်...
နောက်မှ လိုက်လာသော အဖော် နှစ်ယောက်ကို.. ရှုန်ကြီးအောင် မသိချေ ပြီးတော့ ထိုနှစ်ယောက် လက်ထဲတွင်.. လည်း... သေနတ်တွေနှင့်...
ရှုန်ကြီးအောင်.. ပေါင်ရှော်... ပေါင်း..ပေါင်..

သူ့သခင် အသံက အဝေးကပြိုဘဲ နားဝင်ချိုသည်...
နှစ်လိုဖွယ် ဖြစ်သည်... သို့သော်... သူ့သခင်
နောက်က... လူနှစ်ယောက်ကို ရှုန်ကြီးအောင်
မပေ့...... ....
သို့နှင့် ရှုန်ကြီးအောင်သည်
တောင်ပေါ်သို့ တက်လာနေသော
လူသုံးယောက်ကို... အချိတ်အတန့်
သာ... လှမ်းမျှော် ကြည့်ပြီး...
ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်...

သူ့ဒဏ်ရာ တွေ နည်းနည်းတော့ သက်သာသွားပြီ... ပြေးရလွှားရ လွန်းသဖြင့်... အနားယူမည်ကြံကာ ရှိသေး... အသံတွေ ကြားလာရပြန်၏...
အသံတွေက တော်တော်ကျယ်သည်... တောကောင်ကြီးများ သွားလာလှုပ်ရှား သဖြင့်... သစ်ခြေးကျိုးကျသံများလည်း ပါသည်... သူ့နှာမောင်းကို လေထဲမြှောက် ပြီး... ဝဲယာယမ်းလိုက်ရ ရန်သူ၏ အနံ့အသက်ကို ရှူလိုက်သည်....

သို့သော်... ဘယ်လို ရှိသူမှန်း... သူ မခွဲခြားတတ်သေး...သားကောင်ငယ်များ... ပြေးလွှား လှုပ်ရှားသံများကြောင့်... အနံ့အသက်တွေကရော ထွေးနေသည်...
သူ ဝါးရုံတောအစုအတွင်း ဝင်ပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်၏... မကြာမီ... ရိုး ကျားကြီး တစ်ကောင် ဖြတ်ပြေးသွားသည်ကို သူ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်...
၂၂၀
ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်သည်နှင့်... ရှိန်ကြီးအောင် ဟည်း ခေါင်းကြီး ပြီး... နားရွက်ထောင်သွားသည်...

တောကောင်ထဲတွင် ရိုးကျားကြီးများပင်... ကြောက်ရွံ့သည့် တိရစ္ဆာန်မှာ အခြားမဟုတ်... တောခွေးအုပ် ဖြစ်သည်... တောခွေးအုပ်ကို ရှိုကြီးအောင်လည်း... ကြောက်သည်...
ဝေါင်း—
ဝုတ်—
ဝုတ်—
ထင်သည့်အတိုင်းပင်... မကြာမီ ခွေးဟောင်သံများ ကြားရပြီး... အကောင်နှစ်ဆယ်... အထိပါဝင်သော... တောခွေးအုပ်သည် ထိုကျားကြီးနောက် လိုက်ပါသွားကြ၏...
ဝုတ်—
ဝုတ်—

ရှုံကြီးအောင် ဝါးရုံတောတွင် ငြိမ်ခြိမ်နေပြီဖြစ်၏... ...
ဝုတ်
ဝုတ်
ဝေါင်...
JJR
ခွေးဟောင်သံများကို ထပ်ကြားရပြန်သည်... ထိုအသံများက... စောစောက အသံ တွေထက်... ကျယ်လောင်များပြား သည်... အနည်းဆုံး ကောင်ရေ... တစ်ရာ တစ်ရာ့ငါးဆယ်ခန့် ပါဝင်သော... တောခွေးအုပ် ဖြစ်မည်... ... ...

အသံတွေ နီးလာပြီး ခဏကြာတော့... ရပ်သွားတော့သည်။ ... ...
အသံတွေ ရပ်သွားသလို... ခွေးအုပ်ကြီးသည်... တစ်စုံတစ်ခု အနံ့ရသလို ဝါးရုံတောနှင့်... မနီးမဝေးတွင်...ရပ်တန့်နေကြလေ၏... ...
သူတို့ ရန်ကြီးအောင် ရှိရာ ဝါးရုံဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေကြသည်။... ... ...
၂၂၆

သေချာပါသည် သူတို့ သားကောင်၏ အနံ့ကို ရသွားလေပြီ—....
ရှတ်—
မကြာမီပင်...တောခွေး လေးငါးဆယ်ကောင် ဝါးရုံဆီသို့ ပြေးလာကြ၏—...
ရှတ်—
၂၂၇
အခြေအနေက သိပ်မကောင်းပေ... ရှိန်ကြီးအောင် ဝါးရုံကို ကျော်ပေး ပြီး... နေရာယူထားလိုက်ရ၏—...

ဝေါင်း...
ခေါင်းဆောင် တောခွေးကြီးက...
ရှန်ကြီး အောင်ထံ ခုန်ဝင်လိုက်ရာ...
ရှန်ကြီး အောင်က နှာမောင်းဖြင့်
ရိုက်ချလိုက်သည်...

အမှန်ကတော့... ခေါင်းဆောင် ကျသွားလျှင်... နောက်လိုက်တွေ ပြေးဖို့ကောင်းသည်... သို့သော် တောခွေးအုပ်သည် ထွက်ပြေး မသွားဘဲ... ရှန်ကြီးအောင် ကို ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက် ကြတော့၏...
ဝုတ်...
ဝုတ်...
ဝေါင်း...
တစ်တော တစ်တောင်လုံး ဟိန်းသံ ဟောက်သံများဖြင့်... ဆူညံနေသည်...

ရှန်ကြီးအောင်သည် တောခွေးများကို
နှာမောင်းနှင့် ကျုံးပေါက်လိုက်...
အစွယ်နှင့် ထိုးသတ်လိုက်... တိုက်ခိုက်
နေသော်လည်း... တောခွေးအုပ်သည်
လျော့ပါးသွားသည်ဟူ၍ မရှိချေ...
တောခွေးများ ပို၍ပို၍ များလာနေ
သည်ကို-ရှန်ကြီးအောင် မြင်တွေ့နေရ၏...
သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အနှံ့အပြားတွင်
လည်း... ဒဏ်ရာများ ရရှိထားသည်
နောက် ခြေထောက် တစ်ချောင်း
ကလည်း ကောင်းကောင်းမထောက်
နိုင်တော့... ... ...

တခါဒီလွင်ပြင်မှာ... တောခွေး
နှစ်ကောင်... ရှင်ကြီးအောင်
ကျောပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီး...
အကျင့်ယုတ်တော့၏...
သူတို့၏ ကျင်ငယ်ရေများ
ရှင်ကြီးအောင် မျက်စိထဲ ဝင်ရောက်
သွားသည်နှင့်... ရှင်ကြီးအောင်...
ထိတ်လန့်တကြားအော်မြည်သွား၏...
၂၂၉
အခြေအနေ မှန်သမျှကိုလည်း
ရှင်ကြီးအောင် ကောင်းကောင်း
မမြင်ရတော့ချေ...

ဆင်ကန်းကြီး တောခွေးအုပ်ကို... စိတ်မွန်းနှင့် တိုက်ခိုက်နေရှာ၏...
ဖြောင်း
ဆင်ကြီး မျက်စိကန်းသွားပြီဖြစ်၍... တောခွေးများ ရန်နှင့်ရှိ၍ ချောက်လာကြသော်၏...
ဂုနီကြီးဘောင်အဖို့ က်ကောင်းသည်က..
သေနတ်သံများ ကြားလိုက်ရပြီး... တောခွေးအုပ် ကစဉ့်ကလျားဖြစ် သွားတော့၏...
ဂိန်း
ဂိန်း

မကြာမီမှာပင် တောခွေးများ လွှတ်ပြေးကြတော့၏... ...
ရန်ကြီးအောင်လည်း တောခွေးများ...ရန်မှ...လွတ်သွားသဖြင့်...စိတ်အေးသွားရသည်... ...

သို့သော်... ကံဆိုးချင်တော့... ဒဏ်ရာ
ရထားသော... ရှေ့ခြေတစ်ဘက်က...
ချိုင့်တစ်ခုအတွင်း ကျွံကျသွားလေ
ရာ...သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် လျှို
တစ်ခုအတွင်း လိမ့်ကျသွားတော့၏...
ရုန်ကြီးအောင်၏ ထိတ်လန့်တကြား
အော်ဟစ်သံက ပန်းကျောင်အနှံ့ ပဲ့တင်ထပ်
သွားလေသည်... ခဏကြာတော့... တော
တောင်... တစ်ခုလုံး... တိတ်ဆိတ် ငြိမ်
သက်သွားသည် ~... ~... ~...

ဘင်ဂျွန်း တို့အဖွဲ့သည် သုံးရက်လုံးလုံး…ရှိန်ကြီးအောင် ကို… လိုက်လံ ရှာဖွေသော်လည်း… ခြေရာပင် မတွေ့ရတော့…
ကိုဘင်ဂျွန်း ရေ… ခင်ဗျားအကောင်ကြီး သူ့လောက်ဆို တောခွေးစာ ဖြစ်သွားပါပြီ…ကျုပ်တို့ ပြန်ကြပါစို့…
အေးဗျာ… မျှော်လင့်ချက်တော့ မရှိတော့ပါဘူး…ဒါပေမဲ့… ဒီနေ့တစ်နေ့တော့ ကျုပ် ကို… ကူညီကြပါ ဦးဗျာ…

လမင်းဖြူ မှုန်ပြီး နှင်းမြူယောက်ကြ အားပျော့စပြု
လာသဖြင့်... အင်ဂျင်း က တားထားပြီး...
သက်လောက် ရှာဖွေကြ ပြန်သည်......
ရန့်ကြီးအောင်...
ဟောင်ရောက်... ဟောင်
ဟောင်... ဟောင်...
သို့သော် ညနေစောင်းသွား
သည့်တိုင်... ရန့်ကြီးအောင် ၏
အရိပ်အယောင်ကို မမြင်ရချေ...
၂၃၆

ထောက်ခဲ့တော့ ဒင်ဂျုန်း
ကိုယ်တိုင်ပင်... စိတ်ပျက်
အားလျော့မှုကား... ရွာသို့ပြန်
ရန်... ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ၏...
ထိုညက တစ္ဆေခြောက်စခန်းတွင်
ညအိပ်ကြရ၏... အိပ်မပျော်နိုင်
ဘဲ... မီးဖိုတွင် ထိုင်၍... စကားပြော
နေကြသည်... ~... ~...
ထိုစခန်းကား တစ္ဆေခြောက်သည်
ဟူ... နာမည်ကြီးသဖြင့်... တစ္ဆေ
ခြောက်စခန်းဟူ နာမည်ကြီး
နေခြင်း ဖြစ်သည်... ~...

ဘင်ဂျင်း က..., တစ္ဆေတွေ သရဲတွေကို မယုံ.. လမ်းပြ မုဆိုး နှစ်ယောက်ကတော့... တစ္ဆေဆိုး အကြောင်း...သိပြီးဖြစ်သဖြင့် ကြောက်နေကြသည်..
ခင်ဗျားတို့ကြောက် တတ်ရင်...သေနတ်ကိုင် ပြီး...ထိုင်စောင့်နေကြ ဗျာ.. ကျုပ်တော့ အိပ်တော့ မယ်ပါ...
ခင်ဗျားကို လာဆွဲချသွားရင် ကျုပ်တို့ကို အဆိုး မဆိုနဲ့နော်...

ဆွဲစမ်းပါ စေဗျာ...

ခင်ဂျွန်း အိပ်ကောင်းကောင်းနှင့် အိပ်ပျော်သွားရာ...ဘယ်လောက်ကြာ သွားသည်ကို မသိချေ...
ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
နောက်တော့ သေနတ်သံနှစ်ချက် ကြားရပြီး... လန့်နိုးလာသည်...
ဘာဖြစ် တာလဲဗျ...
တစ္ဆေဗျ... တစ္ဆေ...
မဟုတ် တာဗျာ...

တကယ်ပါ ပြောတာမှူ... မည်းမည်း ကောင်ကြီး ကျုပ်တို့ စခန်းထဲဝင် လာတာနဲ့ ဖမ်းဆွဲလိုက် တာ... ဟော... ဟိုမှာ...
ဟုတ်တယ်... ဟိုမှာ...ဟိုမှာ...
အနားသို့ တိုးကြည့်လိုက်ကြသော... သုံးယောက်စလုံး မျက်လုံးပြူးသွား ကြလေ...
ဟင်...
ဟာ...

သူတို့ တအံ့တသြ တွေ့လိုက်ရသည်ကား...
သူတို့ သိပ်တွေ့ချင်နေသော ရန်ကြီးအောင်
ဖြစ်နေပါတော့သည် တကား~... ~... ~...

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးမောင်မျိုး (၃၄၇၆)
ကြောင်လေးလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလ
အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

--- --- --- --- --- --- --- --- ---

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)